

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி
MANONMANIAM SUNDARANAR UNIVERSITY
TIRUNELVELI

தொலைநெறித் தொடர்கல்வி இயக்ககம்
DIRECTORATE OF DISTANCE AND CONTINUING EDUCATION

B.A - TAMIL

நான்காம் பருவம் - SEMESTER IV

முதன்மைப் பாடம்

நீதி இலக்கியம்

முனைவர் ரெ.சுகிதா ராணி

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழியல் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி

அலைபேசி எண் : 9487185553

Email ID : suhitharani@gmail.com

நீதி இலக்கியம்

பொருளடக்கம்

அலகு - 1

திருக்குறள் - 10 அதிகாரங்கள் (10-19)

அலகு - 2

நாலடியார் - அறன் வலியுறுத்தல் (10 பாடல்கள்)

நான்மணிக்கடிகை - 10 பாடல்கள் (41-50)

திரிகடுகம் - 10 பாடல்கள் (61-70)

அலகு - 3

இனியவை நாற்பது - 10 பாடல்கள் (1-10)

இன்னா நாற்பது - 10 பாடல்கள் (11-20)

சிறுபஞ்சமூலம் - 10 பாடல்கள் (51-60)

அலகு - 4

முதுமொழிக்காஞ்சி - அறிவுப்பத்து

பழமொழி நானூறு - 13 பாடல்கள் (149-161)

நன்னெறி - 10 பாடல்கள் (11-20)

அலகு - 5

நீதிநெறி விளக்கம் - 10 பாடல்கள் (21-30)

உலக நீதி - முழுவதும் 13 பாடல்கள் (1-13)

நல்வழி - 10 பாடல்கள் (2-11)

நீதி இலக்கியம்

சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய பதினெட்டு நூல்களைச் சேர்ந்த தொகுதி பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எனவும் நீதி நூல்கள், அற இலக்கியங்கள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக சங்க காலத்துக்கு அடுத்து வரும் காலத்தில்தான் மிகுதியாக நீதிநூல்கள் தோன்றின. கி.பி 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 6 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இத்தகைய நீதி நூல்கள் பல்கி பெருகியிருக்க வேண்டும் என்பர். அதாவது கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், பிற மொழியாளரான களப்பிரர் என்பார், பாண்டிநாட்டின் மேல் படையெடுத்து வந்து, தமிழ் வேந்தர்களான பாண்டியரை வென்று அவர்கள் நாட்டைக் கைப்பற்றி அரசாள முற்பட்டனர். அந்நியர் ஆட்சி நாட்டிலே புரட்சியை உண்டுபண்ணித் தமிழ்மொழி, தமிழ்க்கலை, தமிழர் நாகரிகம் ஆகியவற்றை வீழ்ச்சியுறச் செய்துவிட்டது. இத்தகைய களப்பிரர் படையெடுப்பால், பாண்டியர் தலைநகரில் நிலவிய கடைச்சங்கம் அழிவுற்றது.

களப்பிரர் பாண்டிய நாட்டைக் கைப்பற்றிய காலம் முதல் சங்கம் மருவிய காலம் தொடங்குகிறது. களப்பிரர் ஆட்சியால் தமிழர் நாகரிகத்தில் மிகப்பெரும் மாறுதல் ஏற்பட்டது. கி.பி.470 ஆம் ஆண்டில், வச்சிரநந்தி என்ற சமணமுனிவர் திராவிட சங்கம் என்ற ஒன்றை நிறுவினார். இச்சங்கத்தார் இருண்டகாலத் தமிழ் மக்கள் தம் பண்டை அறவொழுக்கங்களைப் போற்றி அவற்றின் வழியே நல் வாழ்க்கை நடத்தச் சிறுசிறு நீதி நூல்களை, எளிய வெண்பாக்களில் எழுதி வெளியிடலாயினர். அவ்வாறு தோன்றிய நூல்களே பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களாகும்.

பழைய வெண்பா ஒன்று,

“நாலடி நான்மணி நானாற்பது ஐந்திணைமுப்

பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்

இந்நிலைய காஞ்சியோடு ஏலாதி என்பவே

கைந்நிலைய வாம்கீழ்க் கணக்கு”

எனப் பதினெட்டு நூல்களையும் குறிப்பிடுகிறது. இது 1.நாலடியார், 2.நான்மணிக்கடிகை, 3.இன்னா நாற்பது, 4.இனியவை நாற்பது, 5.கார் நாற்பது, 6.களவழி நாற்பது, 7.ஐந்திணை ஐம்பது, 8.ஐந்திணை எழுபது, 9.திணைமொழி

ஐம்பது, 10. திணைமாலை நூற்றைம்பது, 11. திருக்குறள், 12. திரிகடுகம், 13.ஆசாரக்கோவை, 14.பழமொழிநானூறு, 15.சிறுபஞ்சமூலம், 16.முதுமொழிக்காஞ்சி, 17.ஏலாதி, 18.கைந்நிலை ஆகிய பதினெட்டு நூல்களைச் சுருக்கமாகப் பெயர் சுட்டுவதைக் காணலாம்.

பதினெட்டு நூல்களில் நீதிநூல்கள் - 11, அகப்பொருள் நூல்கள் - 6, புறப்பொருள் நூல் - 1.

அலகு - 1

திருக்குறள்

உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளின் ஆசிரியர் திருவள்ளுவர். தமிழில் தோன்றிய நீதி நூல்களுக்கெல்லாம் முன்மாதிரியான இத்திருக்குறளை இயற்றிய திருவள்ளுவருக்கு தெய்வப்பலவர், நாயனார், முதற்பாவலர், பெருநாவலர், செந்நாப்போதார், மாதானுபங்கி, நான்முகனார், தேவர் என வேறு பெயர்கள் பல உள்ளன. அதே போன்று திருக்குறளுக்கு திருவள்ளுவம், தமிழ்மறை, பொதுமறை, முப்பால், பொய்யாமொழி, தெய்வநூல், வாயுறைவாழ்த்து, உத்தரவேதம் என வேறு பெயர்கள் பல உள்ளன. திருக்குறள் குறள் வெண்பாவால் ஆனது.

திரு + குறள் = திருக்குறள். குறள் = குறுகிய வடிவினை உடையது. முதல் அடியில் நான்கு சீர்களும் இரண்டாம் அடியில் மூன்று சீர்களும் பெற்று குறுகிய வடிவினைக் கொண்டு இருப்பதால் 'குறள்' எனப்படுகிறது. குறள் என்னும் யாப்பமைதிப் பெயருக்கு முன் 'திரு' என்னும் அடைமொழி பெற்று 'திருக்குறள்' என வழங்கப்படுகிறது.

திருக்குறள் 133 அதிகாரங்களையும் 1330 குறள்களையும் உடையது. அதிகாரத்துக்கு 10 பாடல்கள் உள்ளன. அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என முப்பாலினையும் கொண்டது. இந்நூல் முழுமைக்கும், கடவுள் வாழ்த்து, வாள்சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை, அறன்வலியுறுத்தல் என்ற நான்கு அதிகாரங்கள் பாயிரமாக விளங்குகின்றன.

அறத்துப்பால் இல்லறம் துறவறம் பற்றி 38 அதிகாரங்களில் குறிப்பிடுகின்றது. அன்பே பண்பாகவும், அறமே பயனாகவும் திகழ்வது இல்லறமென்றும், அதில் அன்புடைமையின் சிறப்பை நேர் முகமாகவும்,

எதிர்முகமாகவும் கூறி, விருந்தோம்பல், ஒப்புரவறிதல், ஈகை போன்ற அறங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றார். அருளே பண்பாகவும், வீடுபேறே பயனாகவும் விளங்குவது துறவறமென்றும், அதில் அருளுடைமையின் சிறப்பை நேர்முகமாகவும், எதிர்முகமாகவும் விளக்கி அருளுடைமை, மெய்யுணர்வு, அவாவின்மை, தவம், துறவு போன்ற பண்புகளை விரித்துரைக்கின்றார். இறுதியில் ஊழின் இயல்பை வற்புறுத்துகிறார். அறத்துப்பாலில் வள்ளுவரின் உயர்ந்த துறவுள்ளத்தையும், அன்புள்ளத்தையும் காணலாம்.

பொருட்பால் 70 அதிகாரங்களில் அரசன், அமைச்சன், அரசு, பொருளீட்டும் முறை, அரசனின் கடமை, குடிமக்களின் கடமை ஆகியவற்றை விளக்குகின்றது. அரசனுக்கு அமைய வேண்டிய பண்புகளையும், அவன் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளையும் இறைமாட்சி என்ற அதிகாரத்தில் அழகாகக் கூறுகின்றார். அடுத்து, அரசனுக்கு அமைய வேண்டிய இயல்புகளின் சிறப்பைத் தமக்கே உரிய முறையில், வகுத்தும் தொகுத்தும் வலியுறுத்திச் செல்லுகின்றார். துற்கால கருத்துக்களையும் கொண்டு திகழும் “கல்வி” என்ற அதிகாரம், வள்ளுவரின் நுண்ணிய அறிவிற்கேற்ற சான்றாகும். குடிமைத் தொடங்கிக் கயமை ஈறாக உள்ள 13 அதிகாரங்களில் வள்ளுவர் கூறும் கருத்துக்கள், மக்களாட்சி நடத்தும் தற்கால மக்களுக்கு மிக இன்றியமையானதாகும். பொருட்பாலில் வள்ளுவரின் அரசியல், பொருளாதாரம் பற்றிய ஆழ்ந்த நுண்ணறிவைக் காணலாம்.

காமத்துபாலில் 25 அதிகாரங்களில் அமையும் குறள்கள் கற்பனையோடு கூடிய இலக்கிய நயம் மிக்கவை. படிக்குந்தோறும் பல புதிய பொருள்களைத் தரவல்லன. களவியல், கற்பியல் என இரு பிரிவுகளாக அமைத்துப் பண்டைத் தமிழர் காதல் வாழ்வை கற்பனைச் சிறப்போடும், கலைநுட்பத்தோடும் விளக்கியுள்ளார். காமத்துப்பாலில் அமைந்த பாடல்கள் அனைத்தும் நாடக நயம் வாய்ந்தவையாகும். இப்பாடல்களில் வள்ளுவரின் கற்பனையுள்ளத்தையும், வருணனைத் திறத்தையும், நாடகப் போக்கையும் காணலாம்.

தலைவி ஒருத்தி, என் காதலர் நெஞ்சிலே இருக்கிறார், சூடாக எதை அருந்தினும் அவருக்குச் சுடும் என்பதால் சூடானவற்றை உண்ண அஞ்சுகிறேன் என்கிறாள். கண்ணிற்கு மை எழுதும்போது மை தீட்டும் கோல் கண்ணுக்குத் தெரியாது. அதுபோல கணவன் அருகில் இருக்கும்போது அவனது குறைகள் தெரியவில்லை என்கிறாள் தலைவி. இத்தகைய ஆழமான பொருளினைப் பொருளோடு விளக்கும் அறநூல் திருக்குறள்.

திருக்குறள் பழந்தமிழர் மரபைப் பின்பற்றியே செல்கிறது. அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. பொருள் இருப்பின் அறத்தைச் செய்ய இயலும், இன்பத்தைத் துய்க்க இயலும். எனவேதான் பொருளை நடுவில் வைத்தனர். தமிழ் இலக்கியங்களில் மிகக் குறுகிய அடிகளைக் கொண்ட ஒரே நூல் திருக்குறளாகும். இருளகற்றும் விளக்காய் அறியாமையை நீக்கி அறிவு ஒளியைத் தருவது இந்நூல். ஹைக்கூ போன்ற சப்பானிய மேலைநாட்டுக் கவிதைகளுக்கும் முன்னோடி திருக்குறளே.

வேள்வியில் உயிரைப் பலி கொடுத்தல் ஆரிய மரபு. சங்க கால மன்னர்களில் சிலரும் இதில் நாட்டம் கொண்டனர். வள்ளுவம்,

‘அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்

உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று’

என்கிறது. தீயவன் தவக்கோலம் பூண்பதால் பயனில்லை. வெளிவேடம் தேவையில்லை என்னும் கருத்தில்

‘மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா, உலகம்

பழித்தது ஒழித்து விடின்’

எனக் கூறும். நீதியுடைய மன்னன் தெய்வத்திற்கு சமம். நாடு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையும், நாட்டு மக்கள் இயல்பு யாது என்பதையும் குறள் தெளிவாகச் சுட்டுகிறது. ஊழ்தான் பெரிது என்று கூறி அதையும் முயற்சியால் முறியடிக்கலாம் எனக்கூறும் குறள் கருத்துக்கள் வாழ்விற்கு நம்பிக்கை ஊட்டுவன.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த திருக்குறளைக் கற்று மகிழ்ந்த பாவாணர்கள் “திருவள்ளுவ மாலை” என்னும் தொகுப்பில் திருக்குறளைப் பாராட்டிப் பல பாடல்கள் புனைந்துள்ளனர். திருக்குறளின் சிறப்பை அறிந்த தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், பரிதி, பரிமேலழகர் போன்ற பதின்மர் உரை எழுதியுள்ளனர். இவற்றுள் பரிமேலழகர், மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், காளிங்கர் ஆகிய நால்வர் உரைகளே இன்று கிடைத்துள்ளன. அந் நான்கனுள்ளும் பரிமேலழகர் உரையே பொதுவாகச் சிறந்ததெனக் கற்றோரும் மற்றோரும் ஒருங்கே போற்றுகின்றனர். திருக்குறளின் உயர்வை நன்கு உணர்ந்த பிறநாட்டு அறிஞர்கள் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். டாக்டர் ஆல்பர்ட் சுவைட்சர் வள்ளுவரை வானளாவப் புகழ்கின்றார். இதனால் தான் பாரதியும்,

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு

எனப் பாராட்டி மகிழ்கின்றார்.

திருக்குறள் அதிகாரம் 10 - இனியவை கூறல்

(இனிமையான சொற்களைச் சொல்லுதலும், பயனும்)

1. இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிநிலவாம்

செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

இன் - இனிய, சொல் - சொற்கள் (யாதென்றால்), ஈரம் - அன்புடன், அளைஇ - பொருந்தி, படிநில - வஞ்சனை, இலவாம் - இல்லாதிருக்கின்ற, செம்பொருள் - செவ்விய பொருளினை (அறத்தினை), கண்டார் - கண்டறிந்த மேலானவர்களுடைய, வாய்சொல் - வாயில்வரும் இனிய சொற்கள்.

ஒருவர் வாயிலிருந்து வரும் சொல் அன்பு கலந்ததாகவும் வஞ்சனையற்றதாகவும், வாய்மையுடையதாகவும் இருந்தால் அதுவே இன்சொல் எனப்படும்.

2. அகனமர்ந் தீதலின் நன்றே முகனமர்ந்து

இன்சொல னாகப் பெறின்.

முகன் - முகம், அமர்ந்து - மலர்ச்சியுடன், இன் - இனிய, சொலன் - சொல்லினைப் பேசுவன், ஆகப் பெறின் - ஆக இருந்து விட்டால் (அது), அகன் - நெஞ்சம், அமர்ந்து - உவந்து, ஈதலின் - வறியவர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஈகைத்தன்மையினைவிட, நன்றே - நல்லதாகும்.

முகம் மலர்ந்து அதனுடன் இனிய சொல்லையும் உடையவனாகப் பெற்றால், அது மனம் விரும்பி ஒருவர்க்கு ஒரு பொருளைக் கொடுப்பதினும் மேலானது.

3. முகத்தான் அமர்ந்தினிது நோக்கி அகத்தானாம்

இன்சொ லினதே அறம்.

முகத்தான் - முகத்தினால், அமர்ந்து - மலர்ந்து விருப்பப்பட்டு, இனிது - இனிமையாக, நோக்கி - நோக்கி, அகத்தானாம் - மனத்துடனே

பொருந்திய, இன் - இனிய, சொலினதே - சொற்களைச் சொல்லுவதே, அறம் - அறம் என்பதாகும்.

தன்னிடத்து வருபவரை முகத்தால் விரும்பி இனிதாகப் பார்த்துப் பின் அவர் நெருங்கியவழி உள்ளத்தோடு பொருந்தி இனிய சொற்களைச் சொல்வதே அறமாகும்.

4. துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்

இன்புறாஉம் இன்சொ லவர்க்கு.

யார்மாட்டும் - எல்லோரிடத்திலும், இன்புறாஉம் - இன்பத்தினை உண்டாக்கும், இன் - இனிய, சொலவர்க்கு - சொற்களைச் சொல்லுபவர்களுக்கு, துன்புறாஉம் - துன்பத்தினைக் கொடுக்கும், துவ்வாமை - வறுமையென்பது, இல்லாகும் - இல்லையென்பதாகும்.

எவரிடத்தும் இன்பத்தை மிகுதிபடுத்தும் இனிய சொல்லைப் பேசவல்லவர்களுக்குத் துன்பத்தை மிகுதிபடுத்தும் வறுமை உண்டாவதில்லை.

5. பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு

அணியல்ல மற்றுப் பிற.

ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, அணி - அணிகலன் என்பது, பணிவுடையன் - தக்கவர்களிடத்தில் பணிதல் காட்டி, இன் சொலனாதல் - யாவரிடமும் இனிய சொற்களைப் பேசுவனாக இருத்தல், பிற அல்ல - இவையன்றி பிற அணிகலன்கள், அணிகலன்கள் அல்லவாம்.

பணிய வேண்டுவோரிடத்துப் பணிவுடையனாய், அதனுடன் இனிய சொற்களைப் பேசவும் வல்லவனாக இருத்தல் ஒருவனுக்கு நல்ல அணிகலமாகும். உடம்பிற்கு அணியும் அணிகலம் நல்ல அணியாகா.

6. அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை

நாடி இனிய சொலின்.

நல்லவை - நன்மை உண்டாக்கும் இனிய சொற்களை, நாடி - ஆராய்ந்தறிந்து, இனிய சொலின் - இனிமையானவைகளையே பேசுவானானால், (அவனுக்கு) அல்லவை - தீமைகள், தேய - குறைந்து தேய்ந்து, அறம் பெருகும் - அறமானது மிகுந்து வளரும்.

நல்ல சொற்களை ஆராய்ந்து அவற்றை இனிமையாகவும் சொல்லுவானாயின், அவனுக்குப் பாவம் குறைந்து அறம் வளரும்.

7. நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.

பயன்ஈன்று - நற்பயனைக் கொடுத்து, பண்பின் - இனிமையான நற்பண்பிலிருந்து, தலைப்பிரியா - விலகாத, சொல் - இனிய சொற்கள், நயன் - நீதியினையும், ஈன்று - கொடுத்து, நன்றி - அறமானதையும், பயக்கும் - கொடுக்கும்.

நன்மை தருவனவாகவும், இனிமை நீங்காதனவாகவும் உள்ள சொற்கள், ஒருவனுக்கு நீதி வாழ்க்கையையும், அறப் பயனையும் கொடுக்கும்.

8. சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பம் தரும்.

சிறுமையுள் - துன்பம், நீங்கிய - செய்யாத, இன் - இனிய, சொல் - சொற்கள், மறுமை - மறுமையிலும், இம்மை - இம்மையிலும், இன்பம் தரும் - இன்பத்தினைத் தருவதாகும்.

பிறர்க்குத் துன்பம் செய்யாத இனிய சொல்லானது, ஒருவனுக்கு இப்பிறப்பிலும் மறுபிறப்பிலும் இன்பம் தரும்.

9. இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

இன்சொல் - இனிமையான சொல், இனிது - இன்பத்தினை, ஈன்றல் - பயப்பதனை, காண்பான் - கண்டறிந்தவன், வன் - கொடுமையான, சொல் - சொற்களை, வழங்குவது - பேசுவது, எவன் - ஏனோ? என்ன நினைத்தோ?

பிறர் கூறும் இனிய சொல் தனக்கு இன்பம் தருதலை அனுபவிப்பவன், தான் மட்டும் பிறரிடத்துக் கடுஞ் சொற்களைக் கூறுவது என்ன நன்மையை எண்ணி?

10. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

இனிய - இனிமையான சொற்கள், உளவாக - தன்னிடம் இருக்கும் போது, இன்னாத - துன்பமானவைகளைக் கூறல், கனியிருப்ப - பழங்கள் தன்னிடம் இருக்கும்போது, காய் - காய்களை, கவர்ந்தற்று - உண்பது போன்றதாகும்.

இனிய சொற்கள் தன்னிடத்து இருக்க, அவற்றைக் கூறாது, கடுஞ்சொற்களைக் கூறுதல், இனிய கனிகள் இருக்கும்போது கசப்பான காய்களை உண்பதற்கு நிகராகும்.

அதிகாரம் 11 - செய்ந்நன்றி அறிதல்

(தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையினை மறவாதிருத்தல்)

1. செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது.

செய்யாமல் - தனக்கு முன்பு ஓர் உதவியும் செய்யாதிருந்த நிலையில், செய்த உதவிக்கு - மற்றவனுக்குச் செய்த உதவிக்கு, வையகமும் - இவ்வுலகத்தினையும், வானகமும் - வானுலகத்தினையும், ஆற்றல் - கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும், அரிது - அந்த உதவிக்கு இணையாவது முடியாததாகும்.

தான் யாதொரு உதவியும் செய்யாதிருக்கத் தனக்கு மற்றொருவன் செய்த உதவிக்கு, இம் மண்ணுலகையும், விண்ணுலகையும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஈடாகாது.

2. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

காலத்தினால் செய்த - அரியதும் தக்க காலத்திலும் மற்றவன் செய்த, நன்றி - நன்மையானது, சிறிது - சிறியதுதான், எனினும் - என்றாலும் (செய்த காலத்தினைக் கருத), ஞாலத்தின் - இவ்வுலகத்தினைவிட, மாண - மிகவும், பெரிது - பெரியதாகக் கருதப்படும்.

ஒருவனுக்கு ஆபத்து வந்த காலத்தில் மற்றொருவன் செய்த உதவி சிறிதாயினும், அக்காலத்தை எண்ணும்போது இவ்வுலகினும் மிகப்பெரிதாகும்.

3. பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலின் பெரிது.

பயன் - தமக்குப் பிறகு இன்ன பயன்வரும் என்பதை, தூக்கார் -
ஆராய்ந்து பாராமல், செய்த உதவி - செய்யப்பட்ட உதவியாகிய, நயன்
- நயமான பண்பாட்டினை, தூக்கின் - ஆராய்ந்து பார்த்தால், நன்மை -
அந்த நன்மையானது, கடலின் பெரிது - கடலினையும் விட மிகப்
பெரியதாகும்.

கைம்மாறு பார்க்காது, ஒருவர் செய்த நன்மையின் தன்மையை
ஆராய்ந்து பார்த்தால், அந்த நன்மை கடலினும் மிகப் பெரியதாகும்.

4. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்.

தினைத்துணை - தினையின் அளவுடையதாகிய, நன்றி செயினும் -
நன்மையினைச் செய்தாலும், (அதனை) பனைத்துணையா - பெரிய பனை
அளவினதாக, கொள்வர் - கொள்ளுவார்கள், (யாரென்றால்) பயன்தெரிவார்
- அக்கருத்தின் பயனை அறிந்து தெரிந்தவர்கள்.

தமக்கு ஒருவன் தினையளவு நன்மையைச் செய்தானாயினும்,
அதனால் விளையும் நன்மையை ஆராய்பவர்கள், அவ்வுதவியைப்
பனையளவாகக் கருதுவர்.

5. உதவி வரைத்தன் றுதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

உதவி - செய்யப்படும் உதவி என்பது, உதவி வரைத்து -
அவ்வுதவியின் அளவைப் பொறுத்தது, அன்று - அல்ல, உதவி -
அவ்வுதவியானது, செயப்பட்டார் - செய்யப் பெற்றுக் கொண்ட ஒருவரது
சால்பின் - சால்பு என்னும் நற்குணத்தின் தகுதியான, வரைத்து -
அளவினையே பொருத்ததாகும்.

முன்னே செய்த உதவியின் அளவினை உடையதன்று பின்னே
செய்யும் மாற்றுதவி, அவ்வுதவி செய்யப்பட்டவரின் மன அளவினைப்
பொறுத்தது.

6. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க

துன்பத்துள் துப்பாயர் நட்பு.

துன்பத்துள் - துன்பம் வந்த காலத்தில், துப்பாயர் - உதவியாய் இருந்தவரது, நட்பு - நட்பினை, துறவற்க - எப்போதும் விடாமல் போற்ற வேண்டும், மாசு - மனதில் குற்றம், அற்றார் - இல்லாதவரது, கேண்மை - நட்பினை, மறவற்க - எப்போதும் மறக்கக் கூடாது.

தமக்குத் துன்பம் வந்த காலத்து ஆதரவாய் இருந்தவரது நட்பை விடுதல் கூடாது. குற்றமற்றவரது நட்பை மறவாது இருத்தல் வேண்டும்.

7. எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளூவர் தங்கண்

விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

தங்கண் - தமக்கு ஏற்பட்ட, விழுமம் - துன்பத்தினை, துடைத்தவர் - போக்கித் துடைத்த வருடைய நட்பு - சிறப்பான நட்பினை, எழுமை - எழுகின்ற தன்மையான, எழு பிறப்பும் - பல பிறவிகளிலும், உள்ளூவர் - பெரியோர்கள் மனத்தில் எண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

பிறர் செய்த நன்மையினை மறப்பது ஒருவற்கு நல்லதல்ல. அவர் செய்த தீமையினை அப்பொழுதே மறந்து விடுதல் நல்லதாகும்.

8. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது

அன்றே மறப்பது நன்று.

நன்றி - ஒருவன் தனக்குச் செய்த நன்மையானவற்றை, மறப்பது - மறப்பது, நன்று - நல்லது, அன்று - அல்ல, நன்றல்லது - நன்மையல்லாத தீங்கினை, அன்றே - அப்போதே, மறப்பது நன்று - மறந்து விடுதல் நல்லதாகும்.

ஒருவன் செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவனுக்கு நல்லதன்று. ஆனால், அவன் செய்த தீமையை அப்பொழுதே மறந்து விடுவது நல்லது.

9. கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த

ஒன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

கொன்று - கொல்லுதல், அன்ன - போன்ற, இன்னா - துன்பத்தினை, செயினும் - ஒருவர் நமக்குச் செய்தார் என்றாலும், அவர் - அவர், செய்த - முன்பு நமக்குச் செய்த, நன்று - நன்மை, ஒன்று - ஒன்றினை, உள்ள

– மனத்தில் நினைத்துப் பார்த்தால், கெடும் - இப்போது அவர் செய்த தீமை கெட்டு மறையும்.

முன்னெல்லாம் நன்மை செய்த ஒருவர், பின்பு கொலை செய்தல் போன்ற தீமையைச் செய்தாராயினும், அவன் முன் செய்த நன்மையுள் ஒன்றை நினைக்கத் தீமையெல்லாம் ஒழிந்து போகும்.

10. எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை

செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

எந்நன்றி – எந்தவிதமான கடமை என்னும் நன்மையினை, கொன்றார்க்கும் - செய்யாமல் கெடுத்தவர்களுக்கும், உய்வு – வழியிலிருந்து தப்பிக்கும் வழி, உண்டாம் - உண்டு என்பதாகும், செய்ந்நன்றி – ஒருவன் தனக்குச் செய்த நன்மையினை, கொன்ற மகற்கு – மறந்து கெடுத்தவனுக்கு, உய்வு இல்லை – தப்பிக்கும் வழி இல்லையாகும்.

பெரிய அறங்களைக் கெடுத்தவர்க்கும் அப்பாவத்தினின்று தப்பிக்கும் வழி உண்டு. ஆனால் ஒருவன் செய்த நன்மையை மறந்தவர்க்கு எவ்விதத்திலும் தப்பிக்கும் வழியில்லை.

அதிகாரம் 12 - நடுவு நிலைமை

(யாவரிடத்திலும் நடுவு நிலைமையில், சமமாக நடந்து கொள்ளுதல்)

1. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்

பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

பகுதியால் - பலதிறப்பட்டவர்களிடத்தும், பாற்பட்டு – நடுவுநிலைமை என்ற முறையில் தவறாமல், ஒழுகப் பெறின் - நடந்து கொள்ளும் தன்மைப் பெற்றிருந்தால், தகுதி – நடுவு நிலைமை, என – எனப்படுகின்ற, ஒன்றே – ஒன்று மட்டுமே, நன்றே – நல்லதாகும்.

பகைவர், நண்பர், அயலார் ஆகிய யாவரிடத்தும் நடுவு நிலைமையோடு பொருந்த நடப்பாராயின், அவ்வறம் ஒன்றே எல்லா நன்மையும் பயப்பதாகும்.

2. செப்பம் உடையவன் ஆக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

செப்பம் - நடுவு நிலைமை, உடையவன் - உடையவனுடைய,
ஆக்கம் - செல்வம், சிதைவு - அழிவு, இன்றி - இல்லாமல், எச்சத்திற்கு
- அவன் வழியில் வருவோர்க்கு, ஏமாப்பு - பாதுகாப்பாக இருப்பதை,
உடைத்து - உடையதாகும்.

நடுவு நிலைமையுடையவன் ஈட்டிய செல்வம் பிறர் செல்வம் போலன்றி
அவன் பரம்பரைக்கும் அழியாது நின்று உதவும் தன்மையுடையதாகும்.

3. நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே யொழிய விடல்.

நன்றே - நன்மையினையே, தரினும் - கொடுத்தாலும், நடுவு - நடுவு
நிலைமை, இகந்து - நீக்கப்பட்டு, ஆம் - உண்டாகி வருகின்ற, ஆக்கத்தை
- செல்வத்தினை, அன்றே - வந்த நேரத்திலேயே, ஒழிய விடல் - ஒழித்து
விட்டுவிடுதல் வேண்டும்.

நடுவு நிலைமையினின்று மாறிவந்த செல்வம் நன்மையே
தருவதாயிருந்தாலும், அதனை ஏற்காது அப்போதே விட்டுவிடுதல் வேண்டும்.

4. தக்கார் தகவிலர் என்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.

தக்கார் - நடுவு நிலைமையுடன் இருப்பவர், தகவிலர் - நடுவு
நிலைமை அற்றவர், என்பது - என்னும் உண்மையினை, அவரவர் -
அவரவர்களுக்கு உண்டாகும், எச்சத்தால் காணப்படும் - அவருக்குப்பின்
எஞ்சி நிற்கும் நன்மை தீமைகளால் தெரிந்து கொள்ளப்படும்.

இவர் நடுவு நிலைமையுடையவர், இவர் நடுவு நிலைமை இல்லாதவர்
என்பதனை, அவரவர் அறிவுடைய மக்களை உடைமையானும், அது
இன்மையானும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

5. கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக்

கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

கேடும் - கெட்ட நிலைமையும், பெருக்கமும் - செல்வ பெருக்கமும், (யாவருக்கும்) இல் - இல்லாதது, அல்ல - அல்லவாம், (எல்லாருக்கும் உண்டு ஆதலால்) நெஞ்சத்து - நெஞ்சத்தில், கோடாமை - ஒரு பக்கமாகச் சாய்ந்து விடாதிருத்தலே, சான்றோர்க்கு அணி - உயர்ந்த பண்பாளர்களுக்கு அழகாகும்.

கேடு வருதலும், செல்வம் வருதலும் முன்னை வினையால் அமைந்தவை. அதனை எண்ணி மனம் கோணாது இருத்தல் சான்றோர்க்கு அணியாகும்.

6. கெடுவல்யான் என்ப தறிகதன் நெஞ்சம்

நடுவொரீஇ அல்ல செயின்.

தன் - தன்னுடைய, நெஞ்சம் - நெஞ்சமானது, நடுவு - நடுவு நிலைமையிலிருந்து, ஒரீஇ - விலகி, அல்ல - அல்லாதவைகளை, செயின் - செய்ய எண்ணினால், யான் கெடுவல் - யான் கெட்டு விடுவேன், என்பது அறிக - என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுவானாக.

தன் மனம் நடுவுநிலைமையை விட்டுத் தீயவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின், அப்பொழுதே யான் விரைவில் கெடுவேன் என ஒருவன் அறிவானாக.

7. கெடுவாக வையா துலகம் நடுவாக

நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.

உலகம் - உலகத்தின் மேலோர்கள், நடுவாக - நடுவு நிலைமையில் வாழ்ந்து, நன்றிக்கண் - அறத்திலிருந்து வழுவாமல், தங்கியான் தாழ்வு - இருப்பவனது தாழ்வுண்டாக்கும் வறுமையினை, கெடுவாக - தீமையான வறுமையென்பதாக, வையாறு - வைத்துக் கருத மாட்டார்கள்.

நடுவு நிலைமையோடு கூடி நல்ல நெறிக்கண் வாழ்பவனுக்குத் தாழ்வுவரின், அதனைக் கெடுதலாக எண்ணார் உயர்ந்தோர்.

8. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபாற்

கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

சமன் - சமமாக, செய்து - இருந்து, சீர்தூக்கும் - அளவினைக் காட்டுவதாகிய, கோல் போல் - துலாக்கோல்போல, அமைந்து - நன்கு அமைந்திருந்து, ஒருபால் - ஒரு பக்கமாக, கோடாமை - கோணுதல் செய்யாதிருப்பது, சான்றோர்க்கு அணி - பெருந்தகையாளர்களுக்கு அழகாகும்.

முன்னே தான் சமமாக நின்று பின் தன்னிடத்து வைத்த எடையை அளவிட்டுக் காட்டும் தராசு போல, அறிவால் எண்ணி ஒருபக்கம் சாராமையே சான்றோர்க்கு அழகாகும்.

9. சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்.

செப்பம் - நடுவு நிலைமை என்பது, சொல் - சொல்லுகிற சொல்லில், கோட்டம் - கோணுதல், இல்லது - இல்லாதிருப்பதாகும், (அதுவும் எப்போது நன்மையென்றால்) உள் - மனதில், கோட்டம் - கோணுதல், இன்மை - இல்லாதிருத்தலை, ஒருதலையா - மிகவும் உறுதிப்பாடாக, பெறின் - பெற்றிருந்தால்.

உறுதியாக மனம் கோணுதல் இல்லாமையை ஒருவன் பெறுவானாயின், அதன் தொடர்பான சொல் கோணாதிருத்தலே நடுவுநிலையாகும்.

10. வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவும் தம்போற் செயின்.

பிறவும் - மற்றவர்களது பொருள்களையும், தம்போல் - தம்முடைய பொருள்களைப் போற்றிக் கருதுவதுபோல, பேணிச் செயின் - காப்பாற்றிச் செய்தால், (அதுவே) வாணிகம் - வாணிகம், செய்வார்க்கு - செய்யும் வாணிகர்களுக்கு, வாணிகம் - நல்ல வாணிகம் என்பதாகும்.

பிறர் பொருளையும் தமது பொருள்போலப் பேணிச் சோர்வுபடாமல் செய்வாராயின் அதுவே வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகமாம். அதாவது வாணிக மரபும் அதுவே ஆகும்.

அதிகாரம் 13 - அடக்கமுடைமை

(மனம், மொழி, மெய் ஆகியவற்றைத் தீநெறியில் செல்லவிடாமல் தடுத்து அடக்கத்துடன் இருத்தல்)

1. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை

ஆரீருள் உய்த்து விடும்.

அடக்கம் - அடக்கமுடைமை என்னும் நற்குணம், அமரருள் உய்க்கும் - அமரர்கள் உலகில் செலுத்துவதாகும், அடங்காமை - அடக்கமில்லாத தீய குணம், ஆர் - பொறுத்தற்கரிய, இருள் - இருளான துன்ப உலகில், உய்த்து விடும் - கொண்டு தள்ளிவிடும்.

ஒருவன் அடக்கத்தோடு வாழ்வானாயின், அவ்வடக்கம் அவனை விண்ணுலகத்துள் செலுத்தும். அடங்காமை கொடிய நரகத்தின் கண் செலுத்தும்.

2. காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்

அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு.

அடக்கத்தை - அடக்கம் என்பதனை, பொருளாகக் காக்க - சிறந்த பொருளாகக் கொண்டு காத்தல் வேண்டும், உயிர்க்கு - மக்களுடைய உயிர்க்கு, அதனின் - அவ் வடக்கத்தைவிட, ஊங்கு - சிறந்த, ஆக்கம் - செல்வப் பெருக்கமானது, இல்லை - பிறிது யாதும் இல்லை யாகும்.

அடக்கத்தைச் சிறந்த உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு காத்து வருக. அதனைக் காட்டினும் சிறந்த செல்வம் மக்களுக்கு வேறு இல்லை.

3. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்

தாற்றின் அடங்கப் பெறின்.

அறிவு - அடங்குதல் அறிவுடைமை யென்று, அறிந்து - தெரிந்து கொண்டு, ஆற்றின் - நன்மையான வழியில், அடங்கப் பெறின் - அடங்கி இருப்பானேயானால், செறிவு - அந்த அடக்கமானது, அறிந்து -

நல்லோரால் தெரிந்து உணரப்பட்டு, சீர்மை பயக்கும் - பெருஞ்சிறப்பினைக் கொடுக்கும்.

அறிய வேண்டுவனவற்றை அறிந்து நல்ல நெறியினின்று நீங்காமல் ஒருவன் அடக்கமாக வாழின், அவ்வடக்கம் அறிஞர்களால் அறியப்பட்டு அவனுக்கு மேன்மையைக் கொடுக்கும்.

4. நிலையின் திரியா தடங்கியான் தோற்றம்

மலையினும் மாணப் பெரிது.

நிலையின் - இல்லற நெறிகளில், திரியாமல் - உறுதியாக மாறுபடாமல் இருந்து, அடங்கியான் - அடக்கத்துடன் வாழ்பவனுடைய, தோற்றம் - சிறந்த தோற்றமானது, மலையினும் - மலை உயர்ச்சியினை விட, மாண - மிகவும், பெரிது - பெரியதாகக் கருதப்படும்.

தன்னுடை உயர்ந்த நிலையினின்று மாறாமல் அடங்கியிருப்பவனது உயர்ச்சி, மலை உயர்ச்சியினும் மிகப் பெரிதாகும்.

5. எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும்

செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

பணிதல் - அடக்கத்துடன் பணிந்து வாழ்தல், எல்லார்க்கும் - எல்லோருக்கும், நன்றாம் - நல்லதாகும், (இருந்தாலும்) அவருள்ளும் - அவர்களுக்குள்ளும், செல்வர்க்கே - செல்வம் படைத்தவர்களுக்கு, (பணிதல் இருந்து விட்டால்) செல்வம் - வேறொரு செல்வமும், தகைத்து - உண்டான தன்மையாகும்.

பணிவோடு இருத்தல் எல்லார்க்கும் நன்மை தருவதாகும். அவ்வெல்லாருள்ளும் செல்வர்கள் பணிவோடு இருப்பின், இவர்களுக்கு மற்றோர் செல்வம் இருப்பது போன்றதாகும்.

6. ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்

எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.

ஆமைபோல் - ஆமையினைப் போல, ஒருமையுள் - ஒரு பிறப்பில், ஐந்து - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐந்து பொறிகளையும், அடக்கல் - அடக்கி வாழும், ஆற்றின் - வல்லமை பெற்றிருந்தால், எழுமையும் - எழுகின்ற பிறப்புகளிலும், ஏமாப்பு - பாதுகாப்பாக இருத்தலை, உடைத்து - பெற்றிருப்பதாகும்.

ஆமை தன் ஐந்து உறுப்பினையும் இடர்வாராமல் அடக்கிக் கொள்வது போல, ஒருவன் ஒரு பிறப்பினுள் ஐம்பொறிகளையும் அடக்க வல்லவனாயின் அது அவனுக்கு ஏழுவகைப் பிறப்பிலும் உறுதியைக் கொடுக்கும்.

7. யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்காற்

சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

யா - எதனையும், காவார் - காக்க மாட்டார், ஆயினும் - ஆனாலும், நா - நாவொன்றினை மட்டும், காக்க காப்பாற்றி கொள்ளுதல் வேண்டும், காவாக்கால் - அவ்வாறு காப்பாற்றா விட்டால், சொல் - சொல்லும் சொல்லில், இழுக்குப் பட்டு - குற்றம் ஏற்பட்டு, சோகாப்பர் - வருந்துவர்.

ஒருவர் எதனைக் காவாராயினும் நா ஒன்றினை மட்டுமாவது காத்துக் கொள்வாராக. அவ்வாறு காவாராயின் சொல்லின்கண் குற்றம் ஏற்பட்டு வருந்துவர்.

8. ஒன்றானுந் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்

நன்றாகா தாகி விடும்.

தீ - கொடிய, சொல் - சொற்களினுடைய, பொருட்பயன் - தன்மைகளால் வருகின்ற, ஒன்றானும் - ஒன்றுதான் என்றாலும், (அது) உண்டாயின் - ஒருவனிடத்தில் உண்டாகிவிட்டால், நன்று - அவனுக்கு மற்ற நன்மைகளினால் ஏற்பட்ட பயனும், ஆகாது ஆகிவிடும் - தீமையானது ஆகிவிடும்.

நல்ல சொற்களைச் சொல்லும்போது தீய சொல் ஒன்றாயினும் கலந்து அதனால் பிறர்க்குத் துன்பம் தருமாயின், நல்ல சொற்களும் பயனில்லாது வீணாகிப் போகும்.

9. தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே

நாவினாற் சுட்ட வடு.

தீயினால் - தீயினால், சுட்ட - சுடப்பட்டு உண்டான, புண் - புண்ணானது, உள் - (உடம்பில் இருப்பதனாலும்) மனத்தில், ஆறும் - ஆறிவிடும். நாவினால் சுட்ட - நாவினாலே (சொல்லால்) சுடப்பட்ட, வடு ஆறாது - வடுவானது ஆறாமல் எப்போதும் இருக்கும்.

நெருப்பினால் சுட்ட புண் அப்பொழுது துன்பம் தருமாயினும், மனத்தில் ஆறிப் போகும். ஆனால் ஒருவன் நாவினால் கூறிய கடுஞ்சொல் மனத்தில் மாறாது உடம்பில் ஏற்பட்ட தழும்பு போல என்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

10. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி

அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.

கதம் - வெகுளியினை (கோபத்தினை), காத்து - அடக்கிக் காத்து, கற்று அடங்கல் - கல்வி பெற்று அடக்கம் கொண்டு, ஆற்றுவான் - ஆற்றல் உள்ளவனாக இருப்பவனுடைய, செவ்வி - காலத்தினை, அறம் - அறமானது, ஆற்றும் - அவனிடம் சென்றடையும் வழியை, நுழைந்து பார்க்கும் - ஆராய்ந்து பார்த்திருக்கும்.

கோபத்தை வெளித்தோன்றாமல் காத்து, கல்வியும் நிரம்பக் கற்று, அதற்கேற்றவாறு அடங்கியிருப்பவனிடத்துச் சென்று சேர அறக்கடவுள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்.

அதிகாரம் 14 – ஒழுக்கம் உடைமை

(மக்களுக்குரிய ஒழுக்கத்தில் நின்று வாழ வேண்டிய முறைகளைக் கூறுதல்)

1. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஒம்பப் படும்.

ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமானது, விழுப்பம் தரலான் - பெருஞ்சிறப்பினைத் தருதலால், ஒழுக்கம் - அவ்வொழுக்கமானது, உயிரினும் - உயிரினையும் விட, ஒம்பப்படும் - சிறந்ததாகப் போற்றிக் காக்கப்படும்.

ஒழுக்கம் எல்லார்க்கும் மேன்மையைத் தரும். ஆதலால் அவ்வொழுக்கத்தை உயிரினும் மேலானதாக எண்ணிக் காத்தல் வேண்டும்.

2. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்

தேரினும் அஃதே துணை.

ஒழுக்கம் - ஒழுக்கத்தினை, ஒம்பி - போற்றிக் காத்து, பரிந்து - துன்புற்றும்கூட, காக்க - காப்பாற்ற வேண்டும், தெரிந்து - பலவற்றையும் தெரிந்து ஆராய்ந்து, ஒம்பி - மனதினை ஒரு வழியில் நிறுத்தி, தேரினும் - தேர்ந்து தெரிந்து கொண்டாலும், துணை அஃதே - துணையாக நிற்பது அந்த ஒழுக்கமேயாகும்.

எல்லா அறங்களையும் குற்றமற ஆராய்ந்து அவற்றுள்ளும் நல்லது எது என்று தேர்ந்தாலும், ஒழுக்கமே உதவியாக இருத்தலால், அவ்வொழுக்கத்தைத் தவற விடாது வருந்தியும் காத்தல் வேண்டும்.

3. ஒழுக்க முடைமை குடிமை இழுக்கம்

இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

ஒழுக்கம் - ஒழுக்கத்தினை, உடைமை - உடையவனாக இருத்தல், குடிமை - நற்குலத்தினை உடையவன் என்பதாகும், இழுக்கம் - அவ்வொழுக்கத்தினின்று தவறி விடுதல், இழிந்த - இழிவான, பிறப்பாய் விடும் - பிறவியானவன் என்பதாகிவிடும்.

ஒருவன் தாழ்ந்த குடியில் பிறந்தானாயினும், ஒழுக்கமுடையவனாயின் உயர்ந்த குலத்தவனாவான். அவ்வொழுக்கத்தில் தவறுவானாயின், உயர்ந்த குலத்தவனாயினும் இழிந்தவனாகவே கருதப்படுவான்.

4. மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்

பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

ஒத்து - மறை நூலினை (வேதத்தினை) மறப்பினும் - மறந்து விட்டான் என்றாலும், கொளல் - திரும்பவும் ஒதிக் கொள்ளுதல், ஆகும் - முடியும், பார்ப்பான் - அதனைப் படிப்பவன், பிறப்பு ஒழுக்கம் - மக்கட் பிறப்புக்குரிய ஒழுக்கத்தில், குன்றக் கெடும் - குறைபட்டு விடுவானேயானால் கெட்டுவிடுவான்.

கற்ற நூல்கள் மறந்து போனாலும் மீண்டும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் நூல்களை ஆராய்பவன் ஒழுக்கம் குன்றுவானாயின் அவன் குடிப்பிறப்பு இழிந்ததாகக் கருதப்படும்.

5. அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன் றில்லை

ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு.

அழுக்காறு - பொறாமை, உடையான்கண் - உள்ளவனிடத்தில், ஆக்கம்போன்று - செல்வம் (இல்லாதது) போல, ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமானது, இலான்கண் - இல்லாதவனிடத்தில், உயர்வு இல்லை - சிறப்பு என்பது இல்லாததாகிவிடும்.

பொறாமை உடையவனிடத்துச் செல்வம் அழிவதுபோல, ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடத்துப் பெருமை அழிந்து போகும்.

6. ஒழுக்கத்தி னொல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்

ஏதம் படுபாக் கறிந்து.

உரவோர் - மனபலம் உடையவர்கள், இழுக்கத்தின் - ஒழுக்கம் கெட்டு விடுதலால், ஏதம் - குற்றம், படுபாக்கு அறிந்து - உண்டாகி

விடுவதாகும் என்பதனை அறந்து, ஒழுக்கத்தின் - ஒழுக்கத்திலிருந்து, ஒல்கார் - நீங்கிவிட மாட்டார்கள்.

திண்ணிய அறிவுடையவர்கள் ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுவதனால், தமக்கு இழிவு உண்டாகும் என்பதை அறிந்து, ஒழுக்கத்திலிருந்து சிறிதும் தளர மாட்டார்கள்.

7. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்

எய்துவ ரெய்தாப் பழி.

ஒழுக்கத்தின் - ஒழுக்கத்தினாலே, மேன்மை - சிறப்பினை, எய்துவர் - அடைபவராவார்கள், இழுக்கத்தின் - ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுவதால், எய்தா - அடைந்துவிடக் கூடாத, பழி - பழியினை, எய்துவர் - அடைந்து விடுவார்கள்.

எல்லாரும் ஒழுக்கத்தினால் சிறப்படைவர். அவ்வொழுக்கத்தினின்று தவறுவதனால் தாம் அடையக்கூடாத பழியை அடைவர்.

8. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்கம்

என்றும் இடும்பைத் தரும்.

நல் - நல்ல, ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமானது, நன்றிக்கு - அறமான நன்மைக்கு, வித்தாகும் - விதைப் போன்ற முதற் காரணமாகும், தீ - தீய, ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமானது, என்றும் இடும்பைத் தரும் - எப்போதும் துன்பத்தினைக் கொடுக்கும்.

ஒருவன் நல்ல ஒழுக்கத்தோடு வாழ்தல் இம்மையிலும் மறுமையிலும் நன்மை அடைவதற்கு வித்துப் போன்ற காரணமாகும். தீய ஒழுக்கம் எக்காலத்தும் துன்பத்தையே கொடுக்கும்.

9. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய

வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல்.

வழுக்கியும் - மறந்தும் கூட, தீய - தீமைதரும் சொற்களை, வாயால் - தமது வாயினால், சொல்ல - சொல்லுதல் என்பது, ஒழுக்கம் - நல்லொழுக்கம், உடையவர்க்கு - உள்ள பெரியவர்க்கு, ஒல்லாவே - முடியாத ஒன்றாகும்.

மறந்தும் தீமைத்தரும் சொற்களைத் தம் வாயால் சொல்லுதல் என்பது, ஒழுக்கமுள்ளவர்களுக்கு இயலாத செயலாகும்.

10. உலகத்தோ டொட்ட ஒழுகல் பலகற்றுங்

கல்லா ரறிவிலா தார்.

உலகத்தோடு - உலக மக்களோடு, ஒட்ட - ஒன்றுபட்டு, ஒழுகல் - நடந்து கொள்ள வேண்டியதை, கல்லார் - கற்றுக் கொள்ளாதவர்கள், பலகற்றும் - பல நூல்களைக் கற்றிருந்தாலும், அறிவு - அறிவு, இலார் - இல்லாதவர்களே ஆவார்கள்.

உயர்ந்தோர் கூறிய ஒழுக்கத்தோடு பொருந்த ஒழுகுதலைக் கல்லாதவர்கள், பல நூல்களைக் கற்றவராயினும் அறிவில்லாதவரே ஆவர்.

அதிகாரம் 15 - பிறனில் விழையாமை

(ஒழுக்கங்கெட்டு பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாதிருப்பது ஆகும்)

1. பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்

தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

பிறன் - மற்றவனுக்கு, பொருளாள் - உரிமையானவளை, பெட்டு ஒழுகும் - விரும்பி நடந்து கொள்ளுகின்ற, பேதைமை - அறிவிலித்தனம் என்பது, ஞாலத்து - உலகில், அறம்பொருள் - அறநெறியினையும் பொருள் நெறியினையும், கண்டார்கண் இல் - ஆராய்ந்து கண்ட நல்லோரிடத்திலும் இல்லையாகும்.

பிறனுக்கு உரியவள் மீது ஆசைப்பட்டு ஒழுகும் அறியாமை, அறத்தின் இயல்பையும் பொருளின் இயல்பையும் உணர்ந்தவரிடத்து உண்டாவதில்லை.

2. அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை

நின்றாரிற் பேதையா ரில்.

அறன்கடை – அறத்திலிருந்து நீங்கி, நின்றாருள் - நின்றவர்கள், எல்லாம் - எல்லோரையும் விட, பிறன்கடை – பிறன் மனையாளை இச்சித்து அவள் வாயிலிலே, நின்றாரின் - நின்றவர்களைப் போல, பேதையார் இல் - அறிவற்றவர்கள் இலர்.

பாவச் செயலைச் செய்வார் எல்லாருள்ளும், பிறனுடைய மனைவியை விரும்பி அவன் வாசலில் நிற்பவரைப் போல அறிவிலாதார் இல்லை.

3. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில்

தீமை புரிந்தொழுகு வார்.

தெளிந்தார் - நல்லவரென்று நம்பித் தெரிந்து இருப்பவருடைய, இல் - இல்லாளிடத்தில், தீமை – தீமையானச் செயலை, புரிந்து – விரும்பிச் செய்து, ஒழுகுவார் - நடந்து கொள்ளுபவர்கள், விளிந்தாரின் - இறந்தவரின், வேறு – வேறானவர்கள், அல்லர் - அல்லர், மன்ற - இறந்தவரே ஆவர்.

தம்மை நம்பினவருடைய மனைவியை விரும்பிப் பாவத்தைச் செய்பவர் உயிருடையவராயினும் திண்ணமாகச் செத்தவரேயாவர்.

4. எனைத்துணைய ராயினும் என்னாந் தினைத்துணையும்

தேரான் பிறனில் புகல்.

தினைத்துணையும் - மிகச் சிறிய தினையளவுகூட, தேரான் - தனது குற்றத்தினை எண்ணாமல், பிறன் - மற்றவனுடைய, இல் - இல்லாளிடத்தில், புகல் - விரும்பிப் போதல், எனைத்துணையர் - எவ்வளவு பெரியவர்களாக, ஆயினும் - இருந்தாலும், என்னாம் - என்ன பயனுடையதாகும்.

செய்வது தவறு என்பதைத் திணையளவும் எண்ணாது பிறன் மனைவியை விரும்பிச் சேர்வாராயின், அவர் எத்துணைப் பெருமை உடையவராயினும், மதிப்பிழக்கச் செய்து விடும்.

5. எளிதென இல்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்

விளியாது நிற்கும் பழி.

எளிது – எளிமையானது, என – என்று எண்ணி, இல் - மற்றவன் இல்லாளிடம், இறப்பான் - செல்லுகிறவன், விளியாது – மறையாமல், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், நிற்கும் - நிலைபெற்று நிற்கின்ற, பழி எய்தும் - பழியினை அடைந்தே தீருவான்.

இவளை அடைதல் எளிது என எண்ணிப் பிறன் மனைவியிடத்து முறைத் தவறி நடப்பவன், எக்காலத்தும் நீங்காது நிலைக்கும் பழியை அடைவான்.

6. பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்

இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண்.

இல் - மற்றவன் இல்லாளிடத்தில், இறப்பான்கண் - நெறிகடந்து செல்லுபவனிடத்தில், பகை – பகை, பாவம் - பாவம், அச்சம் - பயம், பழி – பழி, என – என்பதான, நான்கும் - இந்த நான்கும், இகவாவாம் - எப்போதும் நீங்காமல் இருப்பனவாகும்.

பிறன் மனைவியிடத்து முறை தவறி நடப்பவனிடத்துப் பகை, பாவம், பயம், பழி என்னும் நான்கும் எக்காலத்தும் விட்டு நீங்கா.

7. அறனியலான் இல்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்

பெண்மை நயவா தவன்.

அறன் இயலான் - அறமாகிய தன்மையில் நின்று, இல்வாழ்வான் - இல்லறத்தில் வாழ்கின்றவன், என்பான் - என்பவன், (யாரென்றால்) பிறன் இயலாள் - பிறனுக்கு உரிமையான மனைவியின், பெண்மை – பெண் இன்பத்தினை, நயவாதவன் - ஆசைப்படாது இருப்பவன் ஆவான்.

அறநெறிப்படி இல்வாழ்க்கையை நடத்துபவன் யார் என்றால், பிறனுக்கு உரிமையுடையவளாகி இருப்பவளது பெண்தன்மையை விரும்பாதவனே.

8. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்

கறனென்றோ ஆன்ற வொழுக்கு.

பிறன் - மற்றவனுடைய, மனை - மனையானை, நோக்காத - மனதில் நினைக்காத, பேர் - பெரிய, ஆண்மை - ஆண்மைக் குணமானது, சான்றோர்க்கு - நிறைகுணமும் அறிவும் பெற்ற பெரியோர்களுக்கு, அறன் ஒன்றோ - அறமும் ஆகும், (அது மட்டுமன்றி) ஆன்ற - மேலான, ஒழுக்கு - ஒழுக்கம் என்பதுமாகும்.

பிறனுடைய மனையானை விருப்புடன் நோக்காத பெரிய ஆண்மை, சான்றோர்க்கு அறம் மட்டுமா? அன்று. நிறைந்த ஒழுக்கமும் ஆகும்.

9. நலக்குரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின்

பிறற்குரியாள் தோள்தோயா தார்.

நாமநீர் - அச்சப்படுவதாய் உள்ள கடலால் சூழப்பட்ட, வைப்பின் - இவ்வுலகின், நலக்கு உரியார் - நன்மை அமைவதற்கு உரியவர்கள், யார் - எவர், எனின் - என்று கேட்டால், பிறற்கு - மற்ற ஒருவனுக்கு, உரியாள் - உரிய மனைவியின்று, தோள்தோயாதார் - தோள்களை அணையாதவர்களே ஆவார்.

அச்சந்தரும் கடலால் சூழப்பட்ட உலகில் எல்லா நன்மைகளும் அடைவதற்கு உரியவர் யாவர் எனில், பிறனுக்கு உரிமை உடையவளின் தோளைத் தீண்ட விரும்பாதவரே ஆவார்.

10. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்

பெண்மை நயவாமை நன்று.

அறன் - அறநெறியினை, வரையான் - தான் விரும்பி
மேற்கொள்ளாமல், அல்ல செயினும் - தீமைகளைச் செய்தாலும் கூட, பிறன்
- பிறனுடைய, வரையாள் - உரிமைக்குள் இருப்பவளது, பெண்மை - பெண்
இன்பத்தினை, நயவாமை - ஆசைப்படாதிருத்தல், நன்று - மிகவும்
நல்லதாகும்.

ஒருவன் அறத்தைச் செய்யாது பாவத்தையே செய்வானாயினும்,
பிறனுக்கு உரிமையுடையவளது பெண் தன்மையை விரும்பாதிருப்பின், அது
நன்மையானதாகும்.

அதிகாரம் 16 – பொறையுடைமை

(பொறுமை என்னும் நற்பண்பைப் பெற்றிருத்தல்)

1. அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.

அகழ்வாரை - தன்னைத் தோண்டுவாரையும், தாங்கும் - தாங்கிக்
கொண்டிருக்கும், நிலம்போல - நிலத்தைப் போல, தம்மை இகழ்வார் -
தம்மை இகழ்பவர்களையும், பொறுத்தல் - பொறுத்துக் கொள்ளுதல், தலை
- தலையான அறம் எனப்படும்.

தன்னைத் தோண்டுபவரைத் தள்ளி விடாமல் தாங்கிக் கொள்ளும்
நிலம் போலத் தம்மை இகழ்ந்து பேசுவரை வெகுளாது பொறுத்துக்
கொள்ளுதல் முதன்மையான அறமாகும்.

2. பொறுத்த விறப்பினை யென்றும் அதனை
மறத்த லதனினும் நன்று.

என்றும் - எப்போதும், இறப்பினை - மற்றவன் செய்த குற்றத்தினை,
பொறுத்தல் - பொறுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும், அதனை -
அக்குற்றத்தினை, மறத்தல் - மறந்து விடுதல், அதனினும் நன்று - அந்த
பொறுமையினையும் விட மிகவும் நன்மையானதாகும்.

ஒருவன் செய்த தீமைக்குத் திரும்பத் தீமை செய்யும் ஆற்றல் தன்னிடத்து இருப்பினும் அவ்வாறு செய்யாது பொறுத்துக் கொள்வானாக. அவன் செய்த தீமையை மறந்து விடுதல் அப்பொறுமையினும் நன்றாகும்.

3. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வுன்மை மடவார்ப் பொறை.

இன்மையுள் - ஒருவனுக்கு வறுமை என்பவற்றுள்ளும், இன்மை - வறுமை, (யாதென்றால்) விருந்து - வந்த விருந்தினரை, ஓரால் - விலக்குவதாகும், வன்மையுள் - (அதுபோல) வல்லமைகளில் எல்லாம், வன்மை - வல்லமை என்பது என்னவென்றால், மடவார் - அறிவின்மையால் கெடுதி செய்தவர்களை, பொறை - பொறுத்து கொள்வதாகும்.

ஒருவனுக்கு வறுமையுள்ளும் மிக்க வறுமையாவது, வந்த விருந்தினரை உபசரியாது நீக்கி விடுதலாகும். அதுபோல ஒருவனுக்கு வலிமையுள்ளும் வலிமையாவது அறிவில்லாது தீமை செய்தாரைப் பொறுத்தலாகும்.

4. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்.

நிறையுடைமை - சான்றாண்மை என்னும் உயர்ச்சி, நீங்காமை வேண்டின் - நீங்காதிருக்க விரும்புவானாகில், பொறை உடைமை - பொறுமை என்னும் அரிய பண்பாட்டினை, போற்றி - காப்பாற்றி, ஒழுகப்படும் - நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஒருவன் தன்னிடத்துச் சான்றாண்மை நீங்காது இருக்க விரும்புவானாயின், அவனால் பொறைஉடைமை நீங்காமல் காக்கப்படல் வேண்டும்.

5. ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

ஒறுத்தாரை - (கெடுதி செய்தாரை) தண்டித்தவர்களை, ஒன்றாக வையார் - மதிக்கப்படும் ஒரு பொருளாக உலகப் பெரியோர்கள் மனதில் வைக்க மாட்டார்கள், (ஆனால்) பொறுத்தாரை - பிறர் செய்த தீங்கினைப்

பொறுத்தவர்களை, பொன்போல் - பொன்னினைப் போல, பொதிந்து - எப்போதும் நினைத்து, வைப்பர் - மனதில் கொள்ளுவார்கள்.

தமக்குத் தீமை செய்தவரைப் பொறுத்துக் கொள்ளாது திரும்பத் தீமை செய்தவரை, அறிஞர் ஒரு பொருளாக மதிக்க மாட்டார்கள். ஆனால் பொறுத்துக் கொண்டவரைப் பொன்னைக் காப்பது போல மனத்தில் இருத்தி மதிப்பர்.

6. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

ஒறுத்தார்க்கு - (கெடுதி செய்தாரை) தண்டித்தவர்க்கு ஏற்படுவது, ஒருநாளை - அந்த ஒருநாள், இன்பம் - இன்பமேயாகும், பொறுத்தார்க்கு - பொறுத்துக் கொண்ட பெரியார்களுக்கு, பொன்றுந்துணையும் - உலகம் அழியும் காலம்வரை, புகழ் - புகழ் இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

தனக்குத் தீங்கு செய்தவனை மன்னித்திடாமல் தண்டிப்பவர்க்கு அந்த ஒருநாள் மட்டுமே இன்பமாக அமையும். ஆனால் பொறுத்துக் கொண்டவருக்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழ் உண்டு.

7. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

திறன் அல்ல - செய்யக் கூடாத கெடுதியை, தன் - தன்னிடத்தில், பிறர் செய்யினும் - மற்றவர்கள் செய்தாலும் கூட, நோ - ஏற்பட்ட துன்பத்திற்காக, நொந்து - வருத்தப்பட்டு, அறன் - அறத்திற்கு, அல்ல - புறம்பானவற்றை, செய்யாமை நன்று - திரும்பச் செய்யாதிருத்தல் நல்ல பண்பாகும்.

செய்யக்கூடாத கொடியவற்றைப் பிறர் தமக்குச் செய்தாராயினும், அதற்காக அவருக்கு வரும் கேடு நோக்கி வருந்தித் தாம் தீமை செய்யாதிருத்தல் நன்மையாகும்.

8. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்.

மிகுதியான - மதமான செருக்குக் கொண்டு, மிக்கவை - கொடியவை, செய்தாரை - செய்தவர்களை, தாம் தம் - தாம் தம்முடைய, தகுதியான் - பொறுமைப் பண்பினால், வென்றுவிடல் - வென்று விடுதல் வேண்டும்.

செல்வச் செருக்கால் தமக்குத் தீமை செய்தவரைத் தாமும் தீமை செய்து தோல்வி அடையாது, தம் பொறுமையால் அவரை வென்று விட வேண்டும்.

9. துறந்தாரின் தூய்மை யுடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்.

இறந்தார் - நன்னெறியில் நீங்கியவரது, வாய் - வாயால் தோன்றும், இன்னா - துன்பமான, சொல் - சொற்களை, நோற்கிற்பவர் - பொறுத்துக் கொண்டு இல்லறத்தில் இருப்பவர்கள், துறந்தாரின் - துறவறம் பூண்ட முனிவர்கள் போல, தூய்மை - தூய்மையான பண்பினை, உடையர் - உடையவர்கள் ஆவார்கள்.

நெறிகடந்து பேசுபவரின் இன்னாத சொல்லைப் பொறுத்துக் கொள்பவர், இல்லறத்தில் இருந்தாராயினும், துறந்தார் போலத் தூய்மையுடையவர் ஆவார்.

10. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

உண்ணாது - உணவும் கொள்ளாது (தவம் செய்து), நோற்பார் - துன்பங்களைப் பொறுத்து நோன்பு நோற்பவர், பெரியர் - பெரியவர்களாகிய முனிவர்கள் ஆவார்கள், (அவர்கள் பெரியர் ஆவதும்) பிறர்சொல்லும் - மற்றவர் சொல்லுகின்ற, இன்னா - துன்பம் தருகின்ற, சொல் - சொற்களை, நோற்பாரின் - பொறுத்துக் கொள்வோரின், பின் - பின்னேயாகும் என்பதாகும்.

உண்ணாது நோன்பை மேற்கொள்ளும் பெரியவரும், பிறர் சொல்லும் கடுஞ்சொற்களைப் பொறுத்துக் கொள்பவர்க்கு அடுத்த நிலையில் வைத்துப் போற்றப்படுவர்.

அதிகாரம் 17 - அழுக்காறாமை

(பிறர் மேன்மையைக் கண்டு பொறாமைக் கொள்ளாமை அதாவது பொறாமை என்னும் தீயகுணம் இல்லாதிருத்தல்)

1. ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்

தழுக்கா றிலாத இயல்பு.

ஒருவன் - ஒருவன், தன் - தன்னுடைய, நெஞ்சத்து - நெஞ்சத்தில், அழுக்காறு இலாத - பொறாமை இல்லாததான, இயல்பு - இயல்பினை (தன்மையினை), ஒழுக்கு - ஒழுக்கமுடைய, ஆறா - நெறியாக, கொள்க - கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஒருவன் தன் மனத்தில் பொறாமை இல்லாத நல்ல இயல்பினைத் தனக்குச் சிறந்த ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்வானாக.

2. விழுப்பேற்றின் அ.:தொப்ப தில்லையார் மாட்டும்

அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்.

யார் மாட்டும் - யாவராக இருந்தாலும், (அவரிடம்) அழுக்காற்றின் - பொறாமை குணத்திலிருந்து, அன்மை - நீங்குதலை, பெறின் - பெற்றிருப்பானேயாகில், விழுப்பேற்றின் - அவன் அடைகின்ற சீரிய செல்வங்களுள், அ.:து ஒப்பது - அச்செல்வத்திற்குச் சமமானது, இல்லை - வேறு எதுவும் இல்லையாகும்.

எவரிடத்தும் பொறாமை இல்லாத இயல்பினை ஒருவன் பெறுவானாயின், அவன் பெறுதற்குரிய சிறந்த பேறுகளுள் அதனைப் போன்றது வேறு இல்லை.

3. அறனாக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்

பேணா தழுக்கறுப் பான்.

அறன் - அறன் என்பதனையும், ஆக்கம் - செல்வத்தினையும், வேண்டாதான் - வேண்டாதவன், என்பான் - என்பவன், பிறன் -

மற்றவனுடைய, ஆக்கம் - செல்வத்தினைக் கண்டு, பேணாது - விரும்பி மகிழ்ச்சி அடையாமல், அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவனாவான்.

பிறனுடைய செல்வத்தைக் கண்டு மகிழாது பொறாமைக் கொள்பவன், அறத்தையும் பொருளையும் விரும்பாதவன் என்று சொல்லப்படுபவன் ஆவான்.

4. அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்

ஏதம் படுபாக் கறிந்து.

இழுக்காற்றின் - அழுக்காறு எனப்படும் அத்தீய நெறிகளால், ஏதம் - குற்றம், படுபாக்கு - வருவதை, அறிந்து - தெரிந்து கொண்டு, அழுக்காற்றின் - பொறாமை கொண்ட தன்மையினாலே, அல்லவை செய்யார் - அறமல்லாத தீய செயல்களைப் பெரியோர்கள் செய்ய மாட்டார்கள்.

தவறு செய்வதனால் தமக்குத் தீமை உண்டாதலை அறிந்து, பெரியோர் பொறாமைக் காரணமாகப் பிறர்க்குத் தீங்கினைச் செய்யமாட்டார்கள்.

5. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலும் ஒன்னார்

வழுக்கியுங் கேடன் பது.

ஒன்னார் - பகைவர்கள், வழுக்கியும் - தீமை செய்யாமல் நீங்கி இருந்தாலும், கேடு என்பது - (பொறாமை) தீமையினைத் தருவதாகும். (ஆன படியால்) அழுக்காறு - பொறாமையினை, உடையார்க்கு - உடையவர்களுக்கு, அது - அப்பொறாமைக் குணமே, சாலும் - (துன்பம் தருதற்குப்) போதுமானதாகும்.

பகைவர் கேடு செய்யத் தவறினராயினும், பொறாமை, தவறாமல் கேடு தருவதொன்றாகும். அதனால், பொறாமை உடையவருக்குக் கேடு செய்ய அதுவே போதுமானது.

6. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்

உண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

கொடுப்பது - பிறருக்குக் கொடுப்பதைப் பார்த்து, அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப் படுகின்றவனுடைய, சுற்றம் - உறவினர் என்னும் சுற்றமானது, உடுப்பதூஉம் - உடுப்பதற்கு ஆடைகளும், உண்பதூஉம் - உண்பதற்கு உணவும், இன்றிக்கெடும் - இல்லாமல் கெட்டுவிடும்.

ஒருவன் பிறருக்கு வழங்குவதைப் பார்த்துப் பொறாமை கொள்பவனின் சுற்றத்தினர், உடுக்க உடையும் உண்ண உணவும் இன்றித் தவிப்பர்.

7. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவள்

தவ்வையைக் காட்டி விடும்.

அழுக்காறு - பொறாமை என்பதனை, உடையானை - கொண்டிருப்பவனை, செய்யவள் - திருமகள், அவ்வித்து - பொறாமைப்பட்டு, தவ்வையை - மூத்தவளை, காட்டிவிடும் - அவனிடம் போகச் செய்துவிட்டுத் தான் விலகி விடுவாள்.

பிறர் செல்வம் கண்டு பொறாமை அடைபவனைத் திருமகள் தானும் பொறாமல் தனக்கு மூத்தவளாகிய மூதேவியை அவனிடத்துச் செலுத்திவிட்டுத் தான் நீங்கிப் போவாள்.

8. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்

தீயுழி உய்த்து விடும்.

அழுக்காறு - பொறாமை, என - என்னும், ஒருபாவி - ஒரு பாவியானவன், திருச்செற்று - ஒருவனுடைய செல்வத்தையழித்து, தீ - தீய, உழி - இடத்திற்கு (உலகிற்கு), உய்த்து விடும் - கொண்டு தள்ளிவிடுவான்.

பொறாமை என்று சொல்லப்படும் நிகரில்லாத ஒரு பாவி, அதனை உடையவனை இம்மையில் அவன் செல்வத்தைக் கெடுத்து, மறுமையில் நரகத்தின் கண் செலுத்தும்.

9. அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான்

கேடும் நினைக்கப் படும்.

அவ்விய – பொறாமையினைக் கொண்ட, நெஞ்சத்தான் - நெஞ்சினை உடையவனது, ஆக்கமும் - செல்வ பெருக்கமும், செவ்வியான் நல்ல உள்ளம் படைத்தவனது, கேடும் - கெடுதி என்னும் வறுமையும் (இருக்குமானால்), நினைக்கப்படும் - அதனை ஆராய்ந்து அறிந்துக் கொள்ளப்படும்.

பொறாமை மனம் கொண்டவனிடத்துச் செல்வம் சேர்தலும், நல்ல மனம் உடையவனுக்குக் கேடு வருதலும் உளவாயின் அவை ஆராயப்பட வேண்டியனவாகும்.

10. அழுக்கந் நகன்றாரும் இல்லை. தில்லார்

பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரு மில்.

அழுக்கந்நு – பொறாமையினைக் கொண்டு, அகன்றாரும் - பெருக்கம் அடைந்தவர்களும், இல்லை - இல்லையாகும், அ.து – அத்தீக்குணம், இல்லார் - இல்லாதவர்கள், பெருக்கம் - பெருக்கம் பெறாமல், தீர்ந்தாரும் இல் - நீக்கப்பட்டவராகவும் இல்லையாகும்.

பொறாமையைச் செய்து செல்வத்தில் பெரியவர் ஆயினாரும் இல்லை. அப்பொறாமை இல்லாதவர் தம் பெருஞ் செல்வத்தினின்று நீங்கினாரும் இல்லை.

அதிகாரம் 18 - வெ.காமை

(பிறனுடைய பொருளை வஞ்சித்துக் கவர்ந்து கொள்ள நினைவாதிருத்தல்)

1. நடுவின்றி நன்பொருள் வெ.கிற குடிபொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும்.

நடுவு - நடுவு நிலைமை, இன்றி - இல்லாமல், நன் - பிறருடைய நல்ல பொருள் - பொருளை, வெ.கின் - வஞ்சித்து அடைய நினைத்தால் (அந்த எண்ணம்) குடி - அவனுடைய குடியை, பொன்றி - அழித்து, குற்றம் - குற்றத்தினையும், ஆங்கே தரும் - அந்த நேரத்திலேயே தந்துவிடும்

நடுவு நிலைமையை விட்டுப் பிறனுடைய நல்ல பொருளைத் தான் கொள்ள விரும்புவானாயின், அது அவனுடைய குடி அழித்து, குற்றத்தையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும்.

2. படுபயன் வெ.கிப் பழிப்படுவ செய்யார் நடுவன்மை நாணு பவர்.

நடுவு - நடுவு நிலைமை, அன்மை - இல்லாமைக்கு, நாணுபவர் - வெட்கி அஞ்சுபவர்கள், படு - பிறர் பொருளைக் கவர்வதனால் வருகின்ற, பயன் - பயனை, வெ.கி - விரும்பி, பழிப்படுவ - பழிக்கப்படும் செயல்களை, செய்யார் - செய்ய மாட்டார்கள்.

நடுவு நிலைமை கெடுதலைக் கண்டு அஞ்சுபவர், பிறர் பொருளால் தமக்குப் பயன் வருதலை விரும்பிப் பழி உண்டாகும் செயல்களைச் செய்ய மாட்டார்கள்.

3. சிற்றின்பம் வெ.கி யறனல்ல செய்யாரே மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

மற்று இன்பம் - அறத்தான் வரும் நிலையுடைய மற்ற இன்பத்தினை, வேண்டுபவர் - காதலிப்பவர், சிற்றின்பம் - பிறர் உடைமையினை வஞ்சித்தடையும் சிறிய இன்பத்தினை, வெ.கி - ஆசைப்பட்டு, அறன் - அறத்திற்கு, அல்ல - புறம்பான செயல்களை, செய்யார் - செய்ய மாட்டார்கள்.

நிலையான இன்பத்தை அடைய விரும்புவவர், நிலையில்லாத குறைந்த இன்பத்தை விரும்பிப் பிறரிடத்து அறமல்லாத செயல்களைச் செய்ய விரும்பார்.

4. இலமென்று வெ.:குதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

புலம் வென்ற - புலன்கள் ஐந்தினையும் அடக்கி வெற்றி பெற்ற,
புன்மை - குற்றம், இல் - இல்லாத, காட்சியவர் - உணரும் அறிவு
பெற்றவர்கள், இலம் - பொருளின்றி வறுமை யுற்றோம், என்று - என்று
எண்ணி, வெ.:குதல் - மற்றவர் பொருளை வஞ்சித்துக் கொள்ளுவதை,
செய்யார் - செய்ய மாட்டார்கள்.

ஐம்புலன்களையும் அடக்கின குற்றம் இல்லாத அறிவினை
உடையவர், 'யாம் வறுமை உடையோம்' எனக்கருதிப் பிறர் பொருளைக்
கொள்ள விரும்பமாட்டார்.

5. அ.:கி யகன்ற அறிவென்னாம் யார்மாட்டும்
வெ.:கி வெறிய செயின்.

வெ.:கி - பிறர் பொருளை வஞ்சிக்க கருதி, யார்மாட்டும் -
எல்லாரிடத்திலும், வெறிய - அறிவுக்குப் புறம்பான தீயவற்றை, செயின் -
செய்வார்களேயானால், அ.:கி - நுண்ணியதான, அகன்ற - பற்பல
நூல்களையும் ஆராய்ந்த, அறிவு என்னாம் - அறிவுடைமையானது என்ன
பயனைத் தருவதாகும்.

பிறர் பொருளை விரும்பி எல்லாரிடத்திலும் அறிவிற்குப் பொருந்தாத
செயல்களைக் கற்றவனொருவன் செய்வானாயின், அவன் பல நூல்களையும்
கற்று நுண்ணியதாகப் பெற்ற அறிவினாலாய பயன் யாது?

6. அருள்வெ.:கி யாற்றின்கண் நின்றான் பொருள்வெ.:கிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.

அருள் - அருள் என்பதனை, வெ.:கி - அடைய வேண்டி,
ஆற்றின்கண் நின்றான் - நன்னெறியிலே நின்றவன், பொருள் -
மற்றவனுடைய உடைமையினை, வெ.:கி - விரும்பி, பொல்லாத -
தீமையான வழிகளை, சூழக் கெடும் - நினைக்கக் கெட்டுவிடுவான்.

அருளைப் பெற விரும்பி அதற்கான நல்ல நெறியிலே நின்றவன், அதற்கு மாறாகப் பிறர் பொருளை விரும்பி அது கிடைக்கத் தீயவற்றை எண்ணுவானாயின், விரைவில் கெடுவான்.

7. வேண்டற்க வெ.:கியாம் ஆக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

வெ.:கி - அயலார் பொருளின்மேல் ஆசைக் கொண்டு, ஆம் ஆக்கம் - அதனால் வரும் செல்வத்தினை, வேண்டற்க - விரும்பாதிருப்பாயாக, விளைவயின் - அப்படி அதனை நுகரும் போது, பயன் - உண்டாகின்ற பயன் என்பது, மாண்டற் கரிதாம் - நன்மையான தன்மையுடையதாகவே இருக்காது.

பிறர் பொருளை விரும்பி அதனால் ஆகின்ற நன்மையை விரும்பாது விடுக அப்பொருளை அனுபவிக்கும் போது சிறந்த பயன் இல்லை ஆதலால்.

8. அ.:காமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெ.:காமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

செல்வத்திற்கு - செல்வமானது, அ.:காமை - குறைந்து போகாதிருப்பதற்கு வழி, யாது - எது, எனின் - என்று ஆராய்ந்தால், பிறன் - மற்றவன், வேண்டும் - விரும்பிக் கொள்ளும், கைப்பொருள் - உரிமையான பொருளை, வெ.:காமை - தான் வஞ்சித்தடைய விரும்பாதிருத்தல் என்பதாம்.

ஒருவன் தன் செல்வம் குறையாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் யாது என ஆராயின், பிறனுடைய கைப்பொருளைத் தான் விரும்பாது இருத்தலினாலேயாம்.

9. அறனறிந்து வெ.:கா அறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு.

அறன் - அறத்தினை, அறிந்து - நன்கு அறிந்து, வெ.:கா - பிறனுடைய பொருளை அடைய விரும்பாத, அறிவுடையார் - அறிவுடையவர்களை, திரு - செல்வமானது, திறனறிந்து - தான் சேர

வேண்டிய இடமென்று அறிந்து, ஆங்கே சேரும் - அத்தன்மையால் அவ்விடத்திற்கே போய்ச் சேரும்.

அறத்தின் தன்மையை அறிந்து பிறர் பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரைத் திருமகள் அத்தகுதி அறிந்து விரைந்து சேருவாள்.

10. இறலீனும் எண்ணாது வெ.கின் விறலீனும்

வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

எண்ணாது - பிறகு வரும் தீமையினை நினைத்துப் பார்க்காமல், வெ.கின் - அயலான் பொருளை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதுவானாகில், இறல் - அழிவு என்பதனை, ஈனும் - அந்த எண்ணம் கொடுத்து விடும், வேண்டாமை - அவ்வாறு விரும்பாமை, என்னும் - என்கின்ற, செருக்கு - செல்வத் தன்மையானது, விறல் - வெற்றியினை, ஈனும் - கொடுக்கும்.

கேடு வருவது அறியாது ஒருவன் பிறர் பொருளை அடைய எண்ணுவானாயின், அவ்வெண்ணம் அவனுக்கு அழிவைத் தரும். அப்பொருளை விரும்பாமை என்னும் பெருமிதம் வெற்றியைத் தரும்.

அதிகாரம் 19 - புறங்கூறாமை

(காணாத போது பிறரை இகழ்ந்து பேசாமை)

1. அறங்கூறா எல்ல செயினும் ஒருவன்

புறங்கூறா னென்றல் இனிது.

ஒருவன் - ஒருவன், அறம் - அறம் எனப்படுவதையும், கூறான் - செய்யாமல், அல்ல செயினும் - அறமல்லாத தீயவைகளைச் செய்வானானாலும், புறங்கூறான் - புறம் பேசாதவன், என்றல் - என்று உலக மக்களால் பேசப்படுதல், இனிது - மிகவும் நல்லதாகும்.

ஒருவன் அறத்தினை வாயாலும் சொல்ல மாட்டான். அதனுடன் பாவத்தையும் செய்வான். ஆயினும் யாரையும் புறம் கூற மாட்டான் என உலகத்தாரால் சொல்லப்படுதல் மிகவும் நன்று.

2. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலின் தீதே

புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

அறன் - அறத்தினை, அழீஇ - அழித்துப்பேசி, அல்லவை - அறமல்லாத தீமைகளை, செய்தலின் - செய்வதைக் காட்டிலும், புறனழீஇ - ஒருவனைக் காணாதபோது அவனை இழிவாகப் பேசி, பொய்த்து - கண்டபோது அவனுடன் பொய்யாக, நகை - நகைத்துப் பேசும் செயல், தீதே - தீமையாகும்.

ஒருவனைக் காணாத இடத்து இகழ்ந்து பேசி, கண்ட இடத்து அவனிடம் பொய்யாகச் சிரித்துப் பேசுதல், அறத்தைக் கெடுத்துப் பாவத்தைச் செய்தலினும் தீமை உடையதாகும்.

3. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாதல்
அறங்கூறும் ஆக்கந் தரும்.

புறங்கூறி - புறம் பேசி, பொய்த்து - கண்டபோது பொய்யாகப் புகழ்ந்து பேசி, உயிர் - உயிருடன், வாழ்தலின் - வாழ்வதைவிட, சாதல் - இறந்துவிடுதல், அறம் கூறும் - அறநூல்கள் விதிக்கின்ற, ஆக்கம் தரும் - நற்பயனை அவனுக்குத் தருவதாகும்.

ஒருவனை இல்லாத இடத்தில் இகழ்ந்து பேசி நேரில் காணும்போது பொய்யாகப் புகழ்ந்து பேசி ஒருவன் உயிர் வாழ்வதைவிடச் செத்துப்போதல், அறநூல்களில் சொல்லிய நன்மைகள் எல்லாம் அவனுக்குக் கொடுக்கும்.

4. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

கண் - கண்முன்னே, நின்று - இருந்துகொண்டு, கண் - இரக்கம், அற - இல்லாத (தாட்சண்யமில்லாத), சொல்லினும் - சொற்களைச் சொன்னாலும், முன்னின்று - ஒருவன் முன்னே இல்லாதபோது, பின் நோக்கா - பின்னர் வருவதான தீமையினைக் கருதாத, சொல் - சொற்களை, சொல்லற்க - சொல்லாதிருப்பாயாக.

ஒருவன் முன்னால் நின்ற கண்ணோட்டம் இல்லாமல் இகழ்ந்து பேசினானாயினும், அவன் இல்லாதபோது அவனைப் பற்றி இகழ்ந்து பேசுதலை விட்டு விடுக.

5. அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.

அறம் - அறம் என்பது, சொல்லும் - நல்லதென்று சொல்லுகின்ற,
நெஞ்சத்தான் - நெஞ்சுடையவன், அன்மை - அந்த அறத்தன்மை
அவனுக்கு இல்லையென்பதை, புறஞ்சொல்லும் - புறம் பேசுகின்ற
புன்மையால் - அவனுடைய குற்றமான தன்மையால், காணப்படும் -
மற்றவர்களால் காணப்படும்.

ஒருவன் அறத்தை நன்று என்று சொன்னாலும், உள்ளத்தோடு
பொருந்தச் சொல்கின்றான் அல்லன் என்பது, அவன் புறம் கூறும்
இழிகுணத்தால் அறியப்படும்.

6. பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளந்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.

பிறன் - மற்றவனுடைய, பழி - பழியென்னும் குற்றத்தினை, கூறுவான்
- கூறுகின்றவன், தன்பழியுள்ளும் - அவனது பழிகளிலும், திறன் -
துன்பப்படும் தன்மையுடையவைகளை, தெரிந்து - தெரிந்துணர்ந்து,
கூறப்படும் - மற்றவர்களால் எடுத்துக் கூறப்படுவான்.

பிறனுடைய பழிகளைப் புறத்தே கூறுகின்றவன், அவனுடைய பழிகள்
பலவற்றுள்ளும் கொடிய பழிகளைப் பிறனால் எடுத்துக் கூறிப்
பழிக்கப்படுவான்.

7. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றா தவர்.

நக - கூடி மகிழுமாறு, சொல்லி - இனியவைப் பேசி, நட்பாடல் -
நட்புச் செய்வதை, தேற்றாதவர் - நல்லதென்று உணராதவர்கள்,
பகச்சொல்லி - கூடியிருப்பதை விட்டுப் பிரியுமாறு புறம்பேசி, கேளிர் -
சுற்றமானவர்களையும், பிரிப்பர் - பிரிந்து போகும்படி செய்வர்.

கூடி மகிழும்படி இனிய சொற்களைப் பேசி நட்புக் கொள்ளுதலை
அறியாதவர்கள், நீங்கிப் போகுமாறு புறம் கூறி உறவினரையும் பிரியச்
செய்வர்.

8. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்றும் மரபினார்

என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு.

துன்னியார் - தம்முடன் நெருங்கிப் பழகுவவர்களுடைய, குற்றமும் - குற்றங் குறைகளையும், தூற்றும் மரபினார் - பலரும் அறியத் தூற்றிப் பேசுகின்ற தன்மையுடையவர்கள், ஏதிலார் மாட்டு - தொடர்பில்லாதவர்களைப் பற்றிப் பேசுவது, என்னைகொல் - எப்படிப்பட்டதாக இருக்குமோ?

தம்மோடு நெருங்கிய நட்பினரது குற்றத்தையும் பிறரிடம் எடுத்துக்கூறும் இயல்பினை உடையவர், அயலாரிடத்துள்ள குற்றங்களை எப்படி எடுத்துச் சொல்வாரோ?

9. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்

புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

புறன் நோக்கி - மற்றவன் இல்லாத நேரம் பார்த்து, புன்சொல் - குற்றமும் பழியுமான சொற்களை, உரைப்பான் - உரைப்பவனுடைய, பொறை - உடம்பு பாரத்தினை, வையம் - பூமியானது, அறம் - இதுவே தனக்கு அறம் என்று, நோக்கி - கருதி, ஆற்றுங்கொல் - தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது போலும்.

பிறர் இல்லாத இடம் பார்த்து அவர் குற்றங்களை எடுத்துக்கூறுபவனின் உடல் பாரத்தை, 'இவ்வுலகம் இவனைத் தள்ளாது தாங்குதலே எனக்கு அறம்' என எண்ணிச் சுமக்கின்றது போலும்.

10. ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின்

தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

ஏதிலார் - மற்றவர்களுடைய, குற்றம்போல் - குற்றத்தினைக் கண்டு பேசுவது போல, தன் - தன்னுடைய, குற்றம் - குற்றத்தினையும், காண்கிற்பின் - காணும் தன்மையுடையவரானால், மன்னும் - நிலைபெற்ற, உயிர்க்கு - அவரது உயிர்க்கு, தீது உண்டோ - உண்டானதொரு தீமை உண்டோ?

அயலாருடைய குற்றத்தைக் காண்பது போல புறங்கூறுதலாகிய தம் குற்றத்தையும் காணவல்லராயின், நிலைத்த உயிர்களுக்குத் தீங்கு உண்டாகுமோ?

மாதிரி வினாக்கள்

1. 'பொய்யாமொழி' என அழைக்கப்படும் அறநூல் எது?
2. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் யாவை?
3. திருக்குறளுக்கு உரையெழுதியவர்கள் யாவர்?
4. பொருட்பாலில் உள்ள அதிகாரங்களின் எண்ணிக்கையை குறிப்பிடுக.
5. நீதி நூல்கள் தோன்றியதன் பின்னணியத்தை விளக்குக.
6. திருக்குறள் கூறும் அறக்கருத்துக்களை தொகுத்தெழுதுக.
7. புறங்கூறாமைக் குறித்து வள்ளுவர் கூறும் அறக்கருத்துக்களை விவரி.
8. அறநூல்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி குறிப்பிடுக.
9. 'மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை' என்பதனைத் துணையாகக் கொண்டு செய்ந்நன்றி அறிதலின் சிறப்பை எடுத்துரைக்க.
10. அடக்கமுடைமை அதிகாரம் உணர்த்தும் வாழ்வியல் செய்திகளை விளக்குக.

அலகு - 2

நாலடியார்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் திருக்குறளுக்கு அடுத்தபடியாக பெருமைமிகு நீதி நூலாக நாலடியார் போற்றப்படுகிறது. இந்நூல் சமணமுனிவர்களால் பாடப்பட்டது. இதனை தொகுத்தவர் பதுமனார். நானூறு வெண்பாக்களை உடையது. “பாண்டிய மன்னன் ஆணையால், எண்ணாயிரம் சமண முனிவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்கள் அனைத்தும் வையையாற்றில் இடப்பட்டன. அவற்றில் 400 பாடல்களே நீரை எதிர்த்துக் கரை ஏறின” என்பர். இவ்வெண்பாக்களை அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் எனப்பாகுபடுத்தி 40 அதிகாரங்களாக வகுத்துள்ளனர். நாலடியாருக்கு முதன்முதலில் உரையெழுதியவர் பதுமனார். இந்நூலில் திருக்குறள் கருத்துக்களும், சொற்களும் மிகுதியாகப் பயின்று வரக் காணலாம். எனினும் இந்நூல் கூறும் கருத்துக்கள் பொருட் செறிவுடையனவாகும். அறிவுக்கு இன்பம் பயப்பனவுமாகும்.

அறன் வலியுறுத்தல் (10 பாடல்கள்)

நாலடியாரில் அறன் வலியுறுத்தல் என்னும் அதிகாரம் அறத்துப்பாலில் நான்காவது அதிகாரமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. அறத்தின் நிலைத்த தன்மையை உணர்த்துவதே இவ்வதிகாரத்தின் நோக்கமாகும்.

1. அகத்தாரே வாழ்வார்என் றண்ணாந்து நோக்கிப்
புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை பற்றி
மிகத்தாம் வருந்தி இருப்பரே மேலைத்
தவத்தால் தவம்செய்யா தார்.

மேலை - முற்பிறப்பில், தவத்தால் - தவம் காரணமாக, தவம் - நற்றவம், செய்யாதார் - செய்யாதவர்கள், அகத்தாரே - இல்வாழ்க்கையாரே, வாழ்வார் என்று - வாழ்பவர்கள் என்று, அண்ணாந்து - தலை நிமிர்ந்து, நோக்கி - பார்த்து, தாம்புக - தாம் உள்ளே நுழைய, பெறார் -பெறாதவர்களாய், புறங்கடை - தலைவாயிலை, பற்றி - பிடித்து நின்று, மிக - மிகவும், தாம் - தாங்கள், வருந்தி - வருத்தப்பட்டு, இருப்பர் - இருப்பார்கள்.

முன்பிறவியில் செய்த தவத்தின் பயனான செல்வ நிலையாமையால், அடுத்த பிறவிக்கு வேண்டிய தவத்தைச் செய்து இறந்து பின் பிறந்தவர், அந்த மறு பிறவியில் இந்தப் பெரிய மாளிகையில் வாழ்பவர் எத்தகையவரோ என்று தலைநிமிர்ந்து அவர் மனையின் மேனிலையைப் பார்த்து, தாங்கள் உள் நுழையாமல் தலைவாயிலைப் பிடித்து நின்று மிகவும் வாடி ஒரு முயற்சியும் இன்றி நிற்பர்.

2. ஆவாம்நாம் ஆக்கம் நசைஇ அறமறந்து

போவாம்நாம் என்னாப் புலைநெஞ்சே – ஓவாது
நின்றுஞற்றி வாழ்தி எனினும்நின் வாழ்நாள்கள்
சென்றன செய்வ துரை.

ஆவாம் - செல்வர் ஆவோம் (வாழக்கடவோம்), நாம் - யாமென்று, ஆக்கம் - செல்வத்தை, நசைஇ - இச்சித்து, அறம் - தருமத்தை, மறந்து – மறந்து விட்டு, போவாம் - இறந்து போகமாட்டோம், நாம்என்னா – நாமென்று எண்ணாத, புலை - இழிவான, நெஞ்சே – மனமே, ஓவாது - இடைவிடாது, நின்று – நிலைபெற்று, உஞற்றி – முயற்சி செய்து, வாழ்தி எனினும் - வாழ்வாயானாலும், நின் - உன்னுடைய, வாழ்நாட்கள் - ஆயுட்கள், சென்றன – போயின, செய்வது – செய்வதென்ன?, உரை – சொல்.

‘ஓ மனமே! நாம் செல்வத்தால் பெருகுவோம்!’ என்று எண்ணி அறம் செய்வதை மறந்து, செல்வப் பொருளை விரும்பி ‘நாம் இவ்வளவு விரைவில் இறந்து போகமாட்டோம்’ என நினைத்து ஓயாமல் முயன்று தொழிலில் நிலையாய் நின்று நினைத்தபடியே வாழ்கின்றாய் என்றாலும் உன் ஆயுள் நாட்கள் கழிந்து விட்டன. இனி மறுமையின் பொருட்டு என்ன செய்வது? சொல்!

3. வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய உயிரா

மனத்தின் அழியுமாம் பேதை – நினைத்ததனைத்
தொல்லைய தென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்து
எல்லை இகந்தொருவு வார்.

பேதை - அறிவில்லாதவன், வினைப்பயன் - தீவினைப் பலன், வந்தக்கால் - வந்தால், வெய்ய - கொடிதாக, உயிரா - பெருமூச்செறிந்து, மனத்தின் - மனத்தினால், அழியும் - அழிவான், அதனை - அத்தீவினைப் பலனை, நினைத்து - ஆராய்ந்து, தொல்லையது என்று - முற்பிறப்பிற் செய்ததென்று, உணர்வாரே - அறிபவர்களே, தடுமாற்றத்து - பிறவித் துன்பத்தின், எல்லை - பிரமாணத்தை, இகந்து ஒருவ்வார் - கடந்து போவார்.

அறிவற்றவன், முன் தான் செய்த தீவினையின் பயனாக இப்போது இடர்கள் வந்து சேர்ந்தால் உடனே பெருமூச்சு விடுவான். அத்தீவினைப் பயனை நூல் அளவில் ஆராய்ந்து பார்த்து அது முன் வினையால் உண்டானது என்று அதற்கு ஏற்ப ஒழுக வல்லவரே கலக்கத்தின் எல்லையைக் கடந்து அப்பால் நீங்குவார்.

4. அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தால்

பெரும்பயனும் ஆற்றவே கொள்க - கரும்பூர்ந்த
சாறுபோல் சாலவும் பின்உதவி மற்றதன்
கோதுபோல் போகும் உடம்பு.

பெறல் - பெறுதற்கு, அரும் - அரிய, யாக்கையை - உடலை, பெற்ற - அடைந்த, பயத்தால் - பலனால், பெரும் - பெரிய, பயனும் - தரும் பலனையும், ஆற்றவே- மிகவே, கொள்க - கொள்ளக் கடவீர்கள், கரும்பு - கரும்பிலிருந்து, ஊர்ந்த - பரவிய, சாறுபோல் - சாற்றைப்போல, சாலவும் - மிகவும், பின்உதவி - பிற்காலத்து உதவியாம், அதன் - அக்கரும்பின், கோதுபோல் - சக்கைப்போல, உடம்பு - உடல், போகும் - அழிந்துபோகும்.

பெறுவதற்கு அரிய உடலை அடைந்த அறப்பயனால் பெரும் பயன் என்று சொல்லப்படும் புண்ணிய செயல்களும் மிகுதியாக செய்து கொள்க. கரும்பு தன்னை ஆலையில் இட்டு ஆட்டுபவர்களுக்குச் சாற்றை கொடுத்து உதவுதல் போல மறுமைப்பயன் உதவிப் பின்பு அக் கரும்பின் சக்கைப்போல இவ்வுடலும் பயனின்றி கழிந்து போகும் இயல்புடையது.

5. கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார் துரும்பெழுந்து வேம்கால் துயராண் டுழுவார்

வருந்தி உடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்கால் பரிவ திலர்.

கரும்பு - கரும்பை, ஆட்டி - ஆலையில் ஆட்டி, கட்டி - வெல்லக் கட்டியை,
சீறு காலை - முற்காலத்தில், கொண்டார் - கொண்டவர்கள், துரும்பு -
அக்கரும்பின் துரும்பு, எழுந்து - தீயாலெழுந்து, வேம்கால் - வேவுங் காலத்தில்,
ஆண்டு - அவ்விடத்து, துயர் - துன்பத்தால், உழுவார் - வருந்தார், (அதுபோல)
உடம்பின் - உடம்பாலாகிய, பயன் - தரும்பு பலனை, வருந்தி - பிரயாசப்பட்டு,
கொண்டார் - கைக்கொண்டவர்கள், கூற்றம் - இயமன், வருங்கால் - வரும்போது,
பரிவது - வருந்துவது, இலர் - இல்லாதவர்களாவர்.

பதம் அழிவதற்கு முன்பே கரும்பை ஆலையில் இட்டு ஆட்டி அதன் சாற்றில்
இருந்து வெல்லக் கட்டியை எடுத்துக் கொண்டவர் அக்கரும்பு சக்கை காய்ந்து
தீயில் எரியும்போது அதைக் கண்டு துன்பப்படமாட்டார். அதைப் போன்று
நற்செயல்களில் உழைத்து உடலால் ஆன அறப்பயனைக் கொண்டவர் கூற்றுவன்
(யமன்) வரும்போது தம் உடல் அழிவதை எண்ணி வருத்தப்பட மாட்டார்.

6. இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாது

பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவுமின் தீயவை ஒல்லும் வகையால்
மருவுமின் மாண்டார் அறம்.

இன்றுகொல் - இன்றைக்கோ, அன்றுகொல் - நாளைக்கோ, என்றுகொல் -
என்றைக்கோ, என்னாது - வருமென்று எண்ணாது, பின்றையே - பின்னையே,
நின்றது - நிற்கின்றது, கூற்ற என்று - இயமனென்று, எண்ணி - நினைத்து,
தீயவை - பாவங்களை, ஒருவுமின் - நீக்குங்கள், மாண்டார் - பெரியோராற்
சொல்லிய, அறம் - தருமங்களை, ஒல்லும் வகையால் - கூடிய மாத்திரம்,
மருவுமின் - பொருந்தும்படி செய்யுங்கள்.

கூற்றுவனது (யமனது) வருகை இந்த இளமைப் பருவத்திலோ, முதுமைப்
பருவத்திலோ அல்லது எப்போதோ என்று எண்ணியிராமல் பின்னாலேயே அவன்
வந்து மறைந்துள்ளான் என்று எண்ணித் தீய செயல்களைச் செய்யாது

ஒதுங்குங்கள். தன்னால் இயலும் வகைகளிலெல்லாம் பெரியவர்களால் பேணிச் செய்யப்படும் நல்லறங்களை முடிந்த அளவில் செய்யுங்கள்.

7. மக்களா லாய பெரும்பயனும் ஆயுங்கால்
எத்துணையும் ஆற்றப் பலவானால் - தொக்க
உடம்பிற்கே ஒப்புரவு செய்தொழுகா தும்பர்க்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப் படும்.

மக்களால் - மனிதர்களால், ஆய - உண்டாகிய, பெரும் - பெரிய, பயனும் - விளைவும், ஆயுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, எத்துணையும் - எவ்வளவும், ஆற்ற - மிக, பல ஆனால் - பலவாயிருந்தால், தொக்க - பொருந்திய, உடம்பிற்கே - உடலுக்கே, ஒப்புரவு - தருமத்தை, செய்து - பண்ணி, ஒழுகாது - நடவாமல், உம்பர் - சுவர்க்கத்தில், கிடந்து - இருந்து, உண்ண - அனுபவிக்க, பண்ண - தருமங்கள் செய்ய, படும் - தகும்.

நூல்களை ஆராயும்போது, மக்கள் பிறவியால் செய்யத்தக்க பெரும் பயனான நற்செயல்களும் மிகப்பலவாகும். ஆகவே பல உறுப்புகளால் ஆகிய இந்த உடலுக்கு ஒத்த நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிராமல் சொர்க்கத்தில் நீங்காமல் இருந்து இன்பத்தை அனுபவிக்குமாறு உயிர்க்குரிய சில அறச்செயல்களைச் செய்வதே நன்மை அளிப்பதாகும்.

8. உறக்கும் துணையதோர் ஆலம்வித் தீண்டி
இறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்கு - அறப்பயனும்
தான்சிறி தாயினும் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

உறக்கும் - கிள்ளியெடுக்கும், துணையது - அளவினையுடையது, ஓர் - ஒரு, ஆலம் வித்து - ஆலம் விதையானது, ஈண்டி - நெருங்கி வளர்ந்து, இறப்ப - மிகவும், நிழல் - நிழலை, பயந்தாங்கு - கொடுத்தாற்போல, அறம் - தருமத்தின், பயனும் - பலனும், தான் - தான், சிறிது ஆயினும் - சிறியதாய் இருந்தாலும், தக்கார் - பெரியோர்கள், கைப் பட்டக்கால் - கையிற் பட்டால், வான் - ஆகாயம், சிறிதா - சிறியதாக, போர்த்துவிடும் - மூடிவிடும்.

நகத்தால் கிள்ளி எடுக்கும் சுருங்கிய அளவையுடையதான ஆலம் விதையானது முளைத்துப் பெரிதாய் வளர்ந்து மிகுந்த நிழலைத் தருவது போல, நல்லறத்தால் உண்டாகும் பயனும் அதன் அளவால் சிறியதாக இருந்தாலும் தகுதி உடையவரின் கையில் பொருந்துமானால் அந்த அறத்தின் பயன் வானம் சிறியது என்னும் அளவுக்குப் பெரிய புண்ணியமாக ஆகிவிடும்.

9. வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு ம.:துணரார்

வைகலும் வைகலை வைகுமென் நிற்புறுவர்
வைகலும் வைகல்தம் வாழ்நாள்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.

வைகலும் - நாள்தோறும், வைகல் - நாள் கழிதலை, தம் - தம்முடைய, வாழ்நாள்மேல் - ஆயுள்களின் மேல், வைகுதல் வைத்து - செலவு நாளாக வைத்து, வைகலை - அந்த நாட்களை, உணராதார் - அறியாதார், வைகலும் - நாள்தோறும், வைகல் வர - தம் வாழ்நாள் கழிவு வர, கண்டும் - பார்த்தும், அ.:து - அதனை, உணரார் - அறியார், வைகலும் - நாள்தோறும், வைகலை - நாட்களை, வைகும் என்று - கழியுமென்று, இன்புறுவர் - இன்பத்தை அடைவர்.

நாள்தோறும் நாள் புதிது புதிதாக தோன்றி வருவதைக் கண்டும், அதனை உணராதவராய் அறத்தை எண்ணாமல் நாள்தோறும் அந்நாள் பொழுதே நிலைத்திருக்கும் என்று எண்ணி மகிழ்வர். அவ்வாறு மகிழ்பவர் எவர் என்றால் ஒவ்வொரு நாளும் அந்நாட் பொழுது தம் வாழ்நாட்களில் கழிதலை தம்முடைய எண்ணத்தில் இருத்தி அறியாதவர்.

10. மான அருங்கலம் நீக்கி இரவென்னும்

ஈன இளிவினால் வாழ்வேன்மன் - ஈனத்தால்
ஊட்டியக் கண்ணும் உறுதிசேர்ந் திவ்வுடம்பு
நீட்டித்து நிற்கும் எனின்.

ஈனத்தால் - இழிவால், ஊட்டியக் கண்ணும் - இரந்து ஊட்டியவிடத்தும், உறுதி - வலிமை, சேர்ந்து - பொருந்தி, இவ்வுடம்பு - இவ்வுடல், நீட்டித்து - நெடுநாள், நிற்கும் எனின் - நிற்குமானால், மானம் - அபிமானமாகிய, அரும் -

அரிய, கலம் - ஆபரணத்தை, நீக்கி - தள்ளி, இரவு என்னும் - யாசகம் என்னும், ஈனம் - கனவீனமான, இளிவினால் - அவமதிப்பால், வாழ்வேன் - உயிர் வாழ்வேன்.

இழிந்த செயல்களில் ஈடுபட்டு உணவு கொண்டு உண்பித்த போதும், உறுதியமைந்து இவ்வுடல் நீண்ட நாள் நிற்குமானால் மானம் எனப்படும் பெறுவதற்கு அரிய அணிகலத்தைக் கழற்றி எறிந்து, இரத்தல் என்னும் இழிந்த செய்கையால் கூட உயிர் வாழ்வேன். ஆனால் இவ்வுடல் அவ்வாறு நிலைத்து நிற்பது இல்லையே.

நான்மணிக்கடிகை

விளம்பி என்னும் ஊரில் பிறந்த நாகனார் என்னும் வைணவர் இந்நூலின் ஆசிரியராவார். இந்நூல் 106 வெண்பாக்களை உடையது. கடிகை என்பது ஓர் அணிகலன். அது நந்நான்கு மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற சரம் போன்றது. அதுபோல மணி போன்ற உறுதிப் பொருட்கள் நான்கினை ஒவ்வொரு பாவிலும் கொண்டு திகழ்வதால் நான்மணிக்கடிகை என பெயர்பெற்றது.

தாழ்வாக நாம் எள்ளி நகையாடும் கள்ளி வயிற்றில் அகில் பிறக்கும். மான் வயிற்றில் ஒள்ளரிதாரம் பிறக்கும். பெருங்கடலுள் விலைமதிப்பில்லாத முத்து பிறக்கும். அது போன்று எக்குடியிலும் நன்மக்கள் பிறப்பார்கள் என்று ஆசிரியர் இறுதியில் அறிவுறுத்துகின்றார். மூங்கிலில் பிறக்கும் நெருப்பு மூங்கிலையே எரிப்பதுபோல, நம் உள்ளத்தில் தோன்றும் சினமும், நம்மையே அழித்துவிடும் என்கிறார்.

“சாணையிலிட்டால் தான் மணிகளின் ஒளியைக் காணலாம். சேணத்தில் அமர்ந்து செலுத்தினால் தான் குதிரையின் திறத்தை அறியலாம். புடமிட்ட நிலையில் தான் பொன்னின் ஒளி புலப்படும். அதுபோல, நம் செல்வம் குறைந்த பொழுதுதான் சுற்றத்தாரின் உண்மைப் பண்பையும் உணரலாம்” என்கிறார்.

நான்மணிக்கடிகை - 10 பாடல்கள் (41-50)

பிறக்குங்காற் பேரெனவும் பேரா இறக்குங்கால்

நில்லெனவு நில்லா வுயிரெனைத்து - நல்லாள்

உடம்படிற் றானே பெருகுங் - கெடும்பொழுதில்

கண்டனவுங் காணா கெடும்.

41

உயிர் பிறக்கும் போது 'போ' எனில் போகாது. இறக்கும் போதில் 'இரு' எனவும் இராது. நல்ல திருமகள் கூடுங்கால் பொருள் தானே கூடி விடும். நீங்கும் பொழுதில் இருந்தனவும் இல்லாமல் ஒழியும்.

போரின்றி வாடும் பொருநர்சீர் கீழ்வீழ்ந்த

வேரின்றி வாடு மரமெல்லா - நீர்பாய்

மடையின்றி நீணெய்தல் வாடும்படையின்றி

மன்னர்சீர் வாடி விடும்.

42

வீரர்களின் வலிமையும் பெருமையும் போர் இல்லையானால் குறையும். கீழே நின்று நீர் வரத்து அமைந்த மடையில் நீர் வறண்டால் நீர்ப்பூ வாடிவிடும். புடை இல்லாமல் ஆள்பவர் சிறப்பு அகன்று விடும்.

ஏதிலா ரென்பா ரியல்பில்லார் யார்யார்க்கும்

காதலா ரென்பார் தகவுடையார் - மேதக்க

தந்தை யெனப்படுவான் றன்னுவாத்தி தாயென்பாள்

முந்து தான் செய்த வினை.

43

நல்லியல்பு இல்லாதவர் நெருங்கியவர் அல்லர். எவராயினும் அவரிடம் அன்புடையவர் நல்ல நேயர். தந்தை என்று சொல்ல தக்கவன் நல்லாசிரியன். தாய் என்று சொல்லப்படுபவள் முன்னே செய்த நல்வினைப் பயனால் அமைந்தவள்.

பொறிகெடும் நாணற்ற போழ்தே நெறிபட்ட

ஐவராற் றானே வினைகெடும் பொய்யா

நலக்கெடும் நீரற்ற பைங்கூழ் நலமாறின்

நண்பினார் நண்பு கெடும்.

44

நாணமாம் நற்பண்பை ஒருவன் இழக்கும் போதே புகழ் ஒழிந்து போகும். முறைமையறிந்து செல்லும் ஐம்பொறிகளால் செய்யும் செயல்கள் சிறப்புறும். நீரற்றுப் போனால் பயிர்களின் விளைவு அற்றுப் போகும். நுல்லியல்பு மாறினால் நட்பாளர் நட்புக் கெட்டுப் போகும்.

நன்றிசாம் நன்றறியா தார்முன்னர்ச் சென்ற

விருந்தும் விருப்பிலார் முற்சாம் மரும்புணர்ப்பிற்

பாடல்சாம் பண்ணறியா தார்முன்ன ரூடல்சாம்

ஊட லுணரா ரகத்து.

45

நல்லவை எவை என அறியாதவரிடத்துச் செய்ந்நன்றி அழியும். விருப்பம் இல்லாதவர் முன் விருந்தோம்பல் கெட்டொழியும். பண்ணிசை அறியாதவர் முன் அரிதுமுயன்று அமைத்த இசைப்பாடல் சிறப்பழியும். ஊடல் அறியாதவர் முன் ஊடுதலால் ஊடல் நலம் ஒழிந்து போகும்.

நாற்றம் முரைக்கு மலருண்மை கூறிய

மாற்ற முரைக்கும் வினை நலந் தூக்கின்

அகம்பொதிந்த தீமை மனமுரைக்கு முன்னம்

முகம் போல முன் னுரைப்ப தில்.

46

மலர் இருப்பதை அதன் மணம் அறியச் செய்யும். ஒருவன் செயல் திறத்தை அவன் சொல் அறியச் செய்யும். ஆராய்ந்து பார்த்தால் மனத்துள்ள தீமையை அவன் மனமே உரைக்கும். ஒருவன் உள்ளக் குறிப்பை அவன் முகம் காட்டுவது போல் காட்டுவது இல்லை.

மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையும்

தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமும்

அரசில ரில்வழி யில்லை யரசனும்

இல்வாழ்வா ரில்வழி யில்.

47

மழையில்லாமல் உலகத்தார்க்கு எதுவும் இல்லை. தவத்திறம் உள்ளவர் இல்லையேல் மழை இல்லை. அத்தவமும் செங்கோன்மை இல்லாத இடத்தில் இல்லை. அச்செங்கோன்மையும் நற்குடிமக்கள் இல்லா இடத்தில் இல்லை.

பூவினா னந்தும் புனைதண்டார் மற்றதன்

தாதினா னந்துஞ் சுரும்பெல்லாந் - தீதில்

வினையினா னந்துவர் மக்களுந் தத்தம்

நனையினா னந்து நறா.

48

தொடுக்கும் மாலை பூவின் பொலிவினால் விளங்கும். அப்பூவிலுள்ள தேனால் ஈக்கள் விளங்கும். தீமையற்ற செயலால் மக்கள் விளங்குவர். தாம் தாம் இருக்கும் பூவினால் தேன் விளங்கும்.

சிறந்தார்க் கரியசெ றுதலெஞ் ஞான்றும்

பிறந்தார்க் கரிய துணைதுறந்து வாழ்தல்

வரைந்தார்க் கரிய வகுத்தா ணிரந்தார்க்கொன்

றில்லென்றல் யார்க்கு மரிது.

49

சிறந்த இயல்பினர்க்குக் கூடிய நண்பரைச் சினந்தொதுக்க முடியாது. உடன் பிறந்தார்க்கு அவரைப் பிரிந்து வாழ்தல் முடியாது. அளவுடன் ஆக்கி உண்பவர்க்குப் பகிர்ந்தளித்து உண்ணுதல் முடியாது. இரந்து கேட்பவர்க்கு இல்லை என்பது இரக்கமுடையவர்க்கு முடியாது.

இரைசுடு மின்புறா யாக்கையுட் பட்டால்

உரைசுடு மொண்மை யிலாரை – வரைகொள்ளா

முன்னை யொருவன் வினைசுடும் வேந்தனையுந்

தன்னடைந்த சேனை சுடும்.

50

துன்புறும் உடலுள் சேர்ந்த உணவு வருந்தச் செய்யும். நல்லறிவு இல்லாரை அவர் சொல்லும் சொல்லே வருந்த செய்யும். முற்படத் திட்டமிட்டுச் செய்யான் செயல் அவனை வருந்தச் செய்யும். கட்டுக்கு அடங்காத படை தன்னை உடைய வேந்தனை வருந்தச் செய்யும்.

திரிகடுகம்

திரிகடுகம் கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நூல். திரி - மூன்று. கடுகம் - காரமுள்ள மருந்துப் பொருள். சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி மூன்றும் கலந்த திரிகடுகம் உடல் நோய்க்கு மருந்து. அதுபோல உள்ளத்து நோய் போக்கும் மூன்று கருத்துக்களைக் கொண்டு ஒவ்வொரு செய்யுளும் அமைவதால் திரிகடுகம் எனும் பெயர்பெற்றது. இந்நூலை இயற்றியவர் நல்லாதனார். திருத்து என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலால் இவர் வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்று அறியமுடிகிறது. மொத்தம் 101 பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

திரிகடுகம் - 10 பாடல்கள் (61-70)

ஐயறிவுந் தம்மை யடைய வொழுகுதல்

எய்துவ தெய்தாமை முற்காத்தல் - வைகலும்

மாறேற்கு மன்னர் நிலையறித லிம்மூன்றும்

சீரேற்ற பேரமைச்சர் கோள்.

61

ஐம்பொறிகளின் அறிவும் தமக்கு வயமாக ஒழுகுதலும், தம் அரசர்க்கு வரக்கூடிய துன்பத்தை முன்னர் அறிந்து வாராமல் காத்தலும், பகைமையை ஏற்கும் அரசரது நிலைமையை நாள்தோறும் தெரிந்து ஒழுகுதலும் இந்த மூன்றும் புகழினைக் கொண்ட பெருமையுடைய மந்திரிகளின் துணிவுகளாகும்.

மன்னர் விழைப விழையாமையும் உற்றநோய் நீக்கி உறாமை முற்காத்தலும் இகல் வேந்தரைத் தீயைப் போற்கருதியொழுகுதலும் ஆகிய மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகும் முறைமைகள் கூறப்பட்டன. மாறேற்கும் மன்னர் நிலையறிதல்

என்பதற்குப் பகை மன்னர் இருப்பை ஒற்றரால் அறிந்து அதற்கேற்பச் செய்தல்
என்றுரைப்பாருமுளர்.

நன்றிப் பயன்றாக்கா நாணிலியுஞ் சான்றோர்முன்
மன்றிற் கொடும்பா டுரைப்பானும் - நன்றின்றி
வைத்த வடைக்கலங் கொள்வானு மிம்முவர்
எச்ச மிழந்துவாழ் வார்.

62

பிறர் செய்த நன்றியின் பயனை ஆராயாது மறந்த நாணமற்றவனும்,
அறிவால் நிறைந்தாரது அவைக்களத்தின் கண் கொடிய சொற்களைக்
கூறுபவனும், ஒருவர் தன்னிடத்து வைத்த அடைக்கலப் பொருளை அறத்தொடு
பொருந்துதல் இன்றி வெளவி கொள்பவனும், ஆகிய இம்முவரும் மக்களை இழந்து
வருந்தி வாழ்பவர் ஆவர்.

நோவஞ்சா தாரோடு நட்பும் விருந்தஞ்சும்
ஈர்வளையை யில்லத் திருத்தலும் - சீர்பயவாத்
தன்மை யிலாள ரயலிருப்பு மிம்முன்றும்
நன்மை பயத்த லில.

63

தாம் உறுந் துன்பத்தை கண்டபோது அஞ்சாதவரோடுக் கொண்ட நட்பும்,
விருந்தினர் அஞ்சும் மனைவியை மனையின்கண் வைத்திருத்தலும், சிறப்பைத்
தராத தன்மையுடையவர்க்கு பக்கத்தில் குடியிருத்தலும் ஆகிய இம்முன்றும்
நன்மையைத் தருவன அல்ல.

நல்விருந் தோம்பலி னட்டாளாம் வைகலும்
இல்புறஞ் செய்தலி னீன்றதாய் - தொல்குடியின்
மக்கட் பெறலின் மனைக்கிழத்தி யிம்முன்றும்
கற்புடையாள் பூண்ட கடன்.

64

தக்க விருந்தினரைப் பேணுதலால் நட்பினை உடையவளாவள், இல்லறத்தைக் காத்தலினால் பெற்ற தாயாவள், பழமையாகிய குடிக்குரிய பிள்ளைகளைப் பெறுதலினால் மனையவளாவள் இந்த மூன்று பண்புகளும் கற்புடையவள் மேற்கொண்ட கடமைகளாகும்.

அச்ச மலைகடலிற் றோன்றலு மார்வுற்ற

விட்டகல கில்லாத வேட்கையும் - கட்டிய

மெய்ந்நிலை காணா வெகுளியு மிம்மூன்றும்

தந்நெய்யிற் றாம்பொரியு மாறு.

65

அலைகின்ற கடலைப்போல உளத்தின்கண் அச்சமுண்டாதலும், நுகரப்பட்டனவற்றை விட்டு நீங்குந் திறமில்லாத அவாவும், உயர்ந்தோர் யாப்புறுத்தும் உண்மை நிலைமையை அறியாமைக்கு ஏதுவாய சினமும் இந்த மூன்றாலும் இவற்றையுடையோர் கெடுதல் தம்மிடத்துத் தோன்றிய நெய்யால் தாம் பொரிதல் போலதாகும்.

கொழுநனை யில்லா ணலமும் வழிநிற்கும்

சிற்றாளில் லாதான்கைம் மோதிரமும் - பற்றிய

கோல்கோடி வாழு மரசனு மிம்மூன்றும்

சால்போடு பட்ட தில்.

66

கணவனை இல்லாதவளுடைய அழகும், தான் கூறிய வழியில் நின்று ஒழுகும் ஏவலாள் இல்லாதவன் கை விரலில் அமைந்த மோதிரமும், கைக்கொண்ட செங்கோல் கோணுமாறு ஒழுகும் வேந்தனும் ஆகிய இந்த மூன்றும் நன்மையோடு பொருந்தியவை அல்ல.

எதிர்நிற்கும் பெண்ணு மியல்பி றொழும்பும்

செயிர்நிற்குஞ் சுற்றமு மாகி - மயிர்நரைப்ப

முந்தைப் பழவினையாய்த் தின்னு மிவைமூன்றும்

நொந்தார் செயகிடந்த தில்.

67

மாறுபட்டொழுகும் மனையாளும் அடங்கி நடக்குந் தன்மையில்லாத
ஏவலாளும், சென்று நிலைபெற்ற உறவினரும் ஆகிநின்று முற்பிறப்பில் செய்த
பழவினைபோல மயிர் வெளிநி வந்த முதுமைப் பருவங்காறும் வருத்தும் இவை
மூன்றாலும் துன்பமுற்றவர் செய்யக் கிடந்ததோர் கழுவாய் இல்லை.

இல்லார்க்கொன் நீயு முடைமையு மிவ்வுலகில்

நில்லாமை யுள்ளும் நெறிபாடும் - எவ்வுயிர்க்கும்

துன்புறுவ செய்யாத தூய்மையு மிம்மூன்றும்

நன்றறி மாந்தர்க் குள.

68

இல்லாதவருக்கு அவர் விரும்பிய பொருளொன்றைக் கொடுக்கும்
செல்வமுடைமையும், இந்த உலகத்தில் பொருளும், யாக்கையும் முதலியன
நிலையின்றி அழியுமுண்மையை நினைக்கும் முறைமையும், எந்த உயிருக்கும்
துன்பமுறுதற்கேதுவான செயல்களைச் செய்யாத தூய்மையான தன்மையும் ஆகிய
இம்மூன்றும் நன்மையை அறிந்தொழுகும் மக்களிடத்தில் உள்ளன.

அருந்தொழி லாற்றும் பகடுந் திருந்திய

மெய்ந்நிறைந்து நீடிருந்த கன்னியும் - நொந்து

நெறிமாறி வந்த விருந்துமிம் மூன்றும்

பெறுமா றரிய பொருள்.

69

அரிய தொழில்களை செய்யவல்ல எருதுவும், குற்றமற்ற வடிவழகு
நிறையபெற்று நெடுநாள் மணமின்றி இருந்த குமரியும், வழிதவறி வருந்தியடைந்த
விருந்தினரும் ஆகிய இம்மூன்றும் கிடைத்தற்கரிய பொருள்கள்.

காவோ டறக்குளந் தொட்டானு நாவினால்

வேதங் கரைகண்ட பார்ப்பானும் - தீதிகந்து

ஒல்வதுபாத் துண்ணு மொருவன் மிம்மூவர்

செல்வ ரெனப்படு வார்.

70

சோலையை உண்டாக்குவதோடு அறத்துக்குரிய குளத்தைத் தோண்டியவனும், நாவினால் ஓதி வேதத்தை முடிவுகண்ட பார்ப்பனனும், தீமை பயக்கும் நெறியில் நீங்கி இசையும் பொருளை வறியவர் முதலானவருக்குப் பகுத்து உண்ணும் ஒப்பற்ற இல்லறத்தானும் ஆகிய இம்மூவரும் செல்வமுடையார் என்று பெரியோரால் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவார்.

மாதிரி வினாக்கள்

1. நாலடியார் பாடல்களைத் தொகுத்தவர் யார்?
2. நான்மணிக்கடிகையில் 'கடிகை' என்பதன் பொருள் யாது?
3. திரிகடுகத்தின் ஆசிரியர் யார்?
4. நாலடியாரை தொகுத்தவர் யார்?
5. நான்மணிக்கடிகை பாடப்பட்ட காலம் எது?
6. சமண முனிவர்களால் பாடப்பட்ட அறநூல் எது?
7. நாலடியார் குறிப்பு வரைக.
8. நான்மணிக்கடிகையில் கூறப்படும் அறக்கருத்துக்களை விவரி.
9. 'அறன் வலியறுத்தல்' குறித்து நாலடியார் கூறும் கருத்துக்களைத் தொகுத்துரைக்க.
10. திரிகடுகம் உணர்த்தும் அறக்கருத்துக்களை விவரிக்க.

இனியவை நாற்பது

மதுரை தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந்தனார் இந் நூலாசிரியராவார். ஒவ்வொரு வெண்பாவிலும், நான்கு அல்லது மூன்று இனிய பொருள்களை நாற்பது வெண்பாக்களில் கூறுகிறார். இவையிவை இனியவை என நாற்பது பாடல்களில் கூறப்படுவதால் இனியவை நாற்பது என பெயர் பெற்றது.

இந்நூல், பொருளமைப்பில் திரிகடுகத்தையும் நூலமைப்பில் இன்னா நாற்பதையும் ஒத்துள்ளது. இன்னா நாற்பதின் எதிர்பதிப்பே இந் நூலாகும் என அறிஞர்கள் எண்ணுகின்றனர். கடவுள் வாழ்த்தில் சிவன், திருமால், நான்முகன் மூவரும் வணங்கப்படுகின்றனர்.

இனியவை நாற்பது - 10 பாடல்கள் (1-10)

பிச்சைபுக் காயினுங் கற்றன் மிகவினிதே

நற்சவையிற் கைக்கொடுத்தல் சாலவு முன்னினிதே

முத்தேர் முறுவலார் சொல்லினி தாங்கினிதே

தெற்றவு மேலாயார்ச் சேர்வு.

1

பிச்சை எடுத்துண்ணும் வறுமையிலும் கற்றல் இனிது. கல்வியில் வல்லவர்கள் இருக்கக் கூடிய அவையில் சென்று அவர்களோடு அளவளாவி வாழ்தல் இனிது. நன்முத்துப் போன்ற மனைவியின் சொற் கேட்டு வாழ்வது இனிது. தெளிந்த சான்றோரைச் சேர்ந்து வாழ்தல் இனிது.

உடையார் வழக்கினி தொப்ப முடிந்தான்

மனைவாழ்க்கை முன்னினிது மாணாதா மாயி

னிலையாமை நோக்கி நெடியார் துறத்தல்

தலையாகத் தானினிது நன்கு.

2

வளமுடையவனுடைய கொடை இனிது. ஒப்பமைந்த மனைவியோடு இல்லறம் நடத்துதல் இனிது. மாண்பில்லா வாழ்வமையின் நிலையாமையை நினைந்து துறவு மேற்கொள்ளல் இனிது.

ஏவது மாறா விளங்கிளைமை முன்னினிதே

நாளு நவைபோ கான் கற்றன் மிகவினிதே

யேருடையான் வேளாண்மை தானினி தாங்கினிதே

தேரிற்கோ ணட்புத் திசைக்கு.

3

இட்ட கட்டளையை மறுக்காமல் செய்து முடிக்கும் மக்களைக் கொள்ளல் இனிது. என்றும் குற்றம் வாராமல் இருக்குமாறு கற்கும் கல்வி இனிது. உழவு ஏரும் மாடும் உடையவனாய் வேளாண்மை செய்தல் இனிது. செல்லும் இடத்துத் தெளிந்த நண்பரை உடையராக இருத்தல் செல்லுதற்கு இனிதாம்.

யானை யுடைய படைகாண்டன் முன்னினிதே

யூனைத்தின் றானைப் பெருக்காமை முன்னினிதே

கான்யாற் றடைகரை யூரினி தாங்கினிதே

மான முடையார் மதிப்பு.

4

யானைப் படையுடையவனாக வேந்தன் இருப்பது இனிது. ஒன்றன் ஊனுண்டு தன் ஊனைப் பெருக்காமை இனிது. வளமான காடமைந்த ஆற்றங்கரையில் அமைந்த குடியிருப்பு இனிது. பெருமை மிக்கவர்களால் பெருமையுடையவனாக மதிக்கப்படுதல் இனிது.

கொல்லாமை முன்னினிது கோல்கோடி மாராயஞ்

செய்யாமை முன்னினிது செங்கோல னாகுத

லெய்துந் திறத்தா லினிதென்ப யார்மாட்டும்

பொல்லாங் குரையாமை நன்கு.

5

ஓர் உயிரைக் கொல்லாமை இனிது. முறைதவறித் தகுதி இல்லாரைப் பெருமைப்படுத்தும் விருது வழங்காமை இனிது. செங்கோல் வேந்தனாக விளங்குதல் இனிது. எவரிடத்தும் நல்லது அல்லாததைச் சொல்லாதிருத்தல் இனிது.

ஆற்றுந் துணையா லறஞ்செய்கை முன்னினிதே

பாற்பட்டார் கூறும் பயமொழி மாண்பினிதே

வாய்புடைய ராகி வலவைக ளல்லாரைக்

காப்படையக் கோட லினிது.

6

இயலும் வகையாலும் அளவாலும் அறம் செய்தல் இனிது. நல்லெண்ணம் உடையவர் சொல்லும் பயன்மொழியும் இனிது. கல்விச் செல்வம் பண்பு உடையவராய் கீழ்மைத்தனம் இல்லாதவராய் இருப்பார் துணையைக் கொள்ளல் இனிது.

அந்தண ரோத்துடைமை யாற்ற மிகவினிதே

பந்த முடையான் படையாண்மை முன்னினிதே

தந்தையே யாயினுந் தானடங்கா னாகுமேற்

கொண்டடையா னாக லினிது.

7

அகம் தண்ணியராம் அருளாளர் ஓதுநூலை மறவாமை இனிது. நாட்டின் மேலும் அரசின் மேலும் பற்றுடையவன் படைத்திறம் இனிது. தன் தந்தையே எனினும் பண்பு இல்லாதவனாக இருந்தால் அவனைச் சார்ந்து நின்று அவன் உதவியால் வாழாமை இனிது.

ஊரும் கலிமா வரனுடைமை முன்னினிதே

தார்புனை மன்னர் தமக்குற்ற வெஞ்சமத்துக்

கார்வரை யானைக் கதங்காண்டன் முன்னினிதே

ஆர்வ முடையவ ராற்றவு நல்லவை

பேதுறார் கேட்ட லினிது.

8

ஊர்தியாகச் செலுத்தும் குதிரை வலிமையாக இருத்தல் இனிது. நாடாளும் மன்னர்க்கு உண்டாய போர்க்களத்தில் எதிரிட்டு மோதவரும் யானையைக் கண்டு

மோதுதல் இனிது. ஆர்வமிக்கவராய் மிகச் சிறந்த செய்திகளை மயக்கமில்லாமல் கேட்டுப் பயன் கொள்வது இனிது.

தங்க ணமர்புடையார் தாம்வாழ்தன் முன்னினிதே
அங்கண் விசம்பி னகனிலாக் காண்பினிதே
பங்கமில் செய்கைய ராகிப் பரிந்தியார்க்கு
மன்புடைய ராத லினிது. 9

தம்மோடு மனம் பொருந்தி வாழ்பவர் சுற்றமாக வாழ்வது இனிது. அகன்ற வானில் முழுமதியைக் கண்டு மகிழ்தல் இனிது. களங்கமில்லாத செயலுடையவராய் எவர்க்கும் உருகி உதவும் அன்புடையராக இருத்தல் இனிது.

கடமுண்டு வாழாமை காண்ட லினிதே
நிறைமாண்பில் பெண்டிரை நீக்க லினிதே
மனமாண்பி லாதவரை யஞ்சி யகற
லெனைமாண்புந் தானினிது நன்கு. 10

கடன்பட்டு வாழாத முயற்சியராய் வாழ்தல் இனிது. ஊயர்ந்த பண்புகள் அமையாப் பெண்டிரோடு வாழாமை இனிது. முன மாண்பு அமையாக் கயவர் நட்பினை அகற்றுதல் பலவகை மாண்பும் தரும்.

இன்னா நாற்பது

இந்நூலின் ஆசிரியர் கபிலர். இவர் சங்ககாலக் கபிலரினும் வேறுபட்டவர். சங்க காலக் கபிலர் புலால் உண்பவர். புறநானூற்றில் அவர் கூற்றாகவே இவ்வுண்மை வெளிப்படுகிறது. ஆனால் இன்னா நாற்பது கபிலர் புலால் உணவை வெறுப்பவர். மக்களுக்குத் துன்பந்தரும் செயல்கள் இவை என்று கூறும் நாற்பது

வெண்பாக்கள் அமைவதால் இன்னா நாற்பதாயிற்று. ஒவ்வொரு வெண்பாவிலும் இன்னா என்ற சொல் பலமுறை வரும். இதன் காலம் நான்காம் நூற்றாண்டு.

இன்னா நாற்பது - 10 பாடல்கள் (11-20)

பொருளுணர்வா ரில்வழிப் பாட்டுரைத்த லின்னா

இருள்கூர் சிறுநெறி தாந்தனிப்போக் கின்னா

அருளில்லார் தங்கட் செலவின்னா வின்னா

பொருளில்லார் வண்மை புரிவு.

11

பொருளை அறியும் அறிவுடையார் இல்லாத இடத்தில் செய்யுள் இயற்றிக் கூறுதல் துன்பமாகும். இருள் மிகுந்த சிறிய வழியிலே தனியாகப் போகுதல் துன்பமாகும். அருள் இல்லாதவரிடத்தில் (இரப்போர்) செல்லுதல் துன்பமாகும். பொருளில்லாதவர் ஈதலை விரும்புதலும் துன்பமாகும்.

உடம்பா டில்லாத மனைவிதோ ளின்னா

இடனில் சிறியாரோ டயர்த்தநண் பின்னா

இடங்கழி யாளர் தொடர்பின்னா வின்னா

கடனுடையார் காணப் புகல்.

12

உளம் பொருந்துதல் இல்லாத மனைவியின் தோளைச் சேர்தல் துன்பமாகும். விரிந்த உள்ளம் இல்லாத சிறுமையுடையவருடன் கொண்ட நட்பு துன்பமாகும். மிகுந்த காமத்தை உடையவருடைய சேர்க்கை துன்பமாகும். குடன் கொடுத்தவர் பார்க்குமாறு அவர் எதிரே செல்லுதல் துன்பமாகும்.

தலைதண்ட மாகச் சுரம்போத லின்னா

வலைசுமந் துண்பான் பெருமித மின்னா

புலையுள்ளி வாழ்த லுயிர்க்கின்னா வின்னா

முலையில்லா பெண்மை விழைவு.

13

தலை அறுபடும்படி காட்டின்கண் செல்லுதல் துன்பமாகும். வலையைச் சுமந்து அதனால் உண்டு வாழும் செருக்குத் துன்பமாகும். புலால் உண்ணுதலை விரும்பி வாழும் உயிர்க்கு (மக்கள்) துன்பமாகும். முலையில்லாதவள் பெண்தன்மையை விரும்புதல் துன்பமாகும்.

மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த லின்னா

துணிவில்லார் சொல்லுந் தறுகண்மை யின்னா

பணியாத மன்னர்ப் பணிவினா வினா

பிணியன்னார் வாழு மனை.

14

மணியை அணியப் பெறாத (ஓசையினால் தன் வருகையைப் பிறர்க்கு அறிவிக்கும்) யானையை அரசன் ஏறிச் செல்லுதல் துன்பமாகும். பகையை வெல்லும் துணிவு இல்லாதவர் கூறும் வீரமொழிகள் துன்பமாகும். வணங்கத்தகாத அரசரை வணங்குதல் துன்பமாகும். பிணிபோலும் மனைவியர் வாழ்கின்ற இல் (வீடு) துன்பமாகும்.

வணரொலி யைம்பாலார் வஞ்சித்த லின்னா

துணர்தூங்கு மாவின் படுபழ மின்னா

புணர்பாவை யன்னார் பிரிவினா வினா

உணர்வா ருணராக் கடை.

15

குழற்சியையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய மகளிர் (தம் கணவரை) வஞ்சித்து ஒழுகுதல் துன்பமாகும். கொத்தாகத் தொங்குகின்ற மாவினது நைந்து விழுந்த கனி துன்பமாகும். வேற்றுமையின்றிப் பொருந்திய பாவைப்போலும் மகளிரது பிரிதல் துன்பமாகும். அறியும் தன்மை உடையவர் அறியாதவிடத்து துன்பமாகும்.

புல்லார் புரவி மணியின்றி யூர்வின்னா
கல்லா ருரைக்குங் கரும்பு பொருளின்னா
இல்லாதார் நல்ல விருப்பின்னா வாங்கின்னா
பல்லாரு ணாணப் படல்.

16

புல்லை உண்கின்ற குதிரையை மணியில்லாமல் ஏறிச் செலுத்துதல் துன்பமாகும். கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள் கூறும் காரியத்தின் பயன் துன்பமாகும். பொருளில்லாதவரது நல்லவற்றை விரும்பும் விருப்பம் துன்பமாகும். அதுபோல பலர் நடுவே நாணப்படுதல் துன்பமாகும்.

உண்ணாது வைக்கும் பெரும்பொருள் வைப்பின்னா
நண்ணாப் பகைவர் புணர்ச்சி நனியின்னா
கண்ணி லொருவன் வனப்பின்னா வாங்கின்னா
எண்ணிலான் செய்யுங் கணக்கு.

17

நுகராது வைக்கும் பெரிய பொருளின் வைப்பானது துன்பமாகும். ஊள்ளம் பொருந்தாத பகைவரதுச் சேர்க்கை மிகவும் துன்பமாகும். விழியில்லாத ஒருவனது அழகு துன்பமாகும். அதுபோல எண்ணூல் பயிலாதவன் இயற்றும் கணக்கு துன்பமாகும்.

ஆன்றவிந்த சான்றோருட் பேதை புகலின்னா
மான்றிருண்ட போழ்தின் வழங்கல் பெரிதின்னா
நோன்றவிந்து வாழாதார் நோன்பின்னா வாங்கின்னா
ஈன்றாளை யோம்பா விடல்.

18

கல்வியால் நிறைந்து அடங்கிய பெரியோர் நடுவே அறிவில்லாதவன் செல்லுதல் துன்பமாகும். மயங்கி இருண்டுள்ள காலத்தில் வழிச் செல்லுதல் மிகவும் துன்பமாகும். (துன்பங்களை) பொறுத்து (மனம்) அடங்கி வாழமாட்டாதவர் நோன்பு நோற்றல் துன்பமாகும். அதுபோல பெற்ற தாயை காப்பாற்றாமல் விடுதல் துன்பமாகும்.

உரனுடையா னுள்ள மடிந்திருத்த லின்னா

மறனுடை யாளுடையான் மார்பார்த்த லின்னா

சுரமரிய கானஞ் செலவின்னா வின்னா

மனவறி யாளர் தொடர்பு.

19

திண்ணிய அறிவுடையவன் மனமடிந்திருத்தல் துன்பமாகும். வீரமுடைய ஆட்களையுடையவன் மார்பு தட்டுதல் துன்பமாகும். அருநெறியாகிய இயங்குதற்கரிய காட்டின்கண் செல்லுதல் துன்பமாகும். மனவறுமை உடையவரது சேர்க்கைத் துன்பமாகும்.

குலத்துப் பிறந்தவன் கல்லாமை யின்னா

நிலத்திட்ட நல்வித்து நாறாமை யின்னா

நலத்தகையார் நாணாமை யின்னாவாங் கின்னா

கலத்தல் குலமில் வழி.

20

நற்குடியில் பிறந்தவன் கல்வி கல்லாதிருத்தல் துன்பமாகும். பூமியில் விதைத்த நல்ல விதைகள் முளையாமற் போதல் துன்பமாகும். தன்மையாகிய அழகுடைய மகளிர் நாணின்றி ஒழுகுதல் துன்பமாகும். அதுபோல ஒவ்வாத குலத்தில் மணஞ் செய்து கலத்தல் துன்பமாகும்.

சிறுபஞ்சமூலம்

இதனை இயற்றியவர் காரியாசன். இவரது ஆசிரியர் மதுரை மாக்காயனார். இதன் காலம் கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டு. இது சமண சமய நூல். 'அம்மை' என தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் வனப்பில் அடங்கும் நூல் சிறுபஞ்சமூலமாகும். இந்நூலின் பெயர்க் காரணத்தை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி ஆகிய ஐந்தின் வேர்கள் சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட மருந்தினை சிறுபஞ்சமூலம் என்பர். உடலுக்கு உற்ற நோயை இம்மருந்து நீக்குவது போல உயிரைப் பற்றிய ஐம்பிணிகளை இந்நூல் நீக்குகிறது. ஒவ்வொரு பாடலிலும் உயிர்களுக்கு உறுதி பயக்கும் ஐந்து

கருத்துக்கள் இடம்பெறுவதால் இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றது. கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக 102 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.

சிறுபஞ்சமூலம் - 10 பாடல்கள் (51 - 60)

மக்கட் பெறுதல் மடனுடைமை மாதுடைமை

ஒக்க உடனுறைதல் ஊணமைவு - தொக்க

அலவலை அல்லாமை பெண்மகளிர்க்கு ஐந்தும்

தலைமகனைத் தாழ்க்கு மருந்து.

51

மக்கள் பெறுதல் - தான் மக்களைப் பெறுதல், மடன் உடைமை - அடக்கம் உடைமை, மாது உடைமை - அழகுடைமையும், ஒக்க உடனுறைதல் - (கணவனது) கருத்துக்கு இசைய அவனோடுறைதல், ஊண அமைவு - (அவனுண்ணும்) உணவின் மிகுதியை விரும்புவதும், தொக்க - கூடிய, ஐந்து - ஐந்து குணங்களும், அலவலை அல்லாமை - அற்ப காரியங்களல்லாமையால், பெண்மகளிர்க்கு - பெண்டிர்க்கு, தலைமகனை - தம் கொழுநனை, தாழ்க்கும் - தம்மிடத்தில் வணக்குகிற, மருந்து - மருந்தாகும்.

மக்கட்பேறும், அடக்கமுடைமையும், அழகுடைமையும், கணவனுடைய கருத்துக்கிசைய அவனோடு உறைதலும், அவன் உண்ணும் உணவினை விரும்பி உண்ணுதலும் ஆகிய இவ்வைந்து குணங்களும் பெண்களுக்கு இருக்குமானால் அவை அவர் கணவரை வணக்கும் மருந்தாகும்.

கொண்டான் கொழுநன் உடன்பிறந்தான் தன்மாமன்

வண்டார்பூந் தொங்கல் மகன்தந்தை - வண்தாராய்!

யாப்பார்பூங் கோதை யணியிழையை நன்கியையக்

காப்பார் கருது மிடத்து.

52

கொண்டான் - கணவன், கொழுநன் உடன் பிறந்தான் - கணவனுடன் பிறந்தவன், தன் மாமன் - தன்னுடைய மாமன், வண்டு ஆர் - வண்டுகள் மொய்கின்ற, பூ தொங்கல் - பூமாலைகளை அணிந்த, மகன் - மகனும், தந்தை - தகப்பனும், யாப்பார் - கட்டுதலமைந்த, பூங் கோதை - பூமாலைகளை அணிந்த,

அணியிழையை - அழகிய நகையை அணிந்த ஒரு பெண்ணை, கருதும் இடத்து - நினைக்கும் இடத்து, நன்கு இயைய - நன்மை உண்டாக, காப்பார் - காப்பவராவர், வண் தாராய் - வளவிய பூமாலையை உடையவளே.

ஒரு பெண்ணின் கற்புக்கு அழிவு வராமல் காக்கத் தக்கவர், கணவன், கணவனுடன் பிறந்தவன், மாமன், மகன், தந்தை ஆகிய ஐவரும் ஆவர்.

ஆம்பல்வாய் கண்மனம் வார்புருவம் என்றைந்தும்

தாம்பல்வா யோடி நிறைகாத்தல் - ஓம்பார்

நெடுங்கழைநீண் மூங்கில் எனவிகழ்ந்தா ராட்டும்

கொடுங்குழை போலக் கொளின்.

53

ஆம் - உண்டாகிய, பல் - பல்லும், வாய் - வாயும், கண் - கண்ணும், மனம் - மனமும், வார்புருவம் - நீண்ட புருவமும், என்ற ஐந்தும் - என்று சொல்லப்பட்ட உறுப்பு ஐந்தும், (கண்டு) தாம்பல்வாய் ஓடி - தம் மனம் பல இடங்களில் ஓடி, நிறைகாத்தல் ஓம்பார் - தமது நிறையை காக்க இயலாத ஆடவர், ஆட்டும் - அசைவிக்கிற, கொடுங்குழை - கொடுங்குழை அணிந்த பெண்ணை, நெடும் கழை நீண் மூங்கில் என - நெடிதாய்த் திரண்ட நீண் மூங்கில் போல கருதி, இகழ்ந்தார் - இகழ்ந்தாராய், போல - அம்மூங்கிலைப் போல, கொளின் - மனத்தகத்தே கொள்வாராயின்.

மன உறுதியின்றிப் பெண்ணாசையால் ஓடித் திரிபவர், பெண்களின் பல் வாய் முதலிய ஐந்தையும் மூங்கிலின் தன்மையுடையன எனக் கொண்டால், மூங்கிலே என்று பெண் தன்மையை இகழ்ந்து, பெண் விருப்பை நீக்கியவராய் விடுவர்.

பொன்பெறுங் கற்றன் பொருள்பெறு நற்கவி

யென்பெறும் வாதி இசைபெறும் - முன்பெறக்

கல்லார்கற் றாரினத்த ரல்லார பெறுபவே

நல்லா ரினத்து நகை.

54

கற்றன் - கற்றுவல்லவன், பொன்பெறும் - பொன்னை பெறுவான், நல் கவி - பாட வல்லவன், பொருள்பெறும் - (அரசனால்) எல்லாப் பொருள்களையும் பெறுவான், வாதி - வாது செய்து வெல்ல வல்லவன், என்பெறும் - ஏது பெறுவானெனின், இசை பெறும் - (வென்றனன் என்னும்) இசையைப் பெறுவான், முன்பெற - காலமுண்டாக, கல்லார் - கல்வி கல்லாதாரும், கற்றர் இனத்தர் அல்லர் - கற்றர் இனத்தர் அல்லாதவரும், நல்லார் இனத்து - நல்லார் கூட்டத்தின் நடுவே, நகைப்பெறும் - அவரால் நகைக்கப்படுதலைப் பெறுவர்.

கற்றான் பொன் பெறுவான். கவி பொருள் பெறுவான். வாதி இசை பெறுவான். கல்லாரும், அவரை சார்ந்தவரும் இகழ்ப்படுவர் என்பதாகும்.

நல்ல வெளிப்படுத்துத் தீய மறந்தொழிந்து

ஒல்லை உயிர்க்கூற்றங் கோலாகி - ஒல்லுமெனின்

மாயம் பிற்பொருட்கண் மாற்றுக மானத்தான்

ஆயி அழித லறிவு.

55

(ஒருவன்) நல்ல - (பிறர் தனக்குச் செய்த) நல்லவற்றை, வெளிப்படுத்து - பலர்க்கும் வெளியிட்டுச் சொல்லி, தீய - தீயவற்றை, மறந்து ஒழிந்து - நினையாது அவற்றின் எண்ணத்தை விட்டு நீங்கி, ஒல்லும் எனின் - தன்னால் இயலுமே ஆனால், உயிர்க்கு - இடையூற்றுக்கு உட்பட்ட பிற உயிர்க்கு, ஒல்லை - விரைவில், ஊற்றங்கோல் ஆகி - ஊன்றுகோல் போல் நின்று உதவி, பிறர் பொருட்கண் - பிறருக்குரிய பொருளில், மாயம் மாற்றுக - வஞ்சனைச் செயலை நீக்குக, மானத்தான் ஆயின் - மானமுடையவன் ஆனால், அழிதல் - குற்றம் வந்த இடத்து உயிர் விடுதலை, அறிவு - அறிவுடைமையாகும்.

பிறர் செய்த நன்மைகளை வெளிப்படப் பண்ணி, பிறர் செய்த தீமைகளை நினையாது மறந்து ஒழிந்து, பிற உயிர்களுக்கு இடையூறு வந்தால் அவ் உயிர்களுக்கு விரைந்து ஊற்றுகோலாகி, தனக்கு இயலுமட்டும் பிறர் பொருள்மீது வஞ்சனையைத் தவிர்த்து, பெரிய மானம் காத்தற் பொருட்டு தான் சாதல் அறிவுடைமையாகும். அதாவது நல்லன வெளிப்படுதல் முதலியவற்றை ஒருவன் செய்யக் கடவன்.

தன்னிலையுந் தாழாத் தொழினிலையுந் துப்பெதிர்த்தார்

இன்னிலையும் ஈடில் இயனிலையுந் - துன்னி

அளந்தறிந்து செய்வான் அரசமைச்சன் யாதும்

பிளந்தறியும் பேராற்ற லான்.

56

தன்னிலையும் - தனது நிலைமையினையையும், தாழா - தாழ்தலில்லாத, தொழில் நிலையும் - தான் தொடங்கிச் செய்யும் வினையினது நிலைமையினையையும், துப்பு - வலியினால், எதிர்த்தார் - (தன்னோடு) எதிர்த்தவராகிய பகைவரிடத்தினதாகிய, இன நிலையும் - இனிய நிலைமையினையும், ஈடு இல் - கேடில்லாத, இயல் நிலையும் - உலக வழக்கு நிலைமையினையும், துன்னி - நெருங்கி, அளந்து அறிந்து - ஆராய்ந்து அளவிட்டுத் தெரிந்து கொண்டு, செய்வான் - (போர் முதலிய அரசருக்குரிய தொழிலை) செய்பவன், அரசன் - அரசனாவான், யாதும் - எல்லாவற்றையும், பிளந்து அறியும் - பாகுபடுத்தி அறிகின்ற, பேராற்றலான் - பெரிய ஆற்றலை உடையவன், அமைச்சன் - அமைச்சனானவன்.

தன்நிலை, தன் வினையின் நிலை, பகைவர் நிலை, உலகியல் நிலை என்பவற்றை ஆராய்ந்து செய்பவனே அரசனாவான். இவற்றை அன்றி மற்றெல்லாக் காரியங்களையும் பகுத்தறிய வல்லவனே அமைச்சனாவான்.

பொருள்போகம் அஞ்சாமை பொன்றுங்கால் போந்த

அருள்போகா ஆறமென் றைந்தும் - இருள்தீரக்

கூறப் படுங்குணத்தான் கூர்வேல்வல் வேந்தனால்

தேறப் படுங்குணத்தி னான்.

57

பொருள் - பொருளும், போகம் - இன்பமும், அஞ்சாமை - (இடுக்கண் வந்தால் அதற்கு) அஞ்சாமையும், பொன்றுங்கால் - பிறிது ஒரு உயிர் அழிய வந்தவிடத்து போந்த அருள் - மிக்க அருளும், போகா - நீங்காத, ஆர் - அரிய, அறம் - அறமும், என்ற ஐந்தும் - என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும், இருள்தீர் - குற்றந் தீர், கூறப்படும் - சொல்லப்படுகின்ற, குணத்தான் - தன் குணங்களை உடையவன், கூர் - கூரிய, வேல் - வேற்படையை உடைய, வல் வேந்தனால் - வலிய

அரசனால், தேறப்படும் - (ஒரு கருமத்தின்மேற் செலுத்தத் தக்கவனென்று) தெளியப்படுகிற, குணத்தினான் - குணத்தை உடையவன் என்று சொல்லப்படுவான்.

பொருளும், இன்பமும், இடுக்கண் வந்த காலத்து அதற்கு அஞ்சாமையும் பிறிது ஒரு உயிர் அழிய வந்தவிடத்து அதற்கு இரங்கும் அருளுடைமையும், அருமையாகிய அறமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தனையும் உடையவன் அரசனால் தெளியப்படுகிற குணத்தை உடையவன் என்று சொல்லப்படுவான்.

நன்புலத்து வையடக்கி நாளாமா டோபோற்றி

புன்புலத்தைச் செய்தெருப் போற்றியபின் - இன்புலத்தின்

பண்கலப்பை யென்றிவை பாற்படுப் பானுழவோன்

நுண்கலப்பை நூலோது வார.

58

நன்புலத்து - விளை நிலத்திலுள்ள, வை - வைக்கோலை, அடக்கி - (தன்னிடத்து உள்ளதாக) திரட்டி, நாளாம் - நாடோறும், மாடு - உழு மாடுகள், போற்றி - காப்பாற்றி, புன்புலத்தை - புல்லிய நிலத்தை, செய்து - நன் செய்யாக திருத்தி, எரு போற்றியபின் - எருவினால் அதனைப் போற்றிய பின்பு, பண் - பண்படுத்தல், கலப்பை - கலப்பையால் உழுதல், என்ற இவை - என்ற இவைகளை, இன் புலத்தின்பால் படுப்பான் - (உரமேற்றிய அந்த) நிலத்தினிடத்தே செய்பவன், உழவோன் - உழுதொழிலிற் சிறந்தவனாவான், (இங்ஙனம் பெரியோர்) நுண் - நுட்பமாகிய, கலப்பை நூல் - உழவு நூலை, ஓதுவார் - சொல்லுவார்கள்.

வைக்கோலை சேர்த்து, அதனால் உழவெருதுகளைப் போற்றிப் புன்செய்யை எருவிட்டு நன்செய்யாகத் திருத்திப் பின், அந்த நன்செய்யைப் பண்படுத்தல், உழுதல் முதலியவற்றைச் செய்பவனே உழுதொழிலாளன் என்று சொல்லுவர் உழவு நூல் ஓதி உணர்ந்தோர்.

ஏலாமை நன்றீதல் தீதுபண் பில்லார்க்குச்

சாலாமை நன்றுநூல் சாயினும் - சாலாமை

நன்று தவநனி செய்தல்தீ தென்பாரை

இன்றுகா றியாங்கண் டிலம்.

59

ஏலாமை - (ஒரு பொருளை ஒருவனிடத்துச் சென்று இரந்து அவர் கொடுக்க) ஏற்றுக் கொள்ளாமை, நன்று - நன்மையாம், பண்பு இல்லார்க்கு - நற்குணம் இல்லாதவருக்கு, ஈதல் - (அவர் வேண்டியதொருப் பொருளை) கொடுத்தல், தீது - தீமையாம், நூல் சாலாமை - (நற்குணம் இல்லாதவர்க்கு) நூற்கல்வி நிரம்பாதிருத்தல், நன்று நன்மையாம், சாயினும் - (ஒருவன்) கெடுவதாய் இருந்தாலும், சாலாமை - நற்குணங்களால் உயர்வடையாதிருத்தலே, நன்று - நன்மையாம், நனி - மிகுதியாக, தவம் செய்தல் - தவத்தை இயற்றுதல், தீது - கெட்டதாம், என்பாரை - என்று சொல்பவர்களை, யாம் - நாம், இன்று காறும் - இன்றளவும், கண்டிலம் - பார்த்திலம் (இவ்வாறு ஒருவரும் சொல்ல மாட்டார்கள்)

ஒருவரிடம் சென்று இரக்காமை நன்று. குணமில்லாதவர்க்கு ஒன்று ஈதல் நன்று. குணமில்லாதவர் நூல் நிரம்ப அறியாமை நன்று. ஒருவன் சால்புடையவன் அல்லாமை நன்று. மிகத் தவம் செய்தல் நன்றன்று என்று சொல்பவர்களை இன்றளவும் நாம் பார்த்ததில்லை. அதாவது ஈயாமை முதலியன நன்மையாம், ஈதல் முதலியன தீமையாம் என்பவர் எவரும் இலர்.

அரம்போல் கிளையடங்காப் பெண்வியக்கத் தொண்டு

மரம்போல் மகன்மாறாய் நின்று - கரம்போலக்

கள்ளநோய் காணும் அயலைந்தும் ஆகுமேல்

உள்ளநோய் வேண்டா உயிர்க்கு.

60

அரம்போல் - அரம்போல் தன்னைத் தேய்கின்ற, கிளை - உறவும், அடங்கா - தனக்கு அடங்காத, பெண் - மனைவியும், வியக்கத்தொண்டு - அடங்காதன செய்யும் அடிமையும், மரம் போல் மகன் - மரம் போன்ற தன் புதல்வனும், மாறு ஆய நின்று - மாறுபட்டு நின்று, கரம்போல - நஞ்சு போல, கள்ளம் நோய் காணும் - வஞ்சனையாகிய நோயைச் செய்கின்ற, அயல் - அயலிருப்பும், ஐந்தும் - ஆகிய இவ்வைந்தும், ஆகும் ஏல் - உளவாயின், உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கு, உள்ளநோய் - மற்றொரு மனப்பிணி, வேண்டா - வேண்டப்படாது.

அரம் போல தன்னைத் தேய்க்கும் கிளையும், தனக்கடங்காத மனைவியும், அடங்காதன செய்யும் அடிமையும், அறிவில்லாத தன் புதல்வனும், மாறுபட்டு

நின்று நஞ்சு போல வஞ்சனையாகிய நோயைச் செய்கின்ற அயலிருப்பும் என இவ்வைந்தும் உள்ள கவலையை விளைத்தற்குப் போதும்.

மாதிரி வினாக்கள்

1. இனியவை நாற்பதின் ஆசிரியர் யார்?
2. சிறுபஞ்சமூலத்தை எழுதியவர் யார்?
3. இன்னா நாற்பது கூறும் அறக்கருத்துக்களை விளக்குக.
4. எவை எவை இனியவை என இனியவை நாற்பது குறிப்பிடுகிறது.
5. சிறுபஞ்சமூலம் குறிப்பு வரைக.

முதுமொழிக் காஞ்சி

இந்நூலின் ஆசிரியர் மதுரைக் கூடலூர் கிழார். இதன் காலம் கி.பி 5-ஆம் நூற்றாண்டு. சிறு அடிகளையுடைய இந்நூலில் சிறந்த பத்து, அறிவுப் பத்து, பழியாப் பத்து, செவ்வாப் பத்து, அல்லப் பத்து, இல்லைப் பத்து, பொய்ப் பத்து, எளிய பத்து, நல்கூர்ந்தப் பத்து, தண்டாப் பத்து எனப் பத்து அதிகாரங்கள் உள்ளன. குறள் தாழிசையால் பாடப்பட்ட இந்நூலில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பத்துப் பாடல்கள் வீதம் நூறு செய்யுட்கள் உள்ளன. நிலையாமைப் பற்றிய காஞ்சி திணையில் ‘முதுமொழிக் காஞ்சி’ என்பது ஒரு துறையாகும். உலக நிலையாமை எடுத்துக்காட்டிச் சான்றோர் தம் அறிவுடைமையாற் கூறும் அனுபவ உரைகளே முதுமொழிக் காஞ்சியாகும். முதுமொழி – அறிவுடைய கூற்று எனப்படும். துறைப் பெயரைத் தாங்கிய இந்நூல் சங்க காலத்தை ஒட்டிப் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். எட்டுத்தொகை நூலுள் ஒன்றான ஐங்குறு நூற்றைத் தொகுத்தவர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார். அவரும் இவரும் ஒருவரே எனக் கருதுவாரும் உளர்.

“ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கெல்லாம்

ஓதலிற் சிறந்தன்று ஒழுக்க முடைமை”

என்பது ஒழுக்கத்தை வற்புறுத்தும் பாட்டு, பிறருடைய வழக்கத்தை ‘நமக்கு புதிதாக இருப்பது கருதிப் பழிக்கக் கூடாது’ என்னும் கருத்தை, “அறியாத் தேசத் தாசாரம் பழியார்” என்னும் தொடரால் அறியலாம். ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் முதல் பாட்டின் முதல் வரி ‘ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கு எல்லாம்’ எனத் தொடங்குகின்றது. மற்றபடி அனைத்துப் பாடல்களும் ஒவ்வொரு வரியினைக் கொண்ட பாடல்களாக உள்ளன. முதுமொழி - மூத்தோர் சொல். காஞ்சி – மகளிர் இடையணி. அதாவது மூத்தோர் சொற்கள் பலவற்றைக் கோர்த்த கோவை முதுமொழிக் காஞ்சி எனப் பெயர்காரணம் கூறப்படுகிறது.

முதுமொழிக் காஞ்சி - அறிவுப்பத்து

1. ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கு எல்லாம் -

பேர் இல் பிறந்தமை ஈரத்தின் அறிப.

ஒலிக்கும் கடல் சூழ்ந்த நில உலகில் வாழும் மக்கள், அவர் பிறந்த குலத்தால் அறியப்படுதல் இல்லை. அவர்தம் குணத்தாலே அறியப்படுவர்.

2. ஈரம் உடைமை ஈகையின் அறிப.

ஒருவர் கருணை உடையவர் என்பதை அவர் செய்யும் கொடைகளால் அறியலாம்.

3. சோரா நல் நட்பு உதவியின் அறிப.

ஒருவர் செய்யும் உதவியைக் கொண்டு அவர்தம் தளரா நட்பை அறியலாம்.

4. கற்றது உடைமை காட்சியின் அறிப.

ஒருவர் கற்றுள்ளமையை அவர்தம் அறிவுப் புலப்பாட்டால் அறியலாம்.

5. ஏற்றம் உடைமை எதிர்கோளின் அறிப.

ஒருவர் ஏற்றம் உடையவர் என்பதை அவர் எதிர்கால இயல் அறிவைக் கொண்டு அறியலாம்.

6. சிற்றில் பிறந்தமை பெருமிதத்தின் அறிப.

ஒருவர் தம்மைத்தாமே மிகுத்துப் பேசும் தற்பெருமைகளை அளவாகக் கொண்டு அவர் பிறந்த குடியின் சிறுமையை அறியலாம்.

7. சூத்திரம் செய்தலின், கள்வன் ஆதல் அறிப.

ஒருவனின் திருட்டுத்தனச் செயல்களைக் கொண்டு அவன் முழுத் திருடன் என்பதை அறியலாம்.

8. சொற்சோர்வு உடைமையின், எச் சோர்வும் அறிப.

ஒருவன் வாக்களித்ததைக் காப்பாற்றாத நாநயம் இன்மையைக் கொண்டு அவன் எல்லாவற்றிலும் சோர்ந்து தளர்பவன் என்பதை அறியலாம்.

9. அறிவு சோர்வு உடைமையின், பிறிது சோர்வும் அறிப.

ஒருவர் அறிவில் குறை உடையவராக இருந்தால் பிற எல்லாவற்றிலும் குறை உடையவராக இருப்பார் என்று அறியலாம்.

10. சீர் உடை ஆண்மை செய்கையின் அறிப.

ஒருவர் சிறந்த ஆண்மைத் தன்மை உடையவரா என்பதை அவர்தம் செயல்களால் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பழமொழி நானூறு

இந்நூலின் ஆசிரியர் முன்றுறையரையனார். முன்றுறை பாண்டிய நாட்டில் உள்ள ஊர். இவர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர். இதனைப் பதிப்பித்தவர் செல்வக் கேசவராய முதலியார். இதன் காலம் கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டு. நானூறு பாடல்களால் ஆன இந்நூல் வெண்பாவால் ஆனது. ஒரு கதையையோ அல்லது வரலாற்று நிகழ்வையோ கூறி பாடலின் இறுதியில் பழமொழி மூலம் நீதி சுட்டப்படுவதால் இந்நூல் பழமொழி நானூறு எனப்பெயர் பெற்றது. சங்க காலத்திலும் பழமொழி வழக்கில் இருந்தது. இதனை, 'தொன்றுபடு பழமொழி இன்று பொய்த்தன்று' (அகம்.101) என வரும் அகநானூற்று வரியால் அறியலாம். எனினும் செய்யுள்தோறும் பழமொழிகளைப் பெற்று வரும் முதல் நூல் இதுவே ஆகும்.

இந்நூல் கரிகாலன், பொற்கைப் பாண்டியன், பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவன், பாரி, பேகன் முதலிய மன்னர்களின் வரலாற்றைச் சுட்டுகிறது. பண்டைத்தமிழ் வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும் எடுத்துரைக்கிறது.

பழமொழி நானூறு போன்று “தண்டலையார் சதகம்” என்னும் நூலும் பழமொழியைச் சுட்டுகின்றது. எனினும் பழமொழி நானூறே சிறப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

பழமொழி நானூறு - 13 பாடல்கள் (149-161)

சூதினால் சாவும் வரும்

பாரதத் துள்ளும் பணையம்தம் தாயமா

ஈராம் பதின்மரும் போரெதிர்ந் தைவரோடு

ஏதிலராகி இடைவிண்டார் ஆதலால்

காதலோ டாடார் கவறு

149

பாரதக் கதை நாடறிந்த ஒன்று. அதனைக் காட்டிச் சூதின் விளைவை விளக்குவது செய்யுள். ‘காதலோ டாடார் கவறு’ என்பது பழமொழி.

பாரதக் கதையினுள்ளும், தம் தாயப் பொருளினையே பந்தயப் பொருளாகக் கொண்டு, நாற்றுவரும் பாண்டவரோடு சூதுப்போர் செய்தனர். அது காரணமாக, அவர்க்குப் பகைவராகிப் போர்க்களத்தின் இடையே உயிரும் இழந்தனர். அதனால், படித்தவர் எவரும் விருப்பமுடன் சூதாடவே மாட்டார்கள்.

காப்பாரும் பார்ப்பாரும்

நோக்கி யிருந்தார் இமைக்கும் அளவின்கண்

நோக்கப் படினும் உணங்கலைப் புட்கவரும்

போற்றிப் புறந்தந் தகப்பட்ட ஒண்பொருட்கும்

காப்பாரிற் பார்ப்பா மிகும்.

150

பொருளை, அதனால் பூட்டி வைக்காது நல்ல காரியங்களிலே செலவிட்டு வாழ வேண்டும் என்பது கருத்து. அதாவது ‘காப்பாரிற் பார்ப்பார் மிகும்’ என்பது பழமொழி. பார்ப்பார் - தாம் கைக்கொள்ளப் பார்ப்பவர்.

வெயிலின்கண் காயவைத்த வற்றலைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர் இமைகொட்டும் அளவு நேரத்தினுள்ளும், தம் பார்வையிலே பட்டதென்றால் அதனைப் பறவைகள் திருடிச் சென்றுவிடும். அதுபோலப் போற்றிப் புறந்தந்து சேர்த்துவைத்த சிறந்த பொருள்களுக்கும், அதனைக் காப்பவரைவிடத் திருடப் பார்ப்பவர்களே அதிகமாகும்.

நல்லபடி நடவாத நண்பர்

தாமகத்தால் நட்டுத் தமரென்று ஒழுகியக்கால்

நாணகத்துத் தாமின்றி நன்றொழுகார் ஆயினென்?

மான்மானும் கண்ணாய்! மறந்தும் பரியலராய்

கானகத்து உக்க நிலா.

151

மான்போன்ற மருட்சியான கண்களை உடையவளே! உள்ளத்தால் ஒருவரைச் சிநேகித்து, நண்பர் என்று நாம் நடந்து வருங்காலத்து, அவர் தம்முடைய உள்ளத்திலே நாணம் என்பது கொஞ்சமேனும் இல்லாமல், நல்ல முறையிலே நம்மிடத்து நடவாமலிருந்தார் என்றால், அதனால் என்ன? காட்டினிடத்தே எரித்த (ஒளி வீசிய) நிலவைப் போன்று பயனற்ற அந்த நட்புக்காகச் சான்றோர் மறந்தும் வருத்தப்படவே மாட்டார்கள். அதனையே கைவிட்டுவிடுவார்கள்.

தான் அன்பு காட்டியும் அதனை உணரவில்லை என்றால், அது காட்டிடத்தே பெய்த நிலவுபோலப் பயன் அற்றதாகும் என்பது கருத்து, ‘கானகத்து உக்க நிலா’ என்பது பழமொழி.

பொருளால் தருமம் செய்க

படரும் பிறப்பிற்கொன் நீயார் பொருளைத்

தொடருந்தம் பற்றினால் வைத்திறப்பாரே,

அடரும் பொழுதின்கண் இட்டுக், குடரொழிய

மீவேலி போக்கு பவர்.

152

அடுத்துத் தொடர்ந்து வருகின்ற பிறவிகளுக்கு உதவும் நல்வினைப் பயனாக விளங்கும்படி, ஒரு தர்மத்தையும் செய்யாத செல்வர்கள் சிலர். அவர்கள் தம் பொருளையே தொடர்ந்து செல்லும் பற்றின் காரணமாக, அதனைத் தொகுத்து வைத்துவிட்டு அதன் பயனை அநுபவியாமல் சாவார்கள். போர்களத்திலே பகைவரோடு போர் புரியும் பொழுது பகைவரின் ஆயத்தால் தாக்குண்டு தம் குடர் சரிய, அதனை உள்ளே மீண்டும் எடுத்து இட்டு மேலே கட்டுக்கட்டி வைத்துத் தாம் பிழைத்து விட்டதாக மகிழ்பவர் போன்றவர்கள் அவர்கள்.

குடர் சரிந்தபின் அவன் வாழ்வும் விரைவிலே முடிந்து போகும். அதனை அறியாமல் அவன் மகிழ்வது போன்றதே பொருளை வழங்காது வைத்துச் சாகின்றவனின் அற்பமான மகிழ்வும். மீவேலி – மேற்கட்டு ‘குடரொலிய மீவேலி போக்குபவர்’ என்பது பழமொழி.

வேரோடு அறுத்துவிட வேண்டும்

நிரம்ப நிரையத்தைக் கண்டந் நிரயம்

வரம்பில் பெரியானும் புக்கான் - இரங்கார்

கொடியார மார்ப! குடிகெட வந்தால்

அடிகெட மன்றி விடல்.

153

மார்பிலே முத்துவடங்கள் விளங்கும் மன்னனே! எல்லையற்ற நற்குணங்களுடைய பெரியவனாக விளங்கியவன், பாண்டவருள் மூத்தோனாகிய தருமபுத்திரன். அவனும், தன் பகையை ஒழித்துக் குடியை நிலைபெறுத்தும் பொருட்டுப் பொய் கூறினான். மிகுதியான நரகத்தை அடைவது தெரிந்தும், தன் குடிக்காகப் பொய்கூறி அந்த நரகத்திற்கும் சென்றான். ஆதலால், தம்முடைய குடி கெடுமாறு பகைவர் எதிர்த்து வந்தால் அவருக்கு இரங்கமாட்டார் அறிவுடையோர். தம் குடியின் வாழ்வு நோக்கி அப்பகையை என்ன செய்தும் அடியோடு அழித்து விடவே முயல்வர்.

தருமன் பாரதப் போரில், ‘அசுவத்தாம ஹத’ என்று சொன்னதாக வரும் சம்பவம் இங்குக் காட்டப்பெற்றது. பகையை யாது செய்தும் அழிப்பது ராஜ தருமம் என்பது கருத்து. ‘குடிகெட வந்தால் அடிகெட மன்றி விடல்’ என்பது பழமொழி.

தீயவனுக்கு வழங்க வேண்டாம்

உடைப்பெருஞ் செல்வத்து உயர்ந்த பெருமை

அடப்பமில் உள்ளத்தன் ஆகி – நடக்கையின்

ஒள்ளியன் அல்லானமேல் வைத்தல், குரங்கின்கைக்

கொள்ளி கொடுத்து விடல்.

154

அடக்கம் இல்லாத உள்ளத்தை உடையவன் ஆகிய ஒருவன், அவனுடைய நடத்தையிலும் தூய்மையுடையவன் அல்லாதவனாக இருப்பான். உடைமையாகிய பெரிய செல்வத்தால் வரும் உயர்ந்த சிறப்புகளை எல்லாம் அத்தகைய ஒருவன்பால் வைப்பது தகாது. அது குரங்கின் கையிலே கொள்ளியைக் கொடுத்து அனுப்புவது போன்ற அறியாமையின் செயலேயாகும்.

குரங்கின் கையிலே கொள்ளியைக் கொடுத்து அனுப்பினால், அது ஊர் முழுவதையும் பொசுக்கி விடும். அதுபோலத் தீயவனுக்கு அரசன் பொருள்களை வழங்கினால், பலர் அதனால் துன்பம் அடைவார்கள். ‘குரங்கின் கைக் கொள்ளி கொடுத்து விடல்’ என்பது பழமொழி.

நீசருள் பண்புடையார் தோன்றார்

நிரந்து வழிவந்த நீசருள் எல்லாம்

பரந்தொருவர் நாடுங்கால் பண்புடையார் தோன்றார்

மரம்பயில சோலை மலைநாட! என்றும்

குரங்கினுள் நன்முகத்த தில்.

155

மிகவும் மரங்கள் செறிந்திருக்கிற சோலைகளையுடைய மலை நாடனே! குரங்கு இனங்களினுள்ளே எந்தக் காலத்திலும் அழகான முகத்தை உடையது இருந்ததே இல்லை. அது போலவே, வழிவழியாகத் தீய குணங்கள் பெருக வந்து

கொண்டிருக்கும் கீழ்த்தரமான குடிகளுக்குள்ளே, விரிவாக ஒருவர் ஆராய்ந்த காலத்தும், பண்புடையவராக எவருமே காணப்படுவதில்லை.

பண்புடைமை, சிறந்த உயர்குடிப் பிறத்தலாலேயே அமைவது கீழ்மைக் குணமுடைய குடியினரிலே பண்புடைமை உடையவரைக் காணவே முடியாது. 'குரங்கினுள் நன்முகத்த இல்' என்பது பழமொழி.

இரப்பார்க்கு உதவாத பொருள்

நாவின் இரந்தார் குறையறிந்து தாமுடைய

மாவினை மாணப் பொதிகிற்பார் - தீவினை

அஞ்சிலென் அஞ்சா விடிலென், குருட்டுக்கண்

துஞ்சிலென் துஞ்சாக்கால் என்?

156

கண் குருடானால், அவர் தூங்கினாலும் விழித்திருந்தாலும் பயன் ஒன்று தான். அவர் எதையும் காணமாட்டார். அதுபோலவே, தம் நாவினால் ஒரு பொருளைத் தருக என்று கேட்டவர் காது குறையினைக் கேட்டு அறிந்தும், தம்முடைய செல்வத்தினை மாட்சிமைப்படப் பூட்டிக் காப்பவர்கள், பிற தீவினைகளுக்கு அஞ்சினாலென்ன, அஞ்சாவிட்டால்தான் என்ன? அந்த ஒரு தீவினையே அவர்களுக்குக் கேடாக முடிந்துவிடும்.

ஈயாதவனிடம் பொருளிருப்பது குருடனருகே அழகிய பொருள்கள் இருப்பது போல பயனற்றது என்பது கருத்து. 'குருட்டுக்கண் துஞ்சிலென் துஞ்சாக்கால் என்?' என்பது பழமொழி.

பணக்காரனுக்கு விருந்து

நல்கூர்ந் தவர்க்கு நனிபெரியர் ஆயினார்

செல் விருந்தாகிச் செலவேண்டா - ஒல்வது

இறந்தவர் செய்யும் வருத்தம், குருவி

குறங்கறுப்பச் சோரும் குடர்.

157

குருவியானது தொடையை அறுத்த அளவிலே, குடர் சரிந்து விழுந்து விடும் என்பது நடைமுறையாகும். அதனால், மிகவும் பெரிய செல்வம் உடையவர்கள் வறுமையாளர்களிடத்திலே செல்லும் விருந்தினர்களாகப் போக வேண்டாம். தம் தகுதிக்கு மீறி அவர்கள் இவர்களுக்கு விருந்துச் செய்வதற்குப் படுகின்ற வருத்தம் மிகவும் அதிகமாயிருக்கும். இருந்தாலும் செல்பவர் நிறைவு அடையவும் முடியாது.

வறியவர், செல்வர் விருந்தாக வந்தபோது என்னதான் கஷ்டப்பட்டு விருந்து செய்தாலும், அதனால் செல்பவர்கள் திருப்தி அடைந்து மனநிறைவு கொள்ளப்போவதில்லை. ஆகவே, அது செய்ய வேண்டாம் என்பது கருத்து. ‘குருவி குறங்கறுப்பச் சோரும் குடர்’ என்பது பழமொழி.

படியாமலே வரும் அறிவு

உரைமுடிவு காணான் இளமையோன் என்ற

நரைமுது மக்கள் உவப்ப – நரைமுடித்துச்

சொல்லால் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை

கல்லாமற் பாகம் படும்.

158

கரிகாற் பெருவளத்தானிடம் இரு முதியவர்கள் ஒரு வழக்கினைத் தீர்த்துக் கொள்ள வந்தனர். அவனுடைய இளமையைக் கண்டதும், ‘இவன் இளமைப் பருவத்தான், சொல்லும் வழக்கிலே முடிவினைக் காண முடியாதவன்’ என்று கருதினர். அதனையறிந்த அவன், நரைமயிரை முடித்தவனாகத் தன்னை முதியவன் போல ஒப்பனை செய்து கொண்டு வந்தமர்ந்து, அப்படிச் சொன்னவர்கள் மகிழுமாறு, அவர்கள் வாக்குமூலங்களை கேட்டு நியாயம் வழங்கினான். இதனால், குலத்திற்கு உரிய அறிவுச் செழுமை கற்று அறியாமலேயே, இயல்பாக ஒருவனுக்கு வந்து படியும் என்று அறிதல் வேண்டும்.

‘குலவிச்சை கல்லாமல் பாகம்படும்’ என்பது பழமொழி. விச்சை – கல்வி, வித்தை.

திருடரின் காணிக்கை

பன்னாள் தொழில்செய்து உடைய கவர்ந்துண்டார்
இன்னாமை செய்யாமை வேண்டி இறைவர்க்குப்
பொண்பாத்துக் கொண்டு புகுதல், குவளையைத்
தன்னாரால் யாத்து விடல்.

159

பல நாட்களும் அரசனுக்குரிய தொழில்களைச் செய்து, அவனுடைய செல்வத்தைக் களவுசெய்து உண்டு களித்தவர்கள், அரசன் தமக்குத் துன்பஞ் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பியவர்களாக, அவனுக்குப் பொன் அணிகளைக் காணிக்கையாகக் கொண்டு கொடுத்துச் சென்றடைதல், குவளை மலரை அதன் தண்டிலே உரித்த நாரினாலேயே சுட்டுவதைப் போன்றதாகும்.

அவனிடம் திருடியவற்றுள் சிறிதையே அவனுக்குக் காணிக்கையாகத் தந்து, அவன் அன்பைப் பெற முயல்வதனால், இப்படிக் கூறினார். ‘குவளையைத் தன்னாரால் யாத்து விடல்’ என்பது பழமொழி.

தீவினையின் பயன்

எனைப்பல் பிறப்பினும் ஈண்டித்தாம் கொண்ட
வினைப்பயன் மெய்யுறுதல் அஞ்சி – எனைத்தும்
கழிப்புழி ஆற்றாமை காண்டும் அதுவே
குழிப்புழி ஆற்றா குழிக்கு.

160

எத்துணையோ பல்வகையான பிறப்புகளிலும் தாம் தேடித் தொகுத்துக் கொண்ட வினைப் பயன்கள், தம்மேல் வந்து இப்பிறப்பிலே, பொருந்துதலுக்கு அஞ்சி, எவ்வளவு சிறிய தீவினையும் தமக்குத் துன்பம் விளைவித்துக் கழிந்து போகும்போது அதனைப் பொறுக்க முடியாமற் போவதைக் காண்கின்றோம். அதுதான், ஒரு குழியினிடத்திலே தோண்டிய புழுதியானது மீண்டும் அதனுட் கொள்ளாது அதிகமாகவே இருப்பதைப் போன்றதாகும்.

செய்த தீவினையைவிட, அதன் பயனாக அநுபவிக்கும் தீவினைப் பயன் மிக அதிகமாயிருக்கும் என்பது கருத்து. தீவினை செய்தற்கு அஞ்ச வேண்டும் என்பது முடிவு. ‘குழிப்பூமி ஆற்றா குழிக்கு’ என்பது பழமொழி.

அவையை ஊடறுக்க எண்ணக் கூடாது

அறிவன்று அழகன்று அறிவதாஉம் அன்று

சிறியர் எனப்பாடும் செய்யும் - எறிதிரை

சென்றுலாம் சேர்ப்ப! குழுவத்தார் மேயிருந்த

என்றாடு அறுப்பினும் மன்று.

161

காற்றினாலே மோதி எறியப்படும் அலைகள் கரைமேற் சென்று உலவிக் கொண்டிருக்கும் கடற்கரைகளுக்கு உரிய தலைவனே! சூரியனையே ஊடறுத்துச் சென்றாலும் செல்லலாம். அறிஞர்கள் கூடியிருக்கிற அவையினை ஊடறுத்துப் போகவே கூடாது. அப்படிப் போவது அறிவுடைமையும் அன்று. பிறந்த குடிக்கு அழகிய செயலும் அன்று. அறிவதாகிய அறநெறியின்பாற் பட்டதும் அன்று. கீழ்மக்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற பழிச் சொல்லையே அது கொண்டு தரும்.

சான்றோர் அவையிலே அவர்களை மறுத்துப் பேசுவது கூடாது. அது அவமானமே தரும் என்பது கருத்து, ‘குழுவத்தார் மேயிருந்த என்றாடு அறுப்பினும் மன்று’ என்பது பழமொழி.

நன்னெறி

இதன் ஆசிரியர் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர். காலம் 17-ஆம் நூற்றாண்டு. இந்நூலைப் பற்றிய செய்திகள் அனைத்தையும்,

“மின்னெறி சடாமுடி விநாயகன் அடிதொழ

நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே”

என்ற கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் சிவப்பிரகாசர் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார். இவர் வீரசைவர் ஆவார். இதில் கடவுள் வாழ்த்தோடு 41 வெண்பாக்கள் உள்ளன. இந்நூலாசிரியர் சிவப்பிரகாசர் பிரபுலிங்கலீலை நால்வர் நான்மணிமாலை, திருவெங்கைக் கலம்பகம், சோணசைலமாலை, அருணாச்சல புராணம், அருணைக்

கலம்பகம், செளந்தர்யகிரி உரை போன்ற நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். நன்னெறியில் வன்சொல், இன்சொல், நட்பு, செருக்கு, சினம் தவிர்த்தல், தன்னலமின்மை, அறம் புரிதல், பழியஞ்சுதல், தற்புகழ்ச்சி இன்மை முதலான நல்வழிகளைச் சிவப்பிரகாசர் கூறியுள்ளார். ஒவ்வொரு அழகிய உவமை மூலம் விளக்கப்படுவது இந்நூலின் சிறப்பு.

நன்னெறி - 10 பாடல்கள் (11-20)

ஐம்புலன்களால் வருத்தம் கொள்ளாதவர்கள்

11. பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாம் - துப்பிற்
கழன்றுங்கொல் கற்றூணைச் சூறா வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு.

பதவுரை : சூறாவளி போய் சிறுபுன் றுரும்பு சுழற்றும் - சுழன்று வீசும் கடும் காற்று வலிமையற்ற தூசுகளைக் கவர்ந்து கொண்டு சுழலும், துப்பின் - அது தனது வலிமையினால், கல்தூணைச் சுழற்றும் கல் - கல்லால் இயன்ற கம்பத்தைச் சுழற்ற இயலாது, அதுபோல, பொய்ப்புலன்கள் ஐந்தும் - மாயையில் உழலும் மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் புலன்கள் ஐந்தும், புல்லியர்பால் அன்றி - குறைந்த அறிவுடையவர்களை அல்லாமல், மெய்ப் புலவர் தம்பால் நோய் விளையா - சான்றோர்களிடம் சென்று துன்பங்களை விளைவிக்கும் தன்மையற்றவை.

தெளிவுரை : சுழன்று வீசும் கடும் சூறாவளிக் காற்று எடைகுறைவான பொருட்களையும் வலிமையற்ற தூசுகளையும் கவர்ந்து கொண்டு சுழலும். அது தன்னுடைய வலிமையினால் கல்லால் ஆன தூணைச் சுழற்ற இயலாது. அதுபோல மாயையில் உழலும் மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் புலன்கள் ஐந்தும் குறைந்த அறிவு உடையவர்களை மட்டுமே துன்புறுத்தும் தன்மையுடையன. அவை சான்றோர்களிடம் சென்று துன்பங்களை விளைவிக்கும் தன்மையற்றனவாகும்.

கருத்துரை : ஆசைகளை அடக்கி நல்வழியிலும் தவ வழியிலும் நின்றவர்களை ஐம்புலன் இன்பங்கள் ஒன்றும் செய்வதில்லை.

உடலில் உயிரின் நிலைப்பாடு

12. வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றானே புதுமை – திருந்திழாய்!
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நின்றல் வியப்பு.

பதவுரை : திருந்து இழாய் - செம்மையாய் வடிவமைக்கப்பட்ட அணிகலன்களை அணிந்திருக்கும் பெண்ணே, சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது வீதலோ – குளமையான நீர் வீட்டில் இருக்கும் சிறு குடத்தில் இருந்து ஒழுகிப் போவது வியப்பானது அல்ல, நின்றல் வியப்பு – நிலைத்து இருப்பது அதிசயமாகும், அதுபோல வருந்தும் உயிர் - வருத்தம் தருகின்ற உயிரானது, ஒன்பான்வாயில் உடம்பில் பொருந்துதலே புதுமை – ஒன்பது துளைகளை உடைய உடலில் தங்கி இருப்பது வியப்பான செயலாகும்.

தெளிவுரை : செம்மையாய் வடிவமைக்கப்பட்ட அணிகளை அணிந்திருக்கும் பெண்ணே! குளமையான நீர் வீட்டில் இருக்கும் சிறு குடத்தில் இருந்து ஒட்டை வழியாக ஒழுகிப் போவது வியப்பானது அல்ல, நிலைத்திருப்பதுதான் அதிசயமாகும். அதுபோல, வருத்தம் தருகின்ற உயிரானது ஒன்பது துளைகளை உடைய உடலில் தங்கி இருப்பது வியப்பான செயலாகும்.

கருத்துரை : ஒன்பது துளைகளை உடைய உடலில் உயிர் நிலைத்திருப்பது அதிசயமான செயலாகும்.

பெரியோர் செயல்

13. பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர் - சுரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே! மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர்.

பதவுரை : மலை அளவு நின்ற சுரக்கும் முலை மாதே – மலை போன்று பருத்த பால் சுரக்கும் மார்புடைய பெண்ணே! மதியின் கலை அளவு நின்ற – சந்திரனும் வளர்தலும் தேய்தலும் கலைகளின் அளவானதாகும். அதுபோல, மேலோர் பெருக்கமொடு சுருக்கம் பெற்ற பொருட்கு – நல்ல குணம் உடையவர்கள்

வளர்வதும் குறைவதுமாக இருக்கும் பொருட்செல்வத்திற்கு ஏற்ப, விருப்பமொடு கொடுப்பர் - மனம் விரும்பிக் கொடுத்தலை மேற்கொள்வர்.

தெளிவுரை : மலை போன்று பருத்த பால் சுரக்கும் மார்புடைய பெண்ணே! சந்திரனின் வளர்தலும் தேய்தலும் கலைகளின் அளவானதாகும். அதுபோல, நல்ல குணம் உடையவர்கள் வளர்வதும் குறைவதுமாக இருக்கும் பொருட் செல்வத்திற்கு ஏற்ப மனம் விரும்பிக் கொடுத்தலை மேற்கொள்வர்.

கருத்துரை : கொடுக்கும் மனம் உடையவர்கள் பொருட்செல்வம் மிகுந்த காலத்தும் குறைந்த காலத்தும் கொடுக்கும் அளவறிந்து தவறாமல் கொடை வழங்குவர்.

செல்வத்தால் ஆணவம் கூடாது

14. தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா யவர் செருக்குச் சார்தல் - இலையால்
இரைக்கும்வண் டீதுமல ரீரங்கோதாய்! மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு.

பதவுரை : இரைக்கும் வண்டு ஊதும் மலர் ஈரங்கோதாய் - ஒலி எழுப்பும் வண்டுகள் சூழ்ந்து ஊதுகின்ற குளுமை நிறைந்த மலர் மாலையை அணிந்திருக்கும் பெண்ணே, மேரு வரைக்கும் வந்தன்று - அசையாமல் இருந்த மேரு மலைக்கும் ஒரு காலத்தில் அசைவு வந்தது, அதனால், தலையாயவர் - அறிவுடைய சான்றோர்கள், தொலையா - அழியாத, பெருஞ்செல்வம் - பெருகிய செல்வ வளமுடன், தோற்றத்தோம் என்று - பிறந்திருக்கிறோம் அதனால் அது நிலைக்கும் என்று, செருக்குச் சார்தல் இல்லை - ஆணவம் கொள்வது இல்லை.

தெளிவுரை : ஒலி எழுப்பும் வண்டுகள் சூழ்ந்து ஊதுகின்ற குளுமை நிறைந்த மலர்மாலையை அணிந்திருக்கும் பெண்ணே! அசையாமல் இருந்த மேரு மலைக்கும் ஒரு காலத்தில் அசைவு வந்தது. அதனால் அறிவுடைய சான்றோர்கள் அழியாத பெருகிய செல்வ வளமுடன் பிறந்திருக்கிறோம். ஆதனால் அது நிலைக்கும் என்று ஆணவம் கொள்வது கிடையாது.

கருத்துரை : உலக இயல்பை அறிந்த அறிவுடையவர்கள் தாங்கள் பெற்ற செல்வம் மிகுதி என்று ஆணவம் கொள்ளமாட்டார்கள்.

அன்பில்லாத செல்வவளம் பயனற்றது

15. இல்லானாக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்று
எல்லா மிருந்தும்அவற் கென்செய்யும் - நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநூல் தெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு.

பதவுரை : நல்லாய் - நற்குணம் உடைய பெண்ணே! மொழியிலார்க்கு முதுநூல் ஏது - பேசும் தன்மையற்றவர்களுக்குப் பழமையான நூல் எந்த பயனையும் செய்யாது, தெரியும் விழியிலார்க்கு விளக்கு ஏது - பார்வையற்றவர்களுக்கு விளக்கினால் பயன் என்ன?, அதுபோல, இங்கு அன்பு இல்லானாக்கு - மண்ணுலகில் அன்பு இல்லாதவனுக்கு, இடம் பொருள் ஏவல் எல்லாம் இருந்தும் - இடம் பொருட் செல்வம் வேலையாட்கள் இவை எல்லாம் இருந்தாலும், அவற்கு என் செய்யும் - அவனுக்கு எப்பயனையும் தராது.

தெளிவுரை : நற்குணம் உடைய பெண்ணே! பேசும் தன்மையற்ற ஊமைகளுக்கு நற்கருத்துகளை எடுத்துக்கூறும் பழைய நூல்களால் எந்தப் பயனும் விளையாது. பார்வையற்றவர்களுக்கு விளக்கொளியினால் எத்தகைய பயனும் விளைவது இல்லை. அதுபோல, மண்ணுலகில் அன்பு இல்லாதவனுக்கு இடம், பொருட்செல்வம், வேலையாட்கள் இவை எல்லாம் இருந்தாலும் எந்த பயனும் விளையாது.

கருத்துரை : அன்பு மனம் இல்லாதவனுக்கு என்ன வளம் இருந்தாலும் அவற்றால் எந்தப் பயனும் இல்லை.

அதிகாரம் செய்வதால் பயன் இல்லை

16. தம்மையுந் தங்க மலைமையையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர் - தம்மின்
இழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்சொல் லாதோ கடல்.

பதவுரை : கடல் அல்குகழியினும் செல்லாதோ - பரந்த பெரிய கடலானது சிறிய உப்பங்கழிகளில் சென்று பாயாதோ? பாயும், அதுபோல, உயர்ந்தோர் - நற்குணம் உடைய சான்றோர்கள், தமை அடைந்தோர் தம்மின் இழியினும் - தன்னிடம்

அடைக்கலமாக வந்தவர்கள் தங்களை விடத் தகுதியில் குறைந்தவர்கள் என்றாலும், தம்மையும் தங்கள் தலைமையையும் பார்த்துத் தம்மை மதியார் - தங்களுடைய உயர்வையும் தலைமைப் பண்பையும் மனதில் கொள்ளாமல், செல்வர் இடர் தீர்ப்பர் - அவர்கள் இருக்கும் இடம் சென்று அவர்களின் துயரத்தைத் தீர்ப்பார்கள்.

தெளிவுரை : பரந்த பெரிய கடலானது சிறிய உப்பங் கழிகளில் சென்று பாயும். அதுபோல உயர்ந்த நல்ல குணம் உடைய சான்றோர்கள் தன்னிடம் அடைக்கலமாக வந்தவர்கள் தங்களை விடத் தகுதியில் குறைந்தவர்கள் என்றாலும் தங்களுடைய உயர்வையும் தலைமைப் பண்பையும் மனத்தில் கொள்ளாமல் அவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று துன்பம் தீர்ப்பார்கள்.

கருத்துரை : சான்றோர்கள் பிறரின் துன்பம் தீர்ப்பதையே நோக்கமாகக் கொள்வார்கள்.

வறுமையுற்ற காலத்திலும் உதவி செய்க

17. எந்தைநல் கூர்ந்தான் இரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் ஈகை மறுப்பரோ - பைந்தொடீ!
நின்று பயனுதவி நில்லா அரம்பையின் கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி.

பதவுரை : பைந்தொடீ - பசுமையான பொன்னால் செய்யப்பட்ட வளையல்களை அணிந்த பெண்ணே! எந்தை - எங்களுடைய தந்தை, இரப்பார்க்கு ஈந்து - இல்லை என்று வந்து நிற்பவர்களுக்குக் கொடுத்து, நல் கூர்ந்தான் என்று - வறியவன் ஆகிவிட்டான் என்று, அவன் மைந்தர்தம் ஈகை மறுப்பரோ - அவனுடைய புதல்வர்கள் தாங்கள் கொடுக்கும் குணத்தைத் கைவிடுவார்களா? மாட்டார்கள் அது எது போல என்றால், நின்று பயன் உதவி நில்லா - நிலைப்பெற்றுப் பயன் கொடுத்துத் தொய்ந்த, அரம்பையின் - வாழை மரத்தின், கீழ்க்கன்றும் - அடியில் வளரும் கன்றும், கன் உதவும் - கனியைக் கொடுக்கும்.

தெளிவுரை : பசுமையான பொன்னால் செய்யப்பட்ட வளையல்களை அணிந்த பெண்ணே! எங்களுடைய தந்தை இல்லை என்று வந்து நிற்பவர்களுக்குக் கொடுத்து வறிய நிலையை அடைந்து விட்டார் என்று அவருடைய புதல்வர்கள்

தாங்கள் கொடுக்கும் குணத்தைக் கைவிடுவார்களா? மாட்டார்கள். அது எது போல என்றால் நிலைப்பெற்றுப் பயன் கொடுத்து அழிந்த வாழை மரத்தின் அடியில் வளரும் கன்றும் கனியினைக் கொடுப்பது போன்றதாகும்.

கருத்துரை : கொடுக்கும் குணம் உடையோர் அப்பண்பில் இருந்து மாறமாட்டார்கள்.

இனியசொல் பேசுதல்

18. இன்சொலா லன்றி இருநீர் வியனுலகம்

வன்சொலா லென்றும் மகிழாதே – பொன்செய்

அதிர்வளையாய்! பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்

கதிர்வரவால் பொங்குங் கடல்.

பதவுரை : பொன்செய் அதிர்வளையாய் - பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஒலி எழுப்பும் வளையல்களை அணிந்திருக்கும் பெண்ணே, கடல் தண் என் கதிர் வரவால் பொங்கும் - கடல் குளிர்ச்சியான கதிர்களை உடைய சந்திரனின் வருகையால் பொங்கும், அவ்வாறல்லாமல், அழற் கதிரால் பொங்காது – வெம்மையான கதிர்களை உடைய சூரியனின் வரவால் பொங்காது, அதுபோல, இருநீர் வியன்உலகம் - பரந்த கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகில் வாழ்பவர்கள், இன்சொலால் அன்றி - இனிமையான சொற்களால் மகிழ்ச்சியடைவது அல்லாமல், வன்சொலால் என்றும் மகிழாது – தீய சொற்களால் என்றைக்கும் மகிழ்ச்சியடைய மாட்டார்கள்.

தெளிவுரை : பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஒலி எழுப்பும் வளையல்களை அணிந்திருக்கும் பெண்ணே! கடல் குளிர்ச்சியான கதிர்களை உடைய சந்திரனின் வருகையினால் பொங்கும். அவ்வாறல்லாமல் வெம்மையான கதிர்களை உடைய சூரியனின் வரவால் பொங்காது. அதுபோல, பரந்த கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகில் வாழ்பவர்கள் இனிமையான சொற்களால் மகிழ்ச்சியடைவது அல்லாமல் தீய சொற்களால் என்றைக்கும் மகிழ்ச்சியடைய மாட்டார்கள்.

கருத்துரை : இனிய சொற்கள் இன்பமும் தீய சொற்கள் துன்பமும் தருவனவாகும்.

நல்ல குணம்

19. நல்லோர் வரவால் நகைமுகங்கொண் டின்புநீஇ
அல்லோர் வரவான் அழுங்குவார் - வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழற்கால் வர.

பதவுரை : தேமா – மாமரம், தென்றல் வரத் தளிர்காட்டித் திருந்தும் - தென்றல் காற்று வருவதற்காகத் தளிர்களோடு காத்திருக்கும், சுழல் வர வருந்தும் - (ஆனால்) சூறாவளிக் காற்றுக்காக வருத்தம் கொள்ளும், அதுபோல, வல்லோர் - சான்றோர்கள், நல்லோர் வரவான் - நற்குணம் உடையவர்களின் வருகையினால், முகநகைக் கொண்டு – மனமும் முகமும் மலர அன்பு கொண்டு, இன்புநீஇ - மகிழ்ச்சியடைந்து, வரவேற்பர், அல்லோர் வரவால் அழுங்குவார் - தீய குணம் கொண்டவர்களின் வருகையினால் துன்பம் அடைவார்கள்.

தெளிவுரை : மாமரம் தென்றல் காற்று வருவதற்காகத் தளிர்களோடு மகிழ்ந்து காத்திருக்கும். ஆனால் கடுமையான சூறாவளிக் காற்றுக்கு வருத்தம் கொள்ளும். அதுபோல, சான்றோர்கள் நற்குணம் உடையவர்களின் வருகையால் மனமும் முகமும் மலர அன்பு கொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து வரவேற்பார்கள். தீயகுணம் கொண்டவர்களின் வருகையினால் துன்பம் அடைவார்கள்.

கருத்துரை : சான்றோர்கள் நல்லோர் நட்பால் இன்பம் அடைவார்கள். தீயகுணம் உடையவர்களைச் சார்ந்திருக்க நேர்ந்தால் துன்பம் கொள்வார்கள்.

துன்பம் கொண்டு இரக்கம் கொள்க

20. பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ளம்
எரியின் இழுதாவர் என்க – தெரியிழாய்!
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கழலுமே கண்.

பதவுரை : தெரிஇழாய் - தேர்ந்தெடுத்து அணிந்த அணிகளை உடைய பெண்ணே! கண் - கண்கள், மண்டு பிணியால் வருந்து பிற உறுப்பைக் கண்டு – மிகுதியான துன்பத்தால் வருந்தும் உடலின் மற்ற உறுப்புகளைப் பார்த்து, கலுலும் - கண்ணீர் வடிக்கும், அதுபோல, பெரியவர் - நற்குணம் உடையவர்கள், பிறர்நோய் கண்டு

– தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் உறவினராயினும் பிறராயினும் அதனைப் பார்த்து, தம் நோய் போல் - அத்துன்பம் தனக்கு வந்தது போல், உள்ளம் எரியின் இழுது ஆவர் என்க – நினைத்து மனம் வருந்தி நெருப்பில் இட்ட நெய் போல உருகுவார்கள்.

தெளிவுரை : தேர்ந்தெடுத்து அணிந்த அணிகலன்களை உடைய பெண்ணே! கண்கள் மிகுதியான துன்பத்தால் வருந்தும் உடலின் மற்ற உறுப்புகளைப் பார்த்துக் கண்ணீர் வடிக்கும். அதுபோல, நற்குணம் உடையவர்கள் தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் உறவினர் ஆனாலும் பிறர் ஆனாலும் அதனைப் பார்த்து அத்துன்பம் தனக்கு வந்ததுபோல் நினைத்து மனம் வருந்தி நெருப்பில் இட்ட நெய் போல உருகுவார்கள்.

கருத்துரை : சான்றோர்கள் பிறர் துன்பத்திற்கு இரங்கி உதவும் மனம் கொண்டவர்களாவர்.

மாதிரி வினாக்கள்

1. நன்னெறியை எழுதியவர் யார்?
2. பழமொழிநானூறின் ஆசிரியரை குறிப்பிடுக.
3. ‘முதுமொழிக்காஞ்சி’ கூறும் நிலையாமைக் கருத்துக்களைப் பாடல் சான்றுடன் எடுத்துரைக்க.
4. நன்னெறி கூறும் அறக்கருத்துக்களை விவரிக்க.
5. ‘காப்பாரிற் பார்ப்பார் மிகும்’ என்னும் பழமொழி உணர்த்தும் அறக்கருத்துக்களை விவரி.

அலகு - 5

நீதிநெறி விளக்கம்

இதன் ஆசிரியர் குமர குருபரர். திருமலை நாயக்கரிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்ட குமர குருபரர் அவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இந்நூலை இயற்றியதாகக் கூறுவர். கடவுள் வாழ்த்தில் உலகப் பொதுமையில் 'எம்பிரான்' என சுட்டுகின்றார். இந்நூல் கடவுள் வாழ்த்தோடு 101 வெண்பாக்களை கொண்டது. கல்வி, சொல்வன்மை, பணிவுடைமை, ஆளுந்திறமை, வரி கொள்ளும் முறை, செங்கோன்மை, அமைச்சர் கடமை, நட்பு உள்ளிட்ட பல பொருண்மைகளை குமர குருபரர் இந்நூலில் விளக்கியுள்ளார். குறள் கருத்துக்கள் மிகுதியும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதன் காலம் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டு. எனவே ஐரோப்பியர் காலத்தில் தோன்றிய நூல் எனலாம்.

நீதிநெறி விளக்கம் - 10 பாடல்கள் (21-30)

நரகம் சொல்லும் புலவர்

21. பிறர்க்குப் பயன்படத் தாங்கற்ற விற்பார்
தமக்குப் பயன்வே றுடையார் - திறப்படுஉந்
தீவினை யஞ்சா விறல்கொண்டு தென்புலத்தார்
கோவினை வேலை கொளல்.

பிறர்க்குப் பயன்பட - பிறருக்கு பயன்படுகின்ற, தாம் கற்ற விற்பார் - தாம் கற்றறிந்த கல்வியைப் பணத்திற்காக விற்பவர்கள், தமக்குப் பயன் வேறு உடையார் - தங்களுக்கு மற்றொரு பயனை உடையவர்கள் ஆவர், அது என்னவெனில், திறம்படுஉம் தீவினை அஞ்சா விறல் கொண்டு தென்புலத்தார் கோவினை - தீய செயல்களைச் செய்வதற்கு அஞ்சாத தென் திசையைச் சேர்ந்தவர்களின் தலைவனான இயமனை, வேலை கொளல் - தங்களை நரகத்தில் தள்ளித் துயர்படுத்தச் செய்து அவனை வேலை வாங்குவதாகும்.

பிறருக்குப் பயன்படுகின்ற தாம் கற்றறிந்த கல்வியைப் பணத்திற்காக விற்பவர்கள் தங்களுக்கு அதனால் மற்றொரு பயனை உடையவர்கள் ஆவார்கள்.

அது என்னவெனில், தீய செயல்களைச் செய்வதற்கு அச்சம் கொள்ளாத தென் திசையைச் சேர்ந்தவர்களின் தலைவனான இயமனை நரகத்தில் தங்களைத் துயர்படுத்துமாறு செய்து வேலை வாங்குவதாகும்.

கருத்துச் சுருக்கம் : பொருளின் மேல் ஆசையில்லாதவரை நாடிச் சென்று கல்வி கற்க வேண்டும்.

கல்வி இல்லாதவர்கள் அவைக்கு அடங்காதிருத்தல்

22. கற்பன ஊழற்றார் கல்விக் கழகத்தாங்(கு)

ஒற்கமின் றூத்தைவாய் அங்காத்தல் - மற்றுத்தம்

வல்லுரு அஞ்சன்மின் என்பவே மாபறவை

புல்லுரு அஞ்சுவ போல்.

கற்பன ஊழ் அற்றார் - கல்வி கற்பதான நல்வினை அமையப் பெறாதவர்கள், கல்விக் கழகத்து - புலவர்கள் நிறைந்த அவையில் (கல்வி கற்கும் இடத்தில்), ஒற்கம் இன்று - அடக்கமாகிய பண்பு இல்லாமல், ஊத்தை வாய் அங்காத்தல் - தூய்மை செய்யப்படாத வாயினைத் திறந்து பேசுதலைச் செய்வது முதலான செயல்கள், மாபறவை புல் உரு அஞ்சுவபோல் - (வயல் காட்டில்) விலங்குகளும் பறவைகளும் புல்லை அடைத்துச் செய்யப்பட்ட பொய்யான உருவத்திற்குப் பயம் கொண்டு அருகில் வராதது போல, தம் வல் உரு அஞ்சன்மின் - தம்முடைய வலிமைமிக்க உருவத்திற்குப் பயம் கொள்ளாமல் இருங்கள், என்பவே - என்று சொல்வது போலாகும்.

கல்வி கற்பதான நல்வினை அமைய பெறாதவர்கள் புலவர்கள் நிறைந்த அவையில் கற்கும் இடத்தில் அடக்கமாகிய பண்பு இல்லாமல் தூய்மைச் செய்யப்படாத வாயினைத் திறந்து பேசுதலைச் செய்வது முதலான செயல்கள் வயல்காட்டில் விலங்குகளும், பறவைகளும் புல்லை அடைத்துச் செய்யப்பட்ட பொய்யான உருவத்திற்குப் பயம் கொண்டு அருகில் வராதது போலத் தம்முடைய வலிமை மிக்க உருவத்திற்குப் பயம் கொள்ளாமல் இருங்கள் என்று சொல்வது போலாகும்.

கருத்துச் சுருக்கம் : நன்கு கற்றறிந்தவர்களிடம் தாமும் கற்றதுபோல் பேசக் கூடாது.

கல்வி கற்றோர்களின் இயல்புகள்

23. போக்கறு கல்வி புலமிக்கார் பாலன்றி

மீக்கொள் நகையினர் வாய்ச்சேரா – தாக்கணங்கும்

ஆணவாம் பெண்மை யுடைத்தெனினும் பெண்ணலம்

பேடு கொளப்படுவ தில்.

தாக்கணங்கும் - தாக்கி வருத்தம் கொள்ளச் செய்கின்ற, ஆணவாம் பெண்மை – ஆண்கள் விரும்பக்கூடிய பெண்களின் மென்மைத் தன்மை, உடைத்து எனினும் - உடையது எனினும், பெண் நலம் - பெண்களிடம் பெறும் இன்பம், பேடு கொளப்படுவது இல் - ஆண் தன்மை குறைந்து பெண் தன்மை மிக்கவர்களால் பெறுதற்கரிதான ஒன்றாகும், அதுபோல, போக்கு அறு கல்வி – குற்றமில்லாதக் கல்விச் செல்வம், புலமிக்கார் பால் அன்றி – அறிவு மிகுந்தவர்களிடம் அன்றி, மீக்கொள் நகையினர் வாய் - அக்கறை இல்லாத விளையாட்டுக் குணங்களைக் கொண்டிருப்பவர்களிடத்தில், சேரா – வந்து சேராது.

தாங்கி வருத்தம் கொள்ளச் செய்கின்ற பெண்களின் மென்மைத் தன்மை ஆண்களால் விரும்பத்தக்கது எனினும் பெண்களிடம் பெறும் இன்பம் ஆண் தன்மைக் குறைந்து பெண் தன்மை மிக்கவர்களால் பெறுவதற்கு அரிதான ஒன்றாகும். அதுபோல, குற்றமில்லாத கல்விச் செல்வம் அறிவு மிகுந்தவர்களிடம் அல்லாமல் அக்கறை இல்லாத விளையாட்டுக் குணம் கொண்டிருப்பவர்களிடத்தில் வந்து சேராது.

கருத்துச் சுருக்கம் : விளையாட்டுத்தனம் கல்விக்கு உதவாது.

கற்றவர் கல்லாதாரின் இயல்பரிதல்

24. கற்றன கல்லார் செவிமாட்டிக் கையுறாஉங்

குற்றந் தமதே பிறிதன்று – முற்றுணர்ந்தும்

தாமவர் தன்மை யுணராதார் தம்முணரா

ஏதிலரை நோவ தெவன்.

தாம் கற்றன - கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் தாம் கற்ற நூற் பொருள்களை, கல்லார் செவிமாட்டி - கற்காத அறிவற்றவர்களுக்குச் சொல்வதனால், கையுறாஉம் - தமக்கு வரக்கூடிய, குற்றம் - மரியாதை குறைவான குற்றம், தமதே - நம்முடையதேயாகும், பிறிது அன்று - அது வேறு ஒருவரால் ஏற்படுவது அல்ல, முற்றும் உணர்ந்தும் - எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தும், அவர் தன்மை உணராதார் - கல்லாதவர்களின் தன்மையை உணராமல் இருப்பவர்கள், தம் உணரா ஏதிலரை - தம்மைக் கல்வி கற்று நிறைவடைந்தவர்கள் என்று உணர்ந்தறியாத அறிவற்றவர்களை, நோவது எவன் - வருத்த முறுவது ஏன்?

கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் தாம் கற்ற நூற்பொருள்களைக் கற்காத அறிவற்றவர்களுக்குச் சொல்வதனால் தமக்கு வரக்கூடிய மரியாதைக் குறைவான குற்றம் நம்முடையதே ஆகும். வேறு ஒருவரால் ஏற்படுவது அல்ல என எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தும் கல்லாதவர்களின் தன்மையை உணராமல் இருப்பவர்கள் தம்மைக் கல்வி கற்று நிறைவடைந்தவர்கள் என்று உணர்ந்தறியாத அறிவற்றவர்களை நினைத்து வருத்தப்படுவது ஏன்?

கருத்துச் சுருக்கம் : தகுதி உடையவர்களுக்கு தான் கற்ற கல்வியை எடுத்துக் கூற வேண்டும்.

நன்மக்கள் சிறப்பு

25. வேத்தவை காவார் மிகன்மக்கள் வேறுசிலர்

காத்தது கொண்டாங் குவப்பெய்தார் - மாத்தகைய

அந்தப் புரத்தது பூரை புறங்கடைய

கந்துகொல் பூட்கைக் களிறு.

மாத்தகைய அந்தப் புரத்தது பூரை - பெருமை பொருந்திய வீட்டுக்குள் வசிக்கும் தன்மையது பூனை, புறங்கடையது கந்து கொல் பூட்கைக் களிறு - பெருமை இல்லாத வாயிலில் கட்டப்பட்டிருப்பது கட்டுத் தறியை உடைக்கும் வலிமை பொருந்திய யானையாகும். (இவ்வாறு பூனை வீட்டுக்குள்ளும், யானை வாயிலிலும் இருப்பதால் இரண்டுக்கும் எவ்விதமான பெருமையோ தகுதிக்குறைவோ கிடையாது) ஆகவே, மிகல் மக்கள் வேத்து அவை காவார் - உயர்ந்த வாழ்க்கை வாழ்கின்றவர்கள் மன்னனின் அவையில் வீற்றிருப்பதுதான்

பெருமை தரத்தக்க செயல் என மனதில் நினைத்து, அதற்கு அடிமையாகி இருக்க மாட்டார்கள். (அவர்களுக்கு இதனால் எவ்விதமான மனக்குறையும் ஏற்படுவது இல்லை), வேறு சிலர் காத்துக் கொண்டு ஆங்கு உவப்பு எய்தார் - கீழான எண்ணம் கொண்ட குறை அறிவு உடையவர்கள் மன்னனின் அவையைக் காத்துக் கொண்டிருந்தாலும் அதனால் மகிழ்வடைய மாட்டார்கள்.

பெருமை பொருந்திய வீட்டுக்குள் வசிப்பது பூனை. பெருமை இல்லாத வாயிலில் கட்டப்பட்டிருப்பது கட்டுத்தறியை உடைக்கும் வலிமைப் பொருந்திய யானையாகும். இதனால் இரண்டுக்கும் பெருமையோ, சிறுமையோ கிடையாது. ஆகவே உயர்வான வாழ்க்கை வாழ்கின்றவர்கள் மன்னனின் அவையில் வீற்றிருப்பதுதான் பெருமைத் தரத்தக்க செயல் என மனதில் நினைத்து அதற்கு அடிமையாகி இருக்க மாட்டார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு எவ்விதமான மனக்குறையும் ஏற்படுவது இல்லை. ஆனால் கீழான எண்ணம் கொண்டவர்கள் மன்னனின் அவையைக் காத்துக் கொண்டிருந்தாலும் அதனால் மகிழ்ச்சியடைவதும் இல்லை.

கருத்துச் சுருக்கம் : கற்றறிந்த சான்றோர் எங்கிருந்தாலும் மதிப்பு உண்டு.

தெய்வம் இவர்கள் என்று கூறல்

26. குலமகட்குத் தெய்வம் கொழுநனே மன்ற

புதல்வர்க்குத் தந்தையுந் தாயும் - அறவோர்க்கு

அடிகளே தெய்வம் அனைவோர்க்குந் தெய்வம்

இலைமுகப் பைம்பூண் இறை.

குலமகட்கு கொழுநனே தெய்வம் - நல்ல நடத்தையை உடைய பெண்ணுக்கு அவளுடைய கணவனே தெய்வமாவான், புதல்வர்க்குத் தந்தையுந் தாயும் - குழந்தைகளுக்கு அவர்களைப் பெற்றெடுத்த தாயும் தந்தையுமே தெய்வமாவார்கள், அறவோர்க்கு அடிகளே தெய்வம் - நல்லொழுக்கத்தைக் கற்று அதன்படி நடக்கும் மாணவர்களுக்கு அவர்களின் ஆசிரியர்களே தெய்வமாவார்கள், அனைவோர்க்கும் இலைமுகப் பைம்பூண் இறை தெய்வம் - இங்குக் கூறப்பட்டவர்களைத் தவிர மற்ற அனைவருக்கும் இலையின் நுனியினைப் போன்ற அணிகலன்களை அணிந்திருக்கும் அரசனே தெய்வமாவான்.

நல்ல நடத்தையை உடைய பெண்ணுக்கு அவளுடைய கணவனே தெய்வமாவான். குழந்தைகளுக்கு அவர்களைப் பெற்றெடுத்த தாயும் தந்தையுமே தெய்வமாவார்கள். நல்லொழுக்கத்தைக் கற்று அதன்படி நடக்கும் மாணவர்களுக்கு அவர்களின் ஆசிரியர்களே தெய்வமாவார்கள். இங்குக் கூறப்பட்டவர்களைத் தவிர மற்ற அனைவருக்கும் இலையின் நுனியினைப் போன்ற அணிகலன்களை அணிந்திருக்கும் அரசனே தெய்வமாவான்.

கருத்துச் சுருக்கம் : மனைவி கணவனையும், குழந்தைகள் பெற்றோர்களையும், மாணவர்கள் ஆசிரியரையும், மக்கள் அரசனையும் தெய்வம் எனப் போற்ற வேண்டும்.

குடியைக் காத்தல்

27. கண்ணிற் சொலிச்செவியின் நோக்கும் இறைமாட்சி
புண்ணியத்தின் பாலதே யாயினுந் - தண்ணளியான்
மன்பதை ஓம்பாதார்க் கென்னாம் வயப்படைமற்று
என்பயக்கும் ஆணல் லவர்க்கு.

கண்ணின் சொலிச் செவியின் நோக்கும் இறைமாட்சி - பார்க்கும் பார்வையினால் சொல்ல வரும் செய்தியை அறிந்து நேரடியாகப் பார்த்து உணர்ந்தது போலக் காதுகளால் செய்திகளை அறிகின்ற அரசனுடைய நடவடிக்கையானது, புண்ணியத்தின் பாலதே ஆயினும் - நற்செயலே ஆனாலும், தண் அளியால் மன்பதை ஓம்பாதார்க்கு - இரக்கம் உள்ள மனதால் மக்களுக்கு நல்லரசு கொடுக்காத அரசருக்கு, என்னாகும் - கண்களால் கூறிச் செவியினால் பார்க்கும் அரசாட்சியினால் எத்தகைய பயனும் இல்லை, ஆணல்லவர்க்கு வயப்படை மற்று என் பயக்கும் - ஆண்தன்மை அற்றவர்களுக்குப் படைக் கருவிகளால் என்ன பணன் ஏற்படப் போகிறது?

பார்க்கும் பார்வையினால் சொல்ல வரும் செய்தியை அறிந்து நேரடியாகப் பார்த்து உணர்ந்ததுபோலக் காதுகளால் செய்திகளை அறிகின்ற அரசனுடைய நடவடிக்கையானது நற்செயலே ஆனாலும், இரக்கம் உள்ள மனதால் மக்களுக்கு நல்லரசு கொடுக்காத அரசருக்குக் கண்களால் கூறிச் செவியினால் பார்க்கும்

அரசாட்சியினால் எத்தகைய பயனும் இல்லை. ஆண் தன்மை அற்றவர்களுக்குப் படைக்கருவிகளால் என்ன பயன் ஏற்படப் போகிறது?

கருத்துச் சுருக்கம் : நாடாளும் திறனும் அன்பும் இல்லாத அரசாட்சியினால் பயன் இல்லை.

வரிவாங்கும் முறை

28. குடிகொண் றிறைகொள்ளுங் கோமகற்குக் கற்றா

மடிகொன்று பால்கொளலும் மாண்பே – குடியோம்பிக்

கொள்ளுமா கொள்வோர்க்குக் காண்டுமே மாநிதியம்

வெள்ளத்தின் மேலும் பல.

குடிகொன்று இறைகொள்ளும் கோமகற்கு – நாட்டில் வாழும் மக்களை வருத்தமுறச் செய்து அளவுக்கு அதிகமான வரி வாங்கும் அரசனுக்கு, கன்று ஆ மடி கொன்று பால் கொளலும் மாண்பே – கன்று ஈன்ற பசுவினுடைய மடியினைத் துன்புறச் செய்து பால் கறப்பதும் நல்ல செயலே ஆகும், ஆனால் குடி ஓம்பிக் கொள்ளுமா கொள்வோர்க்கு - நாட்டில் வாழும் மக்களை அறிந்து அளவாக வரிவாங்கும் அரசனுக்கு, மாநிதியம் வெள்ளத்தின் மேலும் பல காண்டும் - சிறப்புடைய செல்வம் வெள்ளப் பெருக்கினைப் போல மிகும்.

நாட்டில் வாழும் மக்களை வருத்தமுறச் செய்து அளவுக்கு அதிகமாக வரி வாங்கும் அரசனுக்குக் கன்று ஈன்ற பசுவின் மடியினைத் துன்புறச் செய்து பால் கறப்பதும் நல்ல செயலே ஆகும். ஆனால் நாட்டில் வாழும் மக்களை அறிந்து அளவாக வரிவாங்கும் அரசனுக்குச் சிறப்புடைய செல்வம் வெள்ளப் பெருக்கினைப் போல மிகும்.

கருத்துச் சுருக்கம் : நாட்டு மக்களைத் துன்புறுத்தாமல் வரிவாங்குவது நாடாளும் மன்னனுக்குரிய கடமையாகும்.

அரசனாகத் தகுதியில்லாதவன் இயல்பு

29. இன்று கொளற்பால நாளைக் கொளப்பொறான்
நின்று குறையிரப்ப நேர்படான் - சென்றொருவன்
ஆவன கூறின் எயிறலைப்பான் ஆறலைக்கும்
வேடலன் வேந்தும் அலன்.

இன்று கொளற்பால நாளைக் கொளப்பொறான் - இன்றைக்கு வாங்க வேண்டிய பொருளை ஒருநாள் பொறுமையோடு இருந்து மறுநாள் வாங்கிக் கொள்ள இயலாதவன், நின்று குறையிரப்ப நேர்படான் - குடிமக்களின் முன்பு நின்று அவர்கள் கூறும் குறைகளைக் கேட்க இயலாதவன். ஒருவன் சென்று ஆவன கூறின் எயிறு அலைப்பான் - உதவி பெறும் பொருட்டு அரசனிடம் சென்று நின்ற போது அவனைப் பார்த்து முறைப்பவன், ஆறு அலைக்கும் வேடலன் வேந்தும் அலன் - (எனக் கூறப்பட்ட) என்னும் இயல்புகளை உடையவன் வேடனும் அரசனும் என எதற்கும் தகுதியற்றவன்.

இன்றைக்கு வாங்க வேண்டிய பொருளை ஒருநாள் பொறுமையோடு இருந்து மறுநாள் வாங்கிக் கொள்ள இயலாதவன், குடிமக்களின் முன்பு நின்று அவர்கள் கூறும் குறைகளைக் கேட்க இயலாதவன், உதவி பெறும் பொருட்டு அரசனிடம் சென்று நின்ற போது அவனைப் பார்த்து முறைப்பவன், எனக் கூறப்பட்ட இயல்புகளை உடையவன் வேடனும் அரசனும் என எதற்கும் தகுதியற்றவன்.

கருத்துச் சுருக்கம் : நாடாளும் மன்னன் மக்களின் நலனில் கவனம் கொள்ள வேண்டும்.

அரசபோக மயக்கம்

30. முடிப்ப முடித்துப்பின் பூசுவ பூசி
உடுப்ப உடுத்துண்ப உண்ணா - இடித்திடித்துக்
கட்டுரை கூறின் செவிகொளா கண்விழியா
நெட்டுயிர்ப்போ டுற்ற பிணம்.

முடிப்ப முடித்து - அணியத்தக்க மலர்களை அணிந்து கொண்டு, பின் பூசுவ பூசி - பூசிக் கொள்வதற்குத் தகுதியான வாசனைப் பொடிகளைப் பூசிக்கொண்டு,

உடுப்ப உடுத்து - உடுத்துக் கொள்வதற்குரிய ஆடைகளை உடுத்திக் கொண்டு, உண்ப உண்ணா - உண்பதற்கு தகுதியான உணவுகளை உண்டு, இடித்து இடித்துக் கட்டுரை கூறின் - பலமுறை உள்ளன்போடு அறிவுத் தரதக்க நீதிகளைக் கூறினாலும், செவிகொளா கண் விழியா - காது கொடுத்துக் கேட்காமல் கண் திறந்து பார்க்காமல் பிணம் போல அசையாமல் இருக்கும் அரசர்கள், நெட்டுயிர்ப்போடு உற்ற பிணம் - பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு வாழ்கின்ற பிணங்களே ஆவர்.

அணியத்தக்க மலர்களை அணிந்து கொண்டு, பூசத்தகுதியுள்ள வாசனைப் பொடிகளைப் பூசிக்கொண்டு, உடுத்துக் கொள்வதற்குரிய ஆடைகளை உடுத்திக் கொண்டு, உண்பதற்கு தகுதியான உணவுகளை உண்டு, பலமுறை உள்ளன்போடு அறிவுத் தரதக்க நீதிகளைக் கூறினாலும், காது கொடுத்துக் கேட்காமல் கண் திறந்து பார்க்காமல் பிணம் போல அசையாமல் இருக்கும் அரசர்கள், பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு வாழ்கின்ற பிணங்களே ஆவர்.

கருத்துச் சுருக்கம் : கூர்மையான ஆராய்ந்தறியும் அறிவும், இரக்கமாகிய பண்பும் இல்லாதவர்கள் பிணத்திற்கு ஒப்பாவார்கள்

உலக நீதி

உலக நீதியை இயற்றியவர் உலகநாதன். இதனை இயற்றியவர் ஓளவையார் என்று சிலர் குறிப்பிட்டிருப்பது மாறுபாடானதாகும். ஓளவையார் இயற்றியது என்பதற்கு ஆன்றோர் வழக்கு முதலிய சான்று இல்லை. ஆனால் உலக நீதியின் இறுதி செய்யுளால் இதனை இயற்றியவர் உலகநாதன் என்பது தெளிவாகிறது. (பக்-161, நாவலர்.ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், நீதிநூல்கள் (பாகம்-1), மாணவர் பதிப்பகம், சென்னை). உலகநீதியில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் யாவரும் கைக்கொள்ள வேண்டிய சிறந்த நீதிகள் ஆகும். சிறுவர்களும் எளிதாகப் படித்துப் பாடம் பண்ணக் கூடியவாறு எளிய நடையில் ஓசை நலத்தோடு விளங்குவது இதற்குத் தனியாக உள்ள சிறப்பியல்பு. இதனை இயற்றியவர் முருகக் கடவுளிடத்திலும், வள்ளி நாச்சியாரிடத்திலும் பக்தியுடையவர் என்பது ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் வள்ளிபங்கனாகிய முருகனை வாழ்த்துவாயாக என நெஞ்சை நோக்கிக் கூறுதலால் வெளிப்படுகிறது. இதனை இயற்றிய காலம் தெரியவில்லை.

உலக நீதி – முழுவதும் 13 பாடல்கள் (1 – 13)

ஓதாம லொருநாளும் இருக்க வேண்டாம்

ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்

மாதாவை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்

வஞ்சனைகள் செய்வாரோ டிணங்க வேண்டாம்

போகாத இடந்தனிலே போக வேண்டாம்

போகவிட்டு புறஞ்சொல்லித் திரிய வேண்டாம்

வாகாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்

மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

ஓதாமல் - (நூல்களை) கற்காமல், ஒருநாளும் - ஒருபொழுதும், இருக்க வேண்டாம் - (நீ) வாளா இராதே.

ஒருவரையும் - யார் ஒருவர்க்கும், பொல்லாங்கு - தீமை பயக்கும் சொற்களை, சொல்ல வேண்டாம் - சொல்லாதே.

மாதாவை - (பெற்ற) தாயை, ஒருநாளும் - ஒருபொழுதும், மறக்க வேண்டாம் - மறவாதே.

வஞ்சனைகள் - வஞ்சகச் செயல்களை, செய்வாரோடு - செய்யுங்கயவர்களுடன், இணங்க வேண்டாம் - சேராதே.

போகாத - செல்லத்தகாத, இடந்தனிலே - இடத்திலே, போக வேண்டாம் - செல்லாதே.

போகவிட்டு - (ஒருவர்) தன் முன்னின்றும் போன பின்னர், புறஞ்சொல்லி - புறங்கூறி, திரிய வேண்டாம் - அலையாதே.

வாகு - தோள்வலி, ஆரும் - நிறைந்த, குறவருடை - குறவருடைய (மகளாகிய), வள்ளி - வள்ளி நாச்சியாரை, பங்கன் - பக்கத்தில்

உடையவனாகிய, மயிலேறும் பெருமாளை – மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக் கடவுளை, நெஞ்சே – மனமே, வாழ்த்தாய் - வாழ்த்துவாயாக.

எக்காலத்திலும் இடைவிடாது கல்வி கற்க வேண்டும். எவரையும் தீய சொற்களால் சொல்ல வேண்டாம். அதாவது நல்ல சொற்களையே பேச வேண்டும். பெற்ற தாயை எக்காலத்திலும் நினைத்துப் போற்ற வேண்டும். வஞ்சகச் செயல்களை செய்வருடன் நட்புக் கொள்ளுதல் கூடாது. செல்லத்தகாதத் தீயவரிடம் செல்லக் கூடாது. ஒருவரைக் காணும்போது புகழ்ந்துப் பேசி அவர் காணாத இடத்தில் அவரைப் பற்றி இகழ்ந்து பேசுதல் கூடாது. நல் வழியில் வாழும் பொருட்டு குறவர் மகளாகிய வள்ளியம்மையின் கணவனாகிய முருகக் கடவுளை நெஞ்சே நீ வாழ்த்துவாயாக.

பாட்டு – 2

நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்

நிலையில்லாக் காரியத்தை நிறுத்த வேண்டாம்

நஞ்சுடனே ஒருநாளும் பழக வேண்டாம்

நல்லிணக்கம் இல்லாரோ டிணங்க வேண்டாம்

அஞ்சாமல் தனிவழியே போக வேண்டாம்

அடுத்தவரை யொருநாளும் கெடுக்க வேண்டாம்

மஞ்சாருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்

மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

நெஞ்சு ஆர – மனம் பொருந்த, பொய்தன்னை – பொய்யை, சொல்ல வேண்டாம் - சொல்லாதே.

நிலை இல்லா – நிலை பெறாத, காரியத்தை - காரியத்தை, நிறுத்த வேண்டாம் - நிலை நாட்டாதே.

நஞ்சுடனே – விடத்தையுடைய பாம்புடனே, ஒருநாளும் - ஒரு பொழுதும், பழக வேண்டாம் - சேர்ந்து பழகாதே.

நல் இணக்கம் - நல்லவர்களுடைய நட்பு, இல்லாரோடு - இல்லாதவர்களுடன், இணங்க வேண்டாம் - நட்புக் கொள்ளாதே.

அஞ்சாமல் - பயப்படாமல், தனி - தன்னந்தனியாக, வழி போக வேண்டாம் - வழிச் செல்லாதே.

அடுத்தவரை - தன்னிடத்து வந்த அடுத்தவரை, ஒருநாளும் - ஒரு பொழுதும், கெடுக்க வேண்டாம் - கெடுக்காதே.

மஞ்ச ஆரும் - வலிமை நிறைந்த, குறவருடை - குறவருடைய (மகளாகிய), வள்ளி - நாச்சியாரை, பங்கன் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயிலேறும் பெருமாளை - மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே - மனமே, வாழ்த்தாய் - (நீ) வாழ்த்துவாயாக.

மனமறியப் பொய் கூறுதல் கூடாது. இதனையே “தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க” என்றார் திருவள்ளுவர். உறுதியில்லாததை நிலைநிறுத்த முயலுதல் கூடாது. பாம்பைப் போன்ற கொடியவருடன் பழகுதல் கூடாது. நல்லவர்களுடன் நட்பு இல்லாதவர்களுடன் பழகுதல் வேண்டாம். துணையில்லாமல் தனியாக வழிச் செல்லுதல் கூடாது. அதாவது காட்டு வழியில் தனியாக செல்ல வேண்டாம். தன்னை அண்டினவர்களைக் கெடுக்காமல் காக்க வேண்டும். வறுமை முதலியவற்றால் துன்பம் அடைந்தவர்களைக் கெடுக்க வேண்டாம். நல் வழியில் வாழும் பொருட்டு குறவர் மகளாகிய வள்ளியம்மையின் கணவனாகிய முருகக் கடவுளை நெஞ்சே நீ வாழ்த்துவாயாக.

பாட்டு - 3

மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்

மாற்றானை யுறவென்று நம்ப வேண்டாம்

தனந்தேடி யுண்ணாமற் புதைக்க வேண்டாம்

தருமத்தை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்

சினந்தேடி யல்லலையுந் தேட வேண்டாம்

சினந்திருந்தார் வாசல்வழிச் சேறல் வேண்டாம்

வனந்தேடுங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்

மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

மனம் - உள்ளமானது, போன போக்கெல்லாம் - சென்றவாறெல்லாம், போக வேண்டாம் - செல்லாதே.

மாற்றானை - பகைவனை, உறவு என்று - உறவினன் என்று, நம்ப வேண்டாம் - தெளியாதே.

தனம் தேடி - பொருளை (வருந்தித்) தேடி, உண்ணாமல் - நுகராமல், புதைக்க வேண்டாம் - மண்ணில் புதைக்காதே.

தருமத்தை - அறஞ் செய்தலை, ஒருநாளும் - ஒரு பொழுதும், மறக்க வேண்டாம் - மறக்காதே.

சினம் - வெகுளியை, தேடி - தேடிக் கொண்டு, அல்லலையும் - (அதனால்) துன்பத்தினையும், தேட வேண்டாம் - தேடாதே.

சினந்து இருந்தார் - வெகுண்டிருந்தாருடைய, வாசல்வழி - வாயில் வழியாக, சேறல் வேண்டாம் - செல்லாதே.

வனம் தேடும் - காட்டின்கண் (விலங்கு முதலியன) தேடித்திரியும், குறவருடை - குறவருடைய (மகவாகிய), வள்ளி - வள்ளி நாச்சியாரை, பங்கன் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயிலேறும் பெருமாளை - மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே - மனமே, வாழ்த்தாய் - (நீ) வாழ்த்துவாயாக.

மனம்போன வழியில் தான் போகாமல் தன் மனதை நிலை நிறுத்த வேண்டும். பகைவன் உறவினன் ஆயினும் அவனை நம்பக் கூடாது. அதுபோல பகைவன் நண்பன்போல நடித்தாலும் அவனை நண்பன் என்று நம்பக் கூடாது. பொருளைத்தேடி அனுபவிக்காமல் புதைத்து வைத்திருக்கக் கூடாது. நாள்தோறும் அறத்தினை மறக்காமல் செய்தல் வேண்டும். கோபத்தை வருவித்து கொண்டு துன்பம் அடையக் கூடாது. சினம் கொண்டவருடைய வீட்டின் வழியாக நடத்தல் கூடாது. நல் வழியில் வாழும் பொருட்டு குறவர் மகளாகிய வள்ளியம்மையின் கணவனாகிய முருகக் கடவுளை நெஞ்சே நீ வாழ்த்துவாயாக.

பாட்டு - 4

குற்றமொன்றும் பாராட்டித் திரிய வேண்டாம்

கொலைகளவு செய்வாரோ டிணங்க வேண்டாம்

கற்றவரை யொருநாளும் பழிக்க வேண்டாம்

கற்புடைய மங்கையரைக் கருத வேண்டாம்

கொற்றவனோ டெதிர்மாறு பேச வேண்டாம்

கோயிலில்லா ஊரிற்குடி யிருக்க வேண்டாம்

மற்றநிக ரில்லாத வள்ளி பங்கள்

மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

குற்றம் ஒன்றும் - (ஒருவர் செய்த) குற்றத்தை மட்டுமே, பாராட்டி - எடுத்துச் சொல்லி, திரிய வேண்டாம் - அலையாதே.

கொலைகளவு - கொலையும் திருட்டும், செய்வாரோடு - செய்கின்ற தீயோருடன், இணங்க வேண்டாம் - நட்புச் செய்யாதே.

கற்றவரை - (நூல்களைக்) கற்றவரை, ஒருநாளும் - ஒரு பொழுதும், பழிக்க வேண்டாம் - பழிக்காதே.

கற்பு உடைய மங்கையரை - கற்புடைய பெண்களை, கருத வேண்டாம் - சேர்த்தற்கு நினைவாதே.

கொற்றவனோடு - அரசனோடு, எதிர் - எதிரே நின்று, மாறு - மாறான சொற்களை, பேச வேண்டாம் - பேசாதே.

கோயில் இல்லா - கோணில் இல்லாத, ஊரில் - ஊர்களில், குடி இருக்க வேண்டாம் - குடியிருக்காதே.

மற்று - பிறிதொன்று, நிகர் இல்லாத - ஒப்புச்சொல்ல முடியாத, வள்ளி - வள்ளி நாச்சியாரை, பங்கள் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயிலேறும் பெருமாளை - மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே - மனமே, வாழ்த்தாய் - (நீ) வாழ்த்துவாயாக.

ஒருவரிடத்துள்ள குற்றத்தையே எடுத்துத் தூற்றுதல் கூடாது. குற்றத்தை விட்டுக் குணத்தைப் பாராட்ட வேண்டும். கொலைச் செய்வாருடனும், களவு செய்வாருடனும் சேர்தல் கூடாது. கல்விகற்ற பெரியாரை நிந்தித்தல் கூடாது. அதாவது புகழ் வேண்டும். கற்புடைய மாதர்மேல் விருப்பம் வைத்தல் கூடாது. அரசனுடைய முன்னால் நின்று மாறுபாடாகப் பேசக்கூடாது. கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருத்தல் கூடாது. நல் வழியில் வாழும் பொருட்டு குறவர் மகளாகிய வள்ளியம்மையின் கணவனாகிய முருகக் கடவுளை நெஞ்சே நீ வாழ்த்துவாயாக.

பாட்டு - 5

வாழாமற் பெண்ணைவைத்துத் திரிய வேண்டாம்

மனையாளைக் குற்றமொன்றுஞ் சொல்ல வேண்டாம்

வீழாத படுகுழியில் வீழ வேண்டாம்

வெஞ்சமரிற் புறங்கொடுத்து மீள வேண்டாம்

தாழ்வான குலத்துடனே சேர வேண்டாம்

தாழ்ந்தவரைப் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்

வாழ்வாருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்

மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

பெண்ணை - மனையாளை, வைத்து - (வீட்டில் துன்பமுற) வைத்து, வாழாமல் - (அவளோடுகூடி) வாழாமல், திரிய வேண்டாம் - அலையாதே.

மனையாளை - மனைவியின் மீது, குற்றம் ஒன்றும் - சொல்லொன்றும், சொல்ல வேண்டாம் - சொல்லாதே.

வீழாத - விழத்தகாத, படுகுழியில் - பெரும் பள்ளத்தில், வீழ வேண்டாம் - வீழ்ந்து விடாதே.

வெஞ்சமரில் - கொடிய போரில், புறங்கொடுத்து - முதுகக் காட்டி, மீள வேண்டாம் - திரும்பி வாராதே.

தாழ்வான - தாழ்வாகிய, குலத்துடன் - குலத்தினருடன், சேர வேண்டாம் - கூடாதே.

தாழ்ந்தவரை - தாழ்வுற்றவர்களை, பொல்லாங்கு - தீங்கு, சொல்ல வேண்டாம் - சொல்லாதே.

வாழ்வு ஆரும் - செல்வம் நிறைந்த, குறவருடை - குறவருடைய (மகவாகிய), வள்ளி - வள்ளி நாச்சியாரை, பங்கன் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயிலேறும் பெருமாளை - மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே - மனமே, வாழ்த்தாய் - (நீ) வாழ்த்துவாயாக.

மனைவியோடு கூடி வாழாமல் அலைதல் கூடாது. மனைவியைப் பற்றி எவ்வகைக் குற்றமும் அயலாரிடத்து சொல்லுதல் கூடாது. விழக்கூடாத படுகுழியில் விழுதல் கூடாது. படுகுழி என்பது கொடுத்துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய தீயச் செய்கையைக் குறிக்கிறது. போரின்போது அச்சத்தால் முதுகுக்காட்டி ஓடுதல் கூடாது. ஆண்மையுடன் எதிர்த்து நின்று போர்புரிய வேண்டும். தாழ்ந்த குலத்தாருடன் சேர்தல் கூடாது. உயர்ந்த நிலையில் இருந்து தாழ்வு எய்தியவர்களைத் தீமைகளைப் பேசுதல் கூடாது. நல் வழியில் வாழும் பொருட்டு குறவர் மகளாகிய வள்ளியம்மையின் கணவனாகிய முருகக் கடவுளை நெஞ்சே நீ வாழ்த்துவாயாக.

பாட்டு - 6

வார்த்தை சொல்வார் வாய்பார்த்துத் திரியவேண்டாம்

மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம்

மூத்தோர்சொல் வார்த்தைகளை மறக்க வேண்டாம்

முன்கோபக் காரரோ டிணங்க வேண்டாம்

வாத்தியார் கூலியைவைத் திருக்க வேண்டாம்

வழிபறித்துத் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்

சேர்த்தபுக ழாளனொரு வள்ளி பங்கன்

திருக்கைவே லாயுதனைச் செப்பாய் நெஞ்சே.

வார்த்தை சொல்வார் - (பயனில்) சொற்கள் கூறுவாருடைய, வாய் பார்த்து - வாயைப் பார்த்துக்கொண்டு, திரியவேண்டாம் - அவரொடு கூட அலையாதே.

மதியாதார் - நன்கு மதிக்காதவருடைய, தலைவாசல் - கடைவாயிலில், மிதிக்க வேண்டாம் - அடியெடுத்து வைக்காதே.

மூத்தோர் - மூத்தோர்கள், சொல் - கூறுகின்ற, வார்த்தைகளை - சொற்களை, மறக்க வேண்டாம் - மறக்காதே.

முன்கோபக்காரரோடு - முன்கோபம் உடையாருடன், இணங்க வேண்டாம் - சேராதே.

வாத்தியார் - (கல்வி கற்பித்த) ஆசிரியருடைய, கூலியை - சம்பளத்தை, வைத்திருக்க வேண்டாம் - (கொடுக்காமல்) வைத்துக் கொள்ளாதே.

வழிபறித்து - வழிப்பறி செய்து, திரிவாரோடு - திரிந்து கொண்டிருப்பவருடன், இணங்க வேண்டாம் - சேராதே.

சேர்த்த - ஈட்டிய, புகழாளன் - புகழுடையவனாகிய, ஒரு - ஒப்பற்ற, வள்ளி பங்கன் - வள்ளியம்மையாரை பக்கத்தில் உடையவனாகிய

திருக்கை - அழகிய கையின்கண், வேலாயுதனை - வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே - மனமே, செப்பாய் - புகழ்வாயாக.

வீண் பேச்சுப் பேசுபவர் சொற்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அவர்பின் அலைதல் கூடாது. மதியாதவருடைய வீட்டிற்குச் செல்லுதல் கூடாது. பெரியோர் கூறியவற்றை மறத்தல் கூடாது. அதாவது பெரியோர் சொல்படி நடக்க வேண்டும். மிக்க கோபம் உடையவருடன் நட்புக் கொள்ளுதல் கூடாது. கல்விக் கற்பித்த ஆசிரியன் காணிக்கையைக் கொடாமல் இருத்தல் கூடாது. நல் வழியில் வாழும் பொருட்டு ஈட்டிய புகழ் உடையவனாகிய வள்ளியம்மையை பக்கத்தில் உடையவனாகிய அவனுடைய அழகிய கையின்கண் வேற்படையையுடைய முருகக் கடவுளை மனமே புகழ்வாயாக.

பாட்டு - 7

கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்க வேண்டாம்

கணக்கழிவை யொருநாளும் பேச வேண்டாம்

பொருவார்தம் போர்களத்திற் போக வேண்டாம்

பொதுநிலத்தி லொருநாளும் இருக்க வேண்டாம்

இருதார மொருநாளுந் தேட வேண்டாம்

எளியாரை எதிரிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம்

குருகாரும் புனங்காக்கும் ஏழை பங்கள்

குமரவேள் பாதத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.

கருமங்கள் - (செய்யத்தக்க) காரியங்களை, கருதாமல் - (செய்யும் வழியை) எண்ணாமல், முடிக்க வேண்டாம் - முடிக்க முயலாதே.

அழிவு கணக்கை - பொய்க்கணக்கை, ஒருநாளும் - ஒரு பொழுதும், பேச வேண்டாம் - பேசாதே.

பொருவார் - போர் செய்வாருடைய, போர்களத்தில் - போர் (நடக்கும்) இடத்தின்கண், போக வேண்டாம் - போகாதே.

பொதுநிலத்தில் - பொதுவாகிய இடத்தில், ஒருநாளும் - ஒரு பொழுதும், இருக்க வேண்டாம் - (குடி) இராதே.

இருதாரம் - இரு மனைவியரை, ஒருநாளும் - ஒருபொழுதும், தேட வேண்டாம் - தேடிக் கொள்ளாதே.

எளியாரை - ஏழைகளை, எதிரிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம் - பகைத்துக் கொள்ளாதே.

குருகு - பறவைகள், ஆரும் - நிறைந்த, புனம் - தினைப்புனத்தை, காக்கும் - காத்த, ஏழை - வள்ளி நாச்சியாரை, பங்கள் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய

குமரவேள் - குமரவேளின், பாதத்தை - திருவடியை, நெஞ்சே - மனமே, கூறாய் - புகழ்வாய்.

செய்யப்படும் காரியங்களை முடிக்கும் வழியை ஆராய்ந்து செய்தல் வேண்டும். அதாவது ஒரு காரியத்தை அதனால் வரும் நன்மைத் தீமைகளை ஆராயாமல் செய்தல் கூடாது. பொய்க்கணக்கு கூறுதல் கூடாது. பிறர் போர் செய்யும் இடத்தில் குறுக்கே செல்லக் கூடாது. வீணாகப் போரிலே கலந்துக் கொள்ளக்கூடாது. பலர்க்கும் உரிய பொது நிலத்தில் கூடியிருக்கக் கூடாது. இரண்டு மனைவியரை மணந்துக் கொள்ளுதல் கூடாது. ஏழைகளிடத்துப் பகைத்தல் கூடாது. நல் வழியில் வாழும் பொருட்டு பறவைகள் நிறைந்த தினைப்புணத்தைக் காக்கக் கூடிய வள்ளி நாச்சியாரை பக்கத்தில் உடையவனாகிய குமரவேளின் திருவடியை மனமே புகழ்வாயாக.

பாட்டு - 8

சேராத இடந்தனிலே சேர வேண்டாம்

செய்தநன்றி யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்

ஊரோடுங் குண்டுணியாய்த் திரிய வேண்டாம்

உற்றாரை உதாசினங்கள் சொல்ல வேண்டாம்

பேரான காரியத்தைத் தவிர்க்க வேண்டாம்

பிணைப்பட்டுத் துணைபோகித் திரிய வேண்டாம்

வாராருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்

மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

சேராத இடந்தனில் - சேரத்தகாத இடங்களில், சேர வேண்டாம் - சேராதே.

செய்தநன்றி - ஒருவர் செய்த உதவியை, ஒருநாளும் - ஒரு பொழுதும், மறக்க வேண்டாம் - மறக்காதே.

ஊரோடும் - ஊர்தோறும் ஓடுகின்ற, குண்டுணியாய் - கோட் சொல்பவனாகி, திரிய வேண்டாம் - அலையாதே.

உற்றாரை - உறவினரிடத்து, உதாசினங்கள் - இகழ்ச்சியுரைகள், சொல்ல வேண்டாம் - சொல்லாதே.

பேர்ஆன - புகழ் அடைதற்குக் காரணமான, காரியத்தை - காரியத்தை, தவிர்க்க வேண்டாம் - (செய்யாது) விலக்க வேண்டாம்.

பிணைப்பட்டு - (ஒருவனுக்கு) பிணையாகி, துணைபோகி - துணையாகச் கென்று, திரிய வேண்டாம் - அலையாதே.

வார் ஆரம் - பெரிய நிறைந்த, குறவருடை - குறவர்களுடைய (மகளாகிய) வள்ளி - வள்ளி நாய்ச்சியாரை, பங்கன் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய

மயில் ஏறும் பெருமாளை - மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக் கடவுளை, நெஞ்சே - மனமே, வாழ்த்தாய் - வாழ்த்துவாயாக.

சேர்தற்குத் தகுதியில்லாதவருடன் சேர்தல் கூடாது. ஒருவர் செய்யும் உபகாரத்தை எப்பொழுதும் மறக்கக் கூடாது. இதனையே திருக்குறள் “எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை, செந்நன்றி கொன்ற மகற்கு” எனக் கூறுகிறது. மேலும் “நன்றி மறவேல்” என ஒளவையும் இக்கருத்தையே குறிப்பிடுகின்றார். ஊர்தோறும் சென்று புறம் கூறுதல் கூடாது. உறவு முறையாரை மதியாது இகழுதல் கூடாது. புகழைத் தருதற்குரிய வினையைச் செய்யாதிருத்தல் கூடாது. ஒருவனுக்குப் பிணையாகித் திரிந்து கொண்டிருத்தல் கூடாது. நல் வழியில் வாழும் பொருட்டு பெரிய நிறைந்த குறவர்களுக்கு மகளாகிய வள்ளி நாய்ச்சியாரை பக்கத்தில் உடையவனாகிய மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக் கடவுளை மனமே வாழ்த்துவாயாக.

பாட்டு - 9

மண்ணின்று மண்ணோரஞ் சொல்ல வேண்டாம்

மனஞ்சலித்துச் சிலுக்கிட்டுத் திரிய வேண்டாம்

கண்ணழிவு செய்துதுயர் காட்ட வேண்டாம்

காணாத வார்த்தையைக்கட் டுரைக்க வேண்டாம்

புண்படவே வார்த்தைதனைச் சொல்ல வேண்டாம்

புறஞ்சொல்லித் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்

மண்ணளந்தான் தங்கையுமை மைந்தன் எங்கோன்

மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

மண்நின்று – நிலத்தில் நின்று கொண்டு, மண் - மண்ணைப்பற்றி, ஓரம் - ஒருதலை சார்பாக, சொல்ல வேண்டாம் - சொல்லாதே.

மனம் - உள்ளம், சலித்து - இளைத்து, சிலுக்கிட்டு - (யார் மாட்டும்) சண்டையிட்டு, திரிய வேண்டாம் - அலையாதே.

கண் - அருளை, அழிவு செய்து - அழித்து, துயர் காட்ட வேண்டாம் - (பிற உயிர்கட்கு) துன்பஞ் செய்யாதே.

காணாத - காணாதவற்றைப் பற்றி, கட்டு வார்த்தையை - கட்டு வார்த்தைகளை, உரைக்க வேண்டாம் - சொல்லாதே.

புண்பட - (கேட்போர் மனம்) புண்படுமாறு, வார்த்தைதனை - சொற்களை, சொல்ல வேண்டாம் - சொல்லாதே.

புறம்சொல்லி - புறம்கூறி, திரிவாரோடு - அலைபவரோடு, இணங்க வேண்டாம் - சேராதே.

மண் அளந்தான் - நிலத்தை (அடியால்) அளந்த திருமாலுக்கு, தங்கை - தங்கையாகிய, உமை - உமாதேவிக்கு, மைந்தன் - மகனும், எம் கோன் - எமக்கு தலைவனும் ஆகிய

மயிலேறும் பெருமாளை - மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக் கடவுளை, நெஞ்சே - மனமே, வாழ்த்தாய் - வாழ்த்துவாயாக.

நிலத்தில் நின்று கொண்டு அதனைப் பழித்துப் பேசுவதனையும், மன வருத்தமும், இளைப்பும் கொள்ளுமாறு மற்றவர்களுடன் சண்டையிட்டு அலைவதையும், அருள் இல்லாமல் உயிர்களைத் துன்புறச் செய்வதையும், காணாத ஒன்றைக் கண்டதுபோல புனைந்து உரைப்பதையும், பிறர்மனம் வருத்தமடையுமாறு கடுமையான சொற்களைக் கூறுவதையும், உண்மைக்குப் புறம்பானவற்றைப் பேசுபவர்களுடன் உறவு கொள்வதையும் தவிர்த்து நேரிய வழியில் வாழும் பொருட்டு நிலவுலகை பாதங்களால் அளந்த திருமாலின் தங்கையாகிய உமையம்மையின் மகனும் மயில் வாகனனும் ஆகிய முருகப் பெருமாளை மனமே வாழ்த்துவாயாக.

பாட்டு - 10

மறம்பேசித் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்

வாதாடி வழக்கழிவு சொல்ல வேண்டாம்

திறம்பேசிக் கலகமிட்டுத் திரிய வேண்டாம்

தெய்வத்தை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்

இறந்தாலும் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்

ஏசலிட்ட உற்றாரை நத்த வேண்டாம்

குறம்பேசி வாழ்கின்ற வள்ளி பங்கள்

குமரவேள் நாமத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே

மறம்பேசி - வீர மொழி கூறி, திரிவாரோடு - (போருக்கு) அலைபவருடன், இணங்க வேண்டாம் - நட்புக் கொள்ளாதே.

வாதாடி - வாது கூறி, அழிவு வழக்கு - கெடு வழக்கு, சொல்ல வேண்டாம் - கூறாதே.

திறம்பேசி - வலிமைக் கூறி, கலகம் இட்டு - கலகம் செய்து, திரிய வேண்டாம் - அலையாதே.

தெய்வத்தை - கடவுளை, ஒருநாளும் - ஒரு பொழுதும், மறக்க வேண்டாம் - மறவாதே.

இறந்தாலும் - (கூறாதிருப்பின்) இறக்க நேரிடுமாயினும், பொய்தன்னை - பொய்யை, சொல்ல வேண்டாம் - சொல்லாதே.

ஏசல் இட்ட - இகழ்ச்சி செய்த, உற்றாரை - உறவினரை, நத்த வேண்டாம் - விரும்பாதே.

குறம்பேசி - குறிசொல்லி, வாழ்கின்ற - வாழும், வள்ளி - வள்ளி நாய்ச்சியாரை, பங்கள் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய

குமரவேள் - முருகவேளின், நாமத்தை - பெயர்களை, நெஞ்சே - மனமே, கூறாய் - சொல்லித் துதிப்பாயாக.

வீரம் பேசித் திரிபவர்களுடன் உறவுக் கொள்ளுதல் கூடாது. வாதம் செய்து பொய்யான வழக்கினைக் கூறுதல் கூடாது. தன்னுடைய வீரத்தைப் பேசிக் கொண்டு கலகத்தை உருவாக்கித் திரிதல் வேண்டாம். இறைவனை மறத்தல், பொய் சொல்லுதல், இகழ்ந்துப் பேசிய உறவினரை ஏற்றல் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளாமல் விலக்கி, நேரிய வழியில் நல்லவற்றையே செய்து வாழும் பொருட்டு குறி சொல்லும் தொழில் செய்கின்ற குறவர் மகளாகிய வள்ளியம்மையைத் தன் அருகில் கொண்டவனாகிய முருகனின் திருப்பெயர்களைக் கூறி மனமே வாழ்த்துவாயாக.

பாட்டு - 11

அஞ்சபேர்க் கூலியைக்கைக் கொள்ள வேண்டாம்

அதுவேதிங் கென்னிநீ சொல்லக் கேளாய்

தஞ்சமுடன் வண்ணான் நாவிதன்றன் கூலி

சகலகலை யோதுவித்த வாத்தியார் கூலி

வஞ்சமற நஞ்சறுத்த மருத்துவச்சி கூலி

மகானோவு தனைத்தீர்த்த மருத்துவன்றன் கூலி

இன்சொலுடன் இவர்கூலி கொடாத பேரை

ஏதேது செய்வானோ ஏமன் றானே.

அஞ்சபேர்க் கூலியை - ஐவருடைய கூலியை, கைக் கொள்ள வேண்டாம் - கைப்பற்ற வேண்டாம்.

அது ஏது என்னின் - அவை எவை எனக் கேட்டால், சொல்ல - நான் சொல்லுகின்றேன், நீ - நீ, கேளாய் - கேட்பாயாக.

வண்ணான் - துணிகளை வெளுக்கும் வண்ணான், நாவிதன் தன் கூலி - அம்பட்டன் கூலி

சகலகலை - பல கலைகளையும், ஒதுவித்த - படிப்பித்த, வாத்தியார் கூலி - ஆசிரியர் கூலியும்

வஞ்சம் அற - வஞ்சனை நீங்க, நஞ்சறுத்த - நச்சக் கொடி அறுத்த,
மருத்துவச்சி கூலி - மருத்துவிச்சியின் கூலியும்

மகாநோவுதனை - (நீக்குவதற்கு அரிய) கொடிய நோயினை, தீர்த்த -
நீக்கிய, மருத்துவன் கூலி - வைத்தியன் கூலியும்,

இன்சொலுடன் இவர்கூலி - இனிமையான சொற்களோடு இவர்களுக்குக்
கொடுக்க வேண்டிய ஊதியத்தை, கொடாத பேரை - கொடுக்காதவர்களை

ஏதேது - என்ன என்ன துன்பம், செய்வானோ - செய்வானோ, ஏமன் -
இயமன்.

துணிகளை வெளுக்கும் வண்ணான், சிகையலங்காரம் செய்யும் நாவிதன்
(அம்பட்டன்), கலைகளைக் கற்றுக் கொடுத்த ஆசிரியர், வஞ்சனைகள் தீர்ப் பேறு
காலத்தில் நஞ்சக் கொடியை அறுத்த மருத்துவச்சி, தீர்க்க இயலாத நோயைத்
தீர்த்த மருத்துவன் ஆகியோருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ஊதியத்தை
இனிமையான சொற்களோடு கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு கொடுக்காமல்
ஏமாற்றுபவர்களை எமன் துன்புறுத்துவான்.

பாட்டு - 12

கூறாக்கி யொருகுடியைக் கெடுக்க வேண்டாம்

கொண்டைமேற் பூத்தேடி முடிக்க வேண்டாம்

தூறாக்கித் தலையிட்டுத் திரிய வேண்டாம்

துர்ச்சனராய்த் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்

வீறான தெய்வத்தை யிகழ வேண்டாம்

வெற்றியுள்ள பெரியோரை வெறுக்க வேண்டாம்

மாறான குறவருடை வள்ளி பங்கன்

மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

கூறாக்கி ஒருகுடியை - ஒரு குடும்பத்தைப் பிரித்து, கெடுக்க வேண்டாம் -
அதனைக் கெடுக்க வேண்டாம்.

கொண்டைமேல் பூ தேடி - சீவி முடித்த கொண்டையில் சூடிக்கொள்ள பூவினைத் தேடி, முடிக்க வேண்டாம் - அணிந்து கொள்ள வேண்டாம்.

தூறு ஆக்கி - பிறர் மீது பழிச்சொற்களைக் கூறி, தலையிட்டுத் திரிய வேண்டாம் - அதனையே மேற்கொண்டு இருக்க வேண்டாம்.

தூர்ச்சனராய்த் திரிவாரோடு - தீய குணம் உடையவர்களாய் இருப்பவர்களோடு, இணங்க வேண்டாம் - உறவு கொள்ள வேண்டாம்.

வீறு ஆன - பெருமையுடையவனாகிய, தெய்வத்தை - தெய்வங்களை, இகழ வேண்டாம் - இகழாதே.

வெற்றி உள்ள - மேன்மையுடைய, பெரியோரை - பெரியோர்களை, வெறுக்க வேண்டாம் - வெறுக்காதே.

மாறான குறவருடை - பிற நிலத்தாருடன் பகை உணர்வு கொண்ட குறவர் மகளாகிய, வள்ளி பங்கன் - வள்ளியை அருகில் கொண்டவனாகிய

மயிலேறும் பெருமாளை - மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகப் பெருமானை, நெஞ்சே - மனமே, வாழ்த்தாய் - வாழ்த்துவாயாக.

நன்றாக வாழும் குடும்பத்தைப் பிரித்து அதனைக் கெடுக்காமல் இருத்தல், பூவைத் தேடிக் கொண்டையில் அணிந்து அழகுபடுத்துதல், பிறர்மீது பழிச்சொற்களைக் கூறிக்கொண்டு திரிதல், தீய குணம் உடையவர்களோடு உறவு கொண்டிருத்தல், பெருமை மிக்க இறைவனை இகழ்தல், நற்குணம் பொருந்திய சான்றோர்களை வெறுத்தல் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளாமல் நல்சமீபியில் வாழும் பொருட்டு, பிற நிலத்தில் வாழ்பவர்களுடன் பகைக் கொண்டவர்களாகிய குறவர்களின் மகளாகிய வள்ளியைத் தன் அருகில் கொண்டிருக்கும் மயில் வாகனனாகிய முருகப் பெருமானை மனமே வாழ்த்துவாயாக.

பாட்டு - 13

ஆதரித்துப் பலவகையாற் பொருளுந் தேடி

அருந்தமிழால் ஆறுமுகனைப் பாட வேண்டி

ஓதுவித்த வாசகத்தால் உலக நாதன்

உண்மையாய்ப் பாடிவைத்த உலக நீதி
காதலித்துக் கற்றோருங் கேட்ட பேரும்
கருத்துடனே நாடோறுங் களிப்பி னோடு
போதமுற்று மிகவாழ்ந்து புகழுந் தேடிப்
பூலோக முள்ளளவும் வாழ்வர் தாமே.

ஆதரித்து - விரும்பம் கொண்டு, பலவகையால் பொருளும் தேடி - நல்ல வழிகளில் பொருட்களைத் தேடி

அருந்தமிழால் - அருமை மிக்க தமிழ் மொழியினால், ஆறுமுகனை - ஆறு முகங்களை உடைய முருகக் கடவுளை, பாட வேண்டி - பாடுவதில் விருப்பம் கொண்டு

ஓதுவித்த - இறைவன் சொல்லியருளிய, வாசகத்தால் - தொடர்களால், உலக நாதன் - உலக நாதன் என்னும் பெயருடையான்

உண்மையால் - உண்மையுடன், பாடிவைத்த உலக நீதி - பாடிய உலக நீதி என்னும் இந்நூலை

காதலித்து - விருப்பம் கொண்டு, கற்றோரும் கேட்போரும் - கற்றறிந்தவர்களும் கேட்டறிந்தவர்களும்

கருத்துடனே - நல்லெண்ணத்துடனும், நாடோறும் - ஒவ்வொரு நாளும், களிப்பி னோடும் - மகிழ்ச்சியோடும்

போதம் உற்று - நல்லறிவு, மிக - மிகுந்து, வாழ்ந்து - வாழ்வுடையவராய், புகழும் தேடி - நற்புகழைப் பெற்று

பூலோகம் உள்ளளவும் வாழ்வர் தாமே - மண்ணுலகம் நிலைபெற்று வாழ்கிறவரை வாழ்வார்கள்.

மனத்தால் விருப்பம் கொண்டு நல்லவழியில் பொருட்களைத் தேடிப் பெருமைப் பெற்ற தமிழ் மொழியினால் முருகப் பெருமானைப் பாட விருப்பம் கொண்டு அவன் உணர்த்திய வாசகங்களால் உலகநீதியைப் படைத்த உலகநாதனின் நூலைக் கற்றவர்களும் பொருள் உணர்ந்து கேட்டவர்களும், நல்ல

சிந்தனைகளும், மனமகிழ்வும், நல்லறிவும், நல்வாழ்வும் பெற்று மண்ணுலகம் உள்ளவரை வாழ்வார்கள்.

நல்வழி

நல்வழி என்பது ஔவையார் என்னும் தமிழ் மூதாட்டியார் அருளிய செவ்விய தமிழ் நூல்களில் ஒன்று. ஆத்திச்சூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி, ஞானக்குறள் அசதிக் கோவை, பத்தனந்தாதி என்பன போன்ற நூல்களும், பல தனிப்பாக்களும் ஔவையார் இயற்றியவை. தமிழ்நாட்டில் இளைஞரும், முதியவர்களும் ஆகிய ஆடவர்களும், பெண்டிர்களும், கற்றவரும், கல்லாதவரும் ஆகிய யாவரும் ஔவையார் என்னும் பெயரை அறிந்திருப்பதற்குக் காரணம் அவர் இயற்றிய ஆத்திசூடி முதலிய நீதி நூல்களே ஆகும். தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் ஒத்துக்கொள்ளப் பெற்ற பெருமை வாய்ந்த நூல்களே அவை. தமிழில் சிறிது பயிற்சி உடையவர் எவரும் ஔவையாரின் நீதி நூல்களில் ஒன்றைப் படித்திருப்பர். பல பெரிய நூல்களின் சாராம்சமாக உள்ள நீதிகளும், கருத்துக்களும் இந்நீதி நூல்களில் தெளிவுற அமைந்து விளங்குகின்றன. நல்வழியிலுள்ள செய்யுட்கள் பல மெய்நூல்களின் முடிந்த கருத்துக்களை விளம்புவதாகும்.

இந்நூலில் திருவைந்தெழுத்தும், திருநீறும் சிறப்பாக எடுத்தோதப் படுவதும், இறுதிச் செய்யுளில் திருக்குறள், திருநான்மறை முடிவு, தேவாரம் முதலிய சைவத் திருமுறைகள் என்னும் இவையெல்லாம் ஒத்த கருத்துடையன எனக் கூறப்படுவதும் பிறவும் ஔவையாரின் சமயத்தையும், உண்மை நூலுணர்வையும் புலப்படுத்துவதாகும். மூவர் தமிழை எடுத்தோதியதிலிருந்து இந்நூல் தோன்றிய காலம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறபட்டதாகும் என்பது விளங்குகிறது.

நல்வழி - 10 பாடல்கள் (2-11)

ஈயாமையின் இழிவு

2. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியில்
இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கில் உள்ள படி.

சாற்றுங்கால் - சொல்லுமிடத்து, மேதினியில் - பூமியில், சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை - இரண்டு சாதியின்றி வேறில்லை, (அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்), நீதி வழுவா நெறி - நீதி தவறாத நல்வழியில் நின்று, முறையின் - முறையோடு, இட்டார் - (வறியர் முதலானவர்க்கு) ஈந்தவரே, பெரியோர் - உயர்வாகிய சாதியர், இடாதார் - ஈயாதவரே, இழிகுலத்தோர் - இழிவாகிய சாதியார், பட்டாங்கில் உள்ள படி - உண்மை நூலில் உள்ள இயற்கை இதுவேயாம்.

கொடுத்தவர் உயர்குலத்தினர். கொடாதவர் இழிகுலத்தினர். இவ்வகையன்றி வேறு சாதியில்லை.

ஈதலின் சிறப்பு

3. இடும்பைக்கு இடும்பை இயலுடம்பி தன்றே

இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே - இடுங்கடுக

உண்டாயி னுண்டாகும் ஊழிற் பெருவலிநோய்

விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

இயல் உடம்பு இது - பொருந்திய இவ்வுடம்பானது, இடும்பைக்கு - துன்பமாகிய சரக்குகட்கு, இடும்பை அன்றே - இட்டு வைக்கும் பை யல்லவா, இடும் பொய்யை - (உணவினை) இடுகின்ற நிலையில்லாத இவ்வுடம்பை, மெய் என்று இராது - நிலையுடையதென்று கருதியிராமல், கடுக - விரைவில், இடும் - வறியார்க்கு ஈயுங்கள், உண்டாயின் - (இவ்வறம் உங்களிடத்து) உண்டாயின், பெருவலிநோய் - மிக்க வலிமையுடைய பாசமாகிய பிணியினின்றும், விண்டாரை - நீங்கியவரை, கொண்டாடும் - விரும்புகின்ற, வீடு - முத்தியானது, ஊழின் - முறையாலே, உண்டாகும் - உங்கட்குக் கிடைக்கும்.

அறஞ் செய்தவர்க்கு முறையாலே வீடுபேறுண்டாகும்.

காலம் நோக்கிச் செய்க

4. எண்ணி ஒருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற் - கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழுவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

யார்க்கும் - எத்தன்மையோர்க்கும், புண்ணியம் வந்து எய்து போது அல்லால் - (முன்செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடும்பொழுதல்லாமல், ஒரு கருமம் - ஒரு காரியத்தை, எண்ணி - ஆலோசித்து, செய்யொண்ணாது - செய்து முடிக்க இயலாது, (அப்படிச் செய்யின் அது), கண் இல்லான் - குருடன், மாங்காய் விழ - மாங்காயை விழுவித்தற்கு, எறிந்த மாத்திரைக்கோல் ஒக்கும் - எறிந்த மாத்திரைக் கோலைப் போலும், ஆம் காலம் - புண்ணியம் வந்து கூடும் பொழுது, அவர்க்கு ஆகும் - அவர்க்கு அக்காரியம் எளிதில் முடியும்.

புண்ணியம் இல்லாதவன் செய்யத் தொடங்கிய காரியம் முடியப் பெறாது கைப்பொருளும் இழப்பன்.

கவலையுறுதல் கூடாது

5. வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா - இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தாரந் தாம்நினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

வாராத - (ஊழால்) வரக் கூடாதவைகள், வருந்தி அழைத்தாலும் - பரிந்து அழைப்பினும், வாரா - வாராவாம், பொருந்துவன - (ஊழால்) வரக்கூடியவை, போமின் என்றால் போயிடுங்கள் என வெறுப்பினும், போகா - போகாவாம், இருந்து ஏங்கி - (இவ்வுண்மையறியாமல்) இருந்து ஏக்கமுற்று, நெஞ்சம் புண் ஆக - மனம் புண்ணாகும்படி, நெடுந்தாரம் தாம் நினைந்து - (அவற்றைத்) தாம் நெடுந்தாரம் சிந்தித்து, துஞ்சுவதே - மாண்டு போவதே, மாந்தர் தொழில் - மனிதர் தொழிலாக உள்ளது.

இருவினைப் பயன்களாகிய இன்ப துன்பங்கள் தப்பாமல் வந்து கொண்டிருக்கும். ஆதலால் இன்பத்தை விரும்பியும் துன்பத்தை வெறுத்தும் கவலையுறுதல் தக்க தன்று.

பேராசை கூடாது

6. உள்ள தொழிய ஒருவர்க் கொருவர்ககங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் - வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு.

ஒருவர்க்கு - ஒருவருக்கு, உள்ளது ஒழிய (ஊழினால்) உள்ள அளவில்லாமல், ஒருவர் சுகம் - மற்றொருவருடைய சுகங்களை, கொள்ள - அநுபவிக்க விரும்பினால், கிடையா - அவை கூடாவாம், (ஆதலால்) குவலயத்தில் - பூமியில், உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு - மக்களுடம்போடு கூடிவாழும் உயிர்களுக்கு, வெள்ளக் கடல் ஓடி - வெள்ள நீரையுடைய கடல் கடந்து சென்று (பொருள்தேடி), மீண்டு கரையேறினால் - திரும்பி வந்து கரையேறினாலும், என் - அதனால் பயன் என்னை?

கப்பலேறிச் சென்று பெரும்பொருள் ஈட்டினாலும் ஊழினளவன்றி அநுபவித்தல் கூடாது.

ஞானிகள் பற்றற்றிருப்பர்

7. எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் இவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார்
அறிந்திருப்பார் ஆதலினால் ஆங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

எல்லாப் படியாலும் - எல்லா வகையாலும், எண்ணினால் - ஆராயுமிடத்து, இவ்வுடம்பு - இந்த உடம்பானது, பொல்லாப் புழு - பொல்லாத புழுக்களுக்கும்,

மலிநோய் - நிறைந்த பிணிகளுக்கும், புல் குரம்பை - புல்லிய குடிசையாக இருக்கின்றது, நல்லார் - நல்லறிவுடையோர், அறிந்திருப்பார் - (இவ்வுடம்பின் அழிவை) அறிந்திருப்பார்கள், ஆதலினால் - ஆகையால், கமல நீர் போல - தாமரை இலையில் தண்ணீர் போல, பிறிந்து இருப்பார் - (உடம்போடு கூடியும்) கூடாதிருப்பார்கள், பிறர்க்கு பேசார் - (அதைக் குறித்துப்) பிறரிடத்தில் பேச மாட்டார்கள்.

உடம்பின் இழிவை அறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடி இருப்பினும் அதில் பற்றற்றிருப்பார்கள்.

மரியாதையே தேடத்தக்கது

8. ஈட்டும் பொருண்முயற்சி எண்ணிறந்த வாயினும்ஊழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம் - தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

மகிதலத்தீர் - பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, கேண்மின் - கேளுங்கள், ஈட்டும் பொருள் - தேடுதற்குரிய பொருள்களானவை, முயற்சி எண்ணிறந்த ஆயினும் - முயற்சிகள் அளவில்லாதன ஆயினும், ஊழ் கூட்டும்படி அன்றிக் கூடாவாம் - ஊழ்கூட்டு அளவினல்லாமல் சேராவாம், தனம் தரியாது - (ஊழினாலே சேரினும்) அப்பொருள் நிலைபெறாது. தேட்டம் மரியாதை - (ஆதலினால் நீங்கள்) தேடத்தகுவது மரியாதையே யாம்.

பொருள் ஊழின் அளவன்றி வாராமையாலும், நிலை பெறுவதாகிய நல்லொழுக்கத்தையே தேடல் வேண்டும்.

குடிப்பிறந்தார் இல்லை எனமாட்டார்

9. ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளாமவ்வாறு
ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்
இல்லையென மாட்டார் இசைந்து.

ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம் வற்றிப்போய், அடிசும் அந்நாளும் - (மணலானது வெயிலினாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற அக்காலத்திலும், அவ் ஆறு - அந்த ஆறானது, ஊற்றுப் பெருக்கால் - ஊற்றுநீர் பெருக்கினால், உலகு ஊட்டும் - உலகத்தாரை உண்பிக்கும், (அது போல) நல்ல குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தவர், நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும் - வறுமையுடையவர் ஆனாலும், ஏற்றவர்க்கு - இரந்தவர்க்கு, இசைந்து - மனமிசைந்து, இல்லையென மாட்டார் - இல்லை என்று சொல்லமாட்டார்.

உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர் வறுமைக் காலத்திலும் இரந்தவர்க்குக் கொடுக்காமல் இருக்க மாட்டார்.

இட்டு உண்டு இரும்

10. ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்

மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா

நமக்கும் அதுவழியே நாம்போம் அளவும்

எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும்.

மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - வருடா வருடந்தோறும் அழுது புரண்டாலும், மாண்டார் வருவரோ - இறந்தவர் திரும்பி வருவரோ (வரமாட்டார்), வேண்டா - (ஆதலினால்) அழ வேண்டுவதில்லை, நமக்கும் அதுவழியே - நமக்கும் அம்மரணமே வழியாகும், நாம் போம் அளவும் - நாம் இறந்து போகும் அளவும், எமக்கு என் என்று - எமக்கு யாது சம்பந்தமென்று, இட்டு உண்டு இரும் - பிச்சையிட்டு நீங்களும் உண்டு கவலையற்று இருங்கள்.

இறந்தவர் பொருட்டு அழுதலால் சிறிதும் பயனில்லாமையால் கவலையற்று அறஞ்செய்து வாழ்க.

பசி கொடியது

21. ஒருநாள் உணவை ஒழியென்றால் ஒழியாய்
இருநாளுக்கு ஏலென்றால் ஏலாய் - ஒருநாளும்
என்னோ வறியாய் இடும்பைகூர் என்வயிறே
உன்னோடு வாழ்தல் அரிது.

இடும்பைகூர் என் வயிறே - துன்பம் மிகுகின்ற என்னுடைய
வயிறே, ஒருநாள் உணவை ஒழியென்றால் ஒழியாய் - (கிடைக்காத போது)
ஒருநாள் உணவை விட்டு இரு என்றால் விட்டு இராய், இரு நாளுக்கு ஏல்
என்றால் ஏலாய் - (கிடைத்த போது) இரண்டு நாளுக்கு ஏற்றுக்கொள்
என்றால் ஏற்றுக் கொள்ளாய், ஒருநாளும் என் நோ அறியாய் - ஒரு
நாளிலாயினும் என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய், உன்னோடு வாழ்தல்
அரிது - (ஆதலினால்) உன்னோடு கூடி வாழ்தல் எனக்கு அருமையாக
இருக்கின்றது.

வயிற்றுக்கு உணவளிப்பதினும் வருத்தமான செயல் பிறிதில்லை.

மாதிரி வினாக்கள்

1. நீதிநெறி விளக்கம் ஆசிரியர் யார்?
2. பற்றற்று இருப்பவர்கள் யார்?
3. நீதிநெறி விளக்கம் யாருக்காக எழுதப்பட்டது?
4. நல்வழி குறிப்பிடும் அறக்கருத்துக்களை விளக்குக.
5. உலக நீதி குறிப்பு வரைக.
6. 'பசி கொடியது' என்பதனை நல்வழி பாடல் வழியாக விவரி.
7. 'உலக நீதியில்' குறிப்பிடப்படும் நீதிக்கருத்துக்களை தொகுத்துரைக்க.
8. கல்வி கற்றோர்களின் இயல்புகளாக நீதிநெறி விளக்கம் குறிப்பிடும் செய்திகளை விளக்குக.

பாடநூல்கள்

1. திருக்குறள்
2. நாலடியார்
3. நான்மணிக்கடிகை
4. திரிகடுகம்
5. இன்னா நாற்பது
6. இனியவை நாற்பது
7. சிறுபஞ்சமூலம்
8. பழமொழி நானூறு
9. முதுமொழிக்காஞ்சி
10. நன்னெறி
11. நீதிநெறி விளக்கம்
12. உலகநீதி
13. நல்வழி
14. நீதிக் களஞ்சியம்

கோ.பெ.நா,

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியீடு.